

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. SZEPTEMBER 7.

Több ezer dolgozónk ünnepelte a XV. bányásznapot

Herbert Span és Lothar Hahn Pécs-Szabolcs

Herbert Spannal, a Zwickau Karl Marx Stadt-i bányai üzem földalatti pártbizottságának titkárával Pécs-Szabolcsban találkoztam vasárnap. Szeptember 2-án érkezett Lothar Hahn vájással, Manfred Mayer SZB-taggal és Hans Hammer munkaügyi igazgatóval, hogy részt vegye-

nek a mi bányásznapjaink ünnepségeinkben, egyúttal pedig tanulmányozzák a magyar bányai üzemek dolgozóinak életét. A szokásos és tipikus újságírói kérdés nem maradhatott el a Herbert Spannal való találkozásomkor sem: — Hogyan érzi magát nálunk?

— Ezt a kérdést úgy veszem, hogy nem csak az érdeklődő, hogy a mecseki bányások között hogyan érzem magam, hanem az is, hogy egyáltalán az önök hazájában milyen érzéseim vannak — mondotta Herbert Span.

Igaza volt, mert valóban így érztem és jó is volt, hogy ilyen értelemben válaszolt.

— Tizenkétéves barátságunk van már, — mondja és a jelenlévő Stier József elvtársra néz, aki maga is nem régen vett részt a német bányásznapjaink ünnepségeken Karl Marx Stadtban. — Ez a 12 éves barátság abban is megnyilvánul többek között, hogy részt veszünk a magyar bányásznapokon. Az önök küldöttségét is részt vesznek a mi ünnepünkön minden évben. Ezért is érzem jól magam Magyarországon, mint szaktárs, mint bányász és mint német ember is, a népi és szocialista Németországnak egyik polgáraként.

Lothar Hahn is bekapcsolódik a beszélgetésbe.

— Vajár vagyok — mondja — és egy vájárnak mindig érdekes, ha szakmabeliekkel találkozok, még otthon is. És most itt Önöknél még érdekesebbek a találkozásaim. Külföldi tapasztalatokat szerezni azért jó, mert ha hasonló munkamódszereket lát az ember, az megerősíti abban, hogy otthon jól csinálja a dolgát. Ha attól eltérő munkamódszereket és munkarendet talál, az viszont gondolkodásra készteti, hátha otthon is érdemes volna bevezetni amit itt bevált.

— Találkoztam ilyenekkel Magyarországon?

— Találkoztam — mondja Lothar Hahn — mégpedig a pécsi bányai üzemekben. A négynegyedes munkarend például nagyon tetszik nekem.

A beszélgetés ezután arról folyik, hogy a bányásznapoknak milyen történelmi gyökerei vannak.

Herbert Span azt mondja, hogy az ő munkaszervezeti tevékenységében az a szép, hogy egyáltalán élve maradt, — a mellettem ülők pedig megerősítik a szavait. Van itt most olyan emberek is, akik jól ismerik őket, — amikor Németországban jártak, sokat hallottak Herbert Spanról, mint olyan emberéről, aki megjárta a hitlerista gyűjtőfogházakat, szenvedett a kommunista meggyőződéséért a második világháború alatt.

Jelenleg is tagja annak a szocialista munkabrigádnak, amelyben párttitkárrá választása előtt dolgozott. Kitűnő módja ez a pártmunkások megbecsülésének a demokratikus Németországban.

— Egyszer felszóltam egy pártkonferencián és bíráltam a gépesítés körüli huzavonát. Nem voltam meglegedve a bányagépesítés lassú ütemével és ezt szövé tettem. Utána megpróbáltak kritizálni engem emiatt, támadtak is néhányan, mondván, hogy minek avatkozom be olyan dolgokba, amik nem az én hatáskörömbe tartoznak. Ugyanígy jártam a sajtótudósítói munkámmal is. A Freie Presse-nek 1954 óta vagyok tudósítója. Elnyertem a kiváló tudósító címet is. Nyílt levélben bíráltam a lapban a szervezési és üzemvezetési hibákat. Emiatt is támadás ért a városban és az üzemben, mondván, hogy ne vigyük a nyilvánosság elé a hibákat. Én pedig azt mondom, hogy igenis vigyük oda. A párt mellém állt, megvédett.

Kocclintunk az aranyárga borral. Iszunk a magyar és a német nép boldogulására, a bányások egészségére.

Közben megérkeznek Komlóról Herbert Span munkatársai, Manfred Mayer és Hans Hammer. Elbeszélnek, milyen megható és kedves volt a bányásznapjaink ünnepség Komlón, amelyen ők is részt vettek.

Erről azonban kollegáknak tudósítást... Gy. K.

Komló vezetői Kossuth-bányán

A bányásznapjaink ünnepsége sorában kiemelkedő helyet foglalt el a Kossuth-bányai nagygyűlés. Legnagyobb üzemünk kultúrterme kicsinek bizonyult erre az alkalomra, amelyre meghívták a város és a tröszt vezetőit is. Az elnökségben helyet foglalt Neubauer József, a városi pártbizottság első titkára, dr. Simek Árpád, a városi tanács elnöke, dr. Tóth Lajos alezredes, városi rendőrkapitány, Kiskuti Ádám, a tröszt pártbizottság termelési osztályvezetője, Csetneki István trösztigazgató-helyettes, Hans Hammer, a zwickaui Karl Marx bányai üzem igazgatóhe-

lyettese (a bányásznapra érkezett német delegáció vezetője), Manfred Meyer szakszervezeti vezető, továbbá Kossuth-bánya műszaki-gazdasági és mozzalmi vezetői.

Az ünnepségen Koós László, az üzemi pártbizottság titkára mondott beszédet.

Az ünnepi beszéd után felszólt Hans Hammer, átadta a zwickaui bányások üdvözlését és jókívánságait, és további munkasikereket kívánt a komlói bányászoknak. Ezt követően Csetneki István elvtárs átadta a miniszteri kitüntetések és a trösztigazgatói dícséreteket, Weisz József pedig az üzemvezetői dícséreteket.

Koszorúzás a komlói bányászemlékműnél

A bányászzenekarral az élen több mint ezer ünnepelővel ültözött ember vonult szombat délután Komlón Petőfi téri bányászemlékmű koszorúzásához. A melege ott voltak a tröszt, a város és az üzemek vezetői,

bányáink legkiválóbb dolgozói és az ünnepi alkalomra vendégül látott lengyel bányászok küldöttség tagjai.

Hat órakor a Bányászhimnusz hangjaival kezdődött az ünnepség, amelynek szónoka Piegl János, Zobák-akna üzem-

vezetője volt. Bevezetőül hangsúlyozta: Az idei bányásznapnak különös jelentőséget ad hazánk felszabadulásának huszadik évfordulója, majd arról beszélt, hogy a magyar bányások mindig következetesen harcoltak a volt uralgó osztályok embertelensége ellen — amely különösen a világháború idején vált nyilvánvalóvá —, küzdöttek hazánk szocialista átalakításáért, az elsők között vették ki részüket a lerombolt ország újjáépítéséből, jelentős eredményeket szereztek a szocialista iparosításban, a szocializmus alapjainak lerakásában.

Piegl elvtárs megemlékezett a tatabányai csendőrsortűz áldozatairól — amelynek kapcsán a bányásznapot ünnepeljük —, a pécszabolcsi és komlói mártirokról, a munkafrontján elesett, vagy megrokkant bányászokról, akik életüket áldozták fel mai jólétünkért. Végül a feladatokról beszélt, amelyek a szocializmus teljes felépítése során a magyar munkásokra, s ezen belül a bányászokra várnak.

Az ünnepi beszéd után elsőként a városi pártbizottság koszorúját helyezte el az emlékmű talapzatán Neubauer József elsőtitkár és dr. Tóth Lajos rendőralezredes, a pártbizottság tagja. A városi tanács koszorúját dr. Simek Árpád vb-elnök helyezte el, a trösztigazgatóság, a tröszt pártbizottság és a szakszervezeti bizottság nevében Csetneki István igazgatóhelyettes, Kovács István, a pártbizottság osztályvezetője és Czéder János, a TB helyettes titkára tisztelettel az emlékmű előtt, végül lengyel vendégeink járultak koszorújukkal a szobor elé.

Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

(Foto: Nemesi)

Fáklyás felvonulás Csertetőre

Az élen haladó fáklyások mögött több ezer ember vonult szombaton este a Szabolcs falu fölött lévő emlékműhöz, hogy kegyelettel adózzon az 1937-es bányásztrájk alkalmával mártírhaltát halt, Faltig Imre, Keller János és Hegedűs Mihály emlékének. A bányászhimnusz elhangzása után Markwart Károly, a szakszervezeti trösztbizottság titkára tartott ünnepi beszédet a pécsi bányások előtt, méltatva a pécsvidéki bányások harcát a tőkés rendszer ellen. A három hős emlékművét a munkásország diszszadának sortüze mellett sorra koszorúzták meg a Mecseki Szénbányászati Tröszt, a Mecseki Erőbányászati Vállalat képviselői, a zwickaui bányász-küldöttség és a hozzátartozók. Az internacionálé után tüzijáték világította meg az emlékművet és környékét.

Búcsúztatóval egybekötött bányászünnepe a Puskinban

A szabolcs-üzemi bányások ünnepségét a Puskin kultúr-otthonban tartották vasárnap délelőtt. Hatalmas bányász-lámpa és emelvény fogadta az ünnepelőket, ahol helyet foglalt Papp János, a megyei pártbizottság titkára, Bogár József, a szakszervezetek megyei titkára, Stier József, a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának titkára, Markwart Károly, a szakszervezeti trösztbizottság titkára, Kerégyártó Béla őrnagy, a pécsi helyőrség parancsnoka, Pataki Mihály, a szénbányászati tröszt nyugalomba vonuló igazgatója és a német bányász-küldöttség vezetői.

Győző Jenő, szabolcs-üzem párttitkára beszédében a bányások múltját és jelenbeli életével foglalkozott. „Még megvannak a régi kolóniák is, az új bányász-lakótelepek mellett, — mondotta — ami emlékeztet ugyan a múltra, de egyben élesen bizonyítja, azt a hatalmas fejlődést is, amelyet a rövid két évtized alatt elértünk. A kormány megbecsülését bizonyítja az a kifejezett hűségjutalom is, amely Szabolcs-kerületben kilencmillió 600 ezer forintot tesz ki.” Az ünnepség egyik fő mozzanata volt, amikor Papp János elvtárs a Baranya megyei kommunisták nevében megköszönte a nyugdíjba vonuló Pataki Mihály trösztigazgatónak eddigi munkáját, aki 45 évet töltött el a munkásmozgalmában, és ennek egy részét olyan idő alatt, amikor sűrűn cikáztak a kakastollak és vérbavába fojtották a munkások megmozdulásait. Ezután a miniszteri kitüntetések átadására került sor, amelyet utolsó igazgatói ténykedéséért Pataki Mihály nyújtott át Farsang József, Farsang József, Fábrián Béla, Bana László István-aknai dolgozóknak.

Átadták a Kiváló Bányász miniszteri kitüntetések és a 10-15-20 éves bányász szolgálati érdemérmeket

Az idei bányásznapon füzelték ki a Mecseki Szénbányászati Tröszt üzemében az esedékes hűségjutalmakat, amely idén mintegy egymillió forinttal magasabb a múlt évinél. E napon adták át a szolgálati érdemérmeket és a miniszteri kitüntetések is. A tröszt dolgozói közül 175-en kapták meg a 15 éves külszíni „Bányász Szolgálati Érdemérem” bronz, 696-an a 10 éves földalatti „Bányász Szolgálati Érdemérem” bronz, 656-an a 20 éves földalatti „Bányász Szolgálati Érdemérem” ezüst fokozatát. 25 fő részesült a földalatti és műszaki dolgozók közül a „Kiváló bányász” kitüntetésben. Köztük Storcz Ferenc csoportvezető vájár (Kossuth-bánya), Bánkúti Lajos körletvezető (Kossuth-bánya), Berkes Imre aknász (Kossuth-bánya), Kolozsvári Sándor vájár (Kossuth-bánya), Szarka János vájár (Kossuth-bánya), Bátyi Jakab aknász (Kossuth-bánya), Fábrián Béla vájár (Szabolcs-bánya), Farschang János vájár (Szabolcs-bánya), Barna László földalatti csészerele (Szabolcs-bánya), Feuerstahler József aknász (Szabolcs-bánya), Fekete Károly

vájár (Pécsbánya), Réz András vájár (Pécsbánya), Tratnyek Imre csillés (Pécsbánya), Kindeln Lőrinc vájár (Vasas-bánya), Sajti László vájár (Vasasbánya), Ambrus Vilmos vájár (Vasasbánya), Flerkó József vájár (Béta-bánya), Fischer Béla vájár (Béta-bánya), Gyertval Mihály segédvájár (Béta-bánya), Laczó Sándor segédvájár (Zobák), Vertike István vájár (Zobák), Konecsag Imre csoportvezető (Zobák), Agoston Ferenc vájár (Északi Üzem), Nagy D. Sándor (Északi Üzem), Braun József vájár (Északi Üzem). „Bányászati Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetésben 11 fő részesült, Alrám József lakatos (Szénelőkészítő), Szabó János művezető (Szénelőkészítő), Horváth János művezető (Anyagellátó), Neu Géza mérlegkezelő (Újhegy), Herr Gyula TMK villanyserelő (Újhegy), Kovács István földalatti villanyserelő (Villamos Üzem), Böczli Zoltán MEO-ellenőr (Villamos Üzem), Süttő Imre bányagépszemléző (Trösztigazgatóság), Fűri István asztalos (Karbantartó), Skutnik Ferenc asztalos brigádvezető (Építési Üzem), Melte György kőműves brigádvezető (Építési Üzem).

Kossuth-bánya az élre tört

A tröszt termelési eredménye az utóbbi egy héten némiképp csökkent, hiszen szeptember 4-ig az időarányos teljesítés 96,1 százalék. A tröszt adóssága jelenleg 2216 tonna — összes szemennyiségben, míg a minőségi szénél 2396 tonna a lemaradás.

Egy héttel ezelőtt a tröszt legnagyobb széntermelő üzeme, Kossuth-bánya még a utolsó előtti helyen volt 95,7 százalékkal, azonban az eltelt idő alatt alaposan „megugrottak”, s most már kiemelkedő teljesítménnyel az üzemek közötti verseny élen állnak. Az Északi Üzemek továbbra is megtartotta második helyét, csakúgy, mint a harmadikat Vasas-bánya. A különbség csupán annyi, hogy míg az Északi Üzemek túlteljesítette tervét, addig Vasas-bánya 0,2 százalékkal elmaradt tervének teljesítésétől.

Az üzemek közötti sorrend szeptember 4-ig bezáróan a következő:

1. Kossuth-bánya	104,4%	plusz 673 tonna
2. Északi Üzem	101,6%	plusz 38 tonna
3. Vasas-bánya	99,8%	minusz 9 tonna
4. Zobák-akna	94,3%	minusz 316 tonna
5. Pécsbánya	91,0%	minusz 564 tonna
6. Szabolcsbánya	90,9%	minusz 912 tonna
7. Béta akna	86,1%	minusz 883 tonna

Október végén, november elején indul az 1965/66. évi pártoktatás

A szemináriumok a 4-4-es munkarendhez igazodnak
Aktuális politikai és ideológiai kérdések a tematikában

A MSZMP Trösztbizottsága elkészítette az 1965/66-os pártoktatási év részletes programját. Eszerint a különféle tanfolyamokon október végén, november elején kezdik meg a tanítást. Az 1965/66-os pártoktatás egyik fő szempontja, hogy a gazdasági kérdések propagandájának központi helyet biztosítsanak. A pártoktatásnak jobban kell segítenie megérteni a gazdasági kérdésekben előtérbe kerülő fontos közgazdasági fogalmakat, mint az önköltség, termelési költség, jövedelmezőség, pénzügyi jövedelem és ezek összefüggését az életszükségletekkel szemben. A szocialista tudatformálás megsegítésére fő figyelmet kell fordítani a pártoktatásban, a párt politikájával és az építő munkával összefüggő olyan ideológiai kérdések magyarázatára, mint a munkaszabályzat szerepe, osztályharc, a nemzeti egység stb. A pártoktatás keretében kell sokoldalú lemerítést nyújtani a nemzetközi helyzetről, a nemzetközi munkásmozgalom időszerű kérdéseiről.

Az idelátást évben különös figyelemmel fordultak az előadásos propaganda felé. Kialakult munkarendeket figyelembe véve, majdnem minden üzemnél kéthetenként, a föld alatti állományú dolgozók részére leszállás előtt, a külszíni dolgozók és a munkások részére a munkások befejezésekor

10-15 PERCES TAJEKOZTATÓ JELLEGŰ ELŐADÁST

tartanak a tematikában meghatározott aktuális politikai és ideológiai kérdésekről.

Tovább erősítik a pártoktatás szervezett jellegét az üzemekben. Idén ismét beindítják az időszerű kérdések tanfolyamát, a gazdaságpolitikai tanfolyamot (ipari tagozatát), a világgazdaság és a nemzetközi politika tanfolyamát, a szocializmus kérdései tanfolyamát, a marxizmus-leninizmus kérdései második tanfolyamát, valamint a marxizmus-leninizmus esti középfokú iskolát.

A négy-negyedes munkarend általános bevezetésével a pártoktatásnak az eddigiekhez jobban kell igazodnia az új munkarendhez. A föld alatti dolgozók esetében célszerű a pártoktatás szemináriumait pártalapszervezeteként, de azon belül munkahelyenként, csapatokként, szükség szerint szocialista brigadokként megszervezni, figyelembe véve, hogy mely és hány negyedben járnak dolgozni. Amely csapat, illetőleg munkahely vonatkozásában a négy-negyedes munkarend lehetővé teszi, ott kéthetenként, ahol ez nem lehetséges, ott háromhetenként, illetőleg négyhetenként kell a pártoktatást megtartani.

Szükség szerint — a helyi lehetőségeket figyelembe véve — a pártoktatás megszervezését reggel, kora délután, vagy este is. A pártoktatás szervezését a föld alatti állományú dolgozók esetében célszerűbb úgy elvégezni, hogy a reggeli munkából jövők részére a kora délutáni órákban és az úgynevezett nagyéjszakás munkából jövők részére a reggeli órákban tartanak politikai foglalkozásokat. A munkarendből következően a délutáni és az ún. kiséjszakás munkából jövő dolgozók részére nem tartható pártoktatás, tehát azoknak a következő héten kell a politikai foglalkozásokat megtartani, amikor munkarendjük változik. Ebből következően célszerű, hogy a különböző szemináriumokból — a szükségleteknek megfelelően — többet is szervezzenek. Ezáltal biztosíthatják azt, ha valaki az egyik héten munkaszabályzat miatt a politikai oktatáson részt venni nem tudott, legyen lehetősége a következő héten a szemináriumi foglalkozáson megjelenni.

E MÓDSZER ALAPJÁN

biztosítható a pártoktatás kéthetenkénti, illetőleg egy hónapon belüli több alkalommal való megtartása. Amennyiben a pártoktatás szemináriumait kéthetenként megtartani nem tudják, abban az esetben is biztosítani kell a tematikában foglalt tananyagoknak az oktatási év végéig történő feldolgozását.

A külszíni dolgozók (beleértve az alkalmazottakat is) szervezett pártoktatását a korábbi években kialakult gyakorlatnak megfelelően kell megszervezni.

A vidékiek (a különböző falvakból autóbusszal bejárók) politikai oktatását célszerűbb a községekben megtartani, tehát ott, ahol laknak. Az eltérő munkaszabályzatú dolgozók létszámától függően helyes az azonos típusú szemináriumokból is többet szervezni, hogy ezáltal a dolgozók részére kéthetenként a pártoktatás biztosítható legyen.

A pártoktatás propagandistáját az üzem pártszervezete biztosítja. A pártoktatás szervezett formáiba elsősorban a párttagokat vonják be, de lehetőség szerint a párttagok nélküli részére is biztosítják a politikai továbbképzés lehetőségét. A magasabb fokú pártoktatási formákra csak a megfelelő politikai előképzettséggel rendelkező hallgatókat küldik.

A PÁRTOKTATÁS EREDMÉNYES ELVÉGZÉSÉRŐL

év végén tanulmányi könyvet kapnak az oktatáson résztvevők.

Az előadásos propaganda beindítása: 1965. november

első hete. Az időszerű kérdések tanfolyamán, a gazdaságpolitikai tanfolyam ipari tagozatán, a világgazdaság és a nemzetközi politika tanfolyamán, a szocializmus kérdéseinek tanfolyamán az oktatás beindulása: 1965. november első hete. A marxizmus-leninizmus kérdései tanfolyam második évét 1965. október közepén indítják be. A marxizmus-leninizmus egy éves középfokú iskola szeptember 2-ával megkezdődött és 1966. május 31-ig tart. A 38 hetes tanulmányi idő alatt a hallgatók felvéve beszámolókon és évvégi vizsgán tesznek tanúbizonyoságot felkészültségükön.

Az 1965-ös pártoktatási év eredményessége érdekében szükséges, hogy párttaggyűléseken a pártvezetőségek több alkalommal tűzzék napirendre a pártoktatás helyzetét. Az MSZMP Trösztbizottsága úgy határozott, hogy valamennyi oktatási formánál meg kell követelni a fegyelmet és a tanulást, és arra hívta fel az alapszervezetek vezetőinek figyelmét, hogy céltudatosan foglalkozzanak az ideológiai továbbképzéssel. Fontos feladatul tűzte, hogy csak annyi szemináriumot szervezzenek üzemenként, ahány jól képzett propagandista a rendelkezésre áll. A propagandisták felkészítését Pécsért a megyei, Komlón a városi pártbizottságok irányítják. Ez évben is beállítják csücsbizottsági, pártbizottsági, trösztbizottsági szinten az ellenőrzőket, akik az instruáláson túl ellenőrzik is a pártoktatási tevékenységet.

Havi külpolitikai összefoglaló:

A vietnami nép győz!

Nasszer moszkvai tárgyalása — A görögországi király-dráma Vietnami helyzetkép

Ha nem is tiszta külpolitikai szenzáció, de mégsem lehet említés nélkül hagyni augusztus egyik érdekes eseményét, az amerikai Gemini űrhajó rekordot döntő eredményt. A két amerikai űrhajós, — Cooper és Conrad — ötmillió kilométernyi utat tett meg a világűrben, s ha voltak is idegfejtető pillanataik a műszerekkel, mégis az emberi alkotás és haladás újabb előrelépését jelentette bátor és sikeres útjuk, amelyért elismerés illeti őket.

Persze az űrutazás csak egyedi eset volt, a politikusok és kormányfők majdnem ugyanannyit utazgatnak az elmúlt hónap során, mint a két pilóta. Egyik ilyen fontos találkozó Moszkvában zajlott le: Nasszer, az EAK elnöke immár negyedszer utazott a szovjet fővárosba.

A BÉKÉS EGYÜTTÉLÉS ELVEIN

Nasszer és a szovjet kormány vezetői között lezajlott több napos tárgyalások záradékaként közös közleményt adtak ki. A közlemény ugyan szűkszavú, de abból kiviláglik, hogy a két állam közötti kapcsolatok tovább bővülnek és a nemzetközi helyzetben elfoglalt álláspontjuk is közel áll egymáshoz.

A két fél érintette tárgyalásai során a legfontosabb nemzetközi kérdéseket: alaphangként rögzítették, hogy hívek a békes együttéléshez, annak elveihez. Kijelentették, hogy be kell szüntetni a VDK bombázását és be kell tartani az 1954-es genfi egyezményeket. Szóba került az elhalasztott afro-ázsiai országok értekezletének a kérdése is. (A szovjet vezetők részvétele az értekezleten elősegítette a konferencia hatékonyságát, — hangsúlyozták az egyiptomi delegáció vezetői.)

A közterületek tisztántartása a kerület lakossága egészségének érdekében igen fontos feladat a tanácsiszervek számára, mely feladat rendszeres és folyamatos elvégzését már a korábbi években is tanácsrendelet szabályozta. Pécs város első kerületének rohamos fejlődése miatt a régebbi tanácsrendelet több vonatkozásban már nem felelt meg a követelményeknek, ezért új tanácsrendelet került kiadásra a kerület köztisztviselésének megújítása érdekében.

Az új tanácsrendelet már pontosan meghatározza a közterület fogalmát, a közterületek tisztántartásának, a háziszemét gyűjtésének és elszállításának módját, az érdekelteket vállalatok, intézmények, ingatlankezelő szervek és ingatlanulajdonosok ezel kapcsolatos kötelezettségeit.

Az új tanácsrendelet szerint az utak, utcák, terek úttestjeinek, a nyilvános parkokat szegélyező gyalogjárók tisztántartása a Köztisztviselési és Útkarbantartó Vállalat feladat körébe tartozik. Ezen vállalat a fenti munkákat a tanács megbízásából éves szerződés alapján végzi. A szerződés összege, 1 100 000 forint, a tanács költségvetésben van biztosítva. A szerződés összeg 30 dolgozó évi munkabéret és a szükséges gépek és fuvarszközök használati díját foglalja magában.

Azonban a Köztisztviselési és Útkarbantartó Vállalat jelenlegi létszáma és felszerelése nem teszi lehetővé a kerület összes utcáinak tisztántartását, tevékenysége mindössze 89 utcára terjed ki. Így a közterületek, mint például Szabolcsfalú, Vasas, Pécsbánya-

telep köztisztviselési problémája megoldatlan maradt.

A nyilvános parkok, sétányok, azokban lévő utak, járdák tisztántartása a kerületi tanács, illetőleg a tanács költségvetés keretében működő kertészeti szervek, míg a piacterek tisztántartása a kerületi tanács kereskedelmi szakigazgatási szervének a feladata.

Az állami házak előtti közforgalmú gyalogjárók tisztántartása a Pécsi Ingatlankezelő Vállalat dolgozóinak a feladata. Míg a magántulajdonban lévő épület előtti közforgalmú gyalogjárók tisztántartása és télen balesetmentessé tétele a háztulajdonos kötelessége. A beépítetlen ház, hely, vagy egyéb ingatlan előtti gyalogjárók tisztántartása vagy a tulajdonos, vagy a PIK házközelőségének a feladata. Az ingatlankezelő szerv kötelezettségét nem befolyásolja az a körülmény, hogy a lakóház és a gyalogjáró között szélesebb beépítetlen terület, például park-sáv húzódik.

A köztisztviseléshez tartozik a háziszemét gyűjtése és elszállítása is. Ezt a feladatot a kerületünk 100 utcájában a Köztisztviselési és Útkarbantartó Vállalat végzi, míg a bányász lakótelepeken a Mecseki Szénbányászati Tröszt Építési Üzemének a feladata az összegyűlt háziszemét elszállítása. Azokban az utcákban, ahol nem vállalati úton történik a háziszemét elszállítása, ott ez a feladat az ingatlanulajdonosra hárul.

A magánház tulajdonosoknak komoly problémát jelent

a háziszemét elszállítása, mert erre a feladatra nehéz magánfuvarost kapni. Ezen helyzetnek pedig az a következménye, hogy a háztulajdonos ott igyekszik elhelyezni a háziszemetet, ahol éppen tudja. Legtöbb esetben üres telken, vagy szélesebb útterületek mentén. Ezért az új tanácsrendelet kifejezetten előírja, hogy a szemetet, törmelékét lerakni csak a hatóságilag kijelölt személtelakóhelyeken szabad. Aki ezt nem tartja be, szabálysértést követ el és 1000 forintig terjedhető pénzbírsággal büntethető.

A köztisztviselés helyzetével szorosan összefüggő másik súlyos probléma a csatornázatlan körzetekben a szennyvizek elvezetése, illetve ártalmatlanná tétele. Az új tanácsrendelet kifejezetten tiltja a szennyvizeknek közterületre való kivetését. Ennek ellenére egyes lakótelepeken, mint például Erzsébettelepen, a budai városrész egyes utcáiban még mindig az utcán folyik a szennyvíz.

Az új tanácsrendeletben foglaltak pontos betartása nagyban elősegíti a közterületek tisztántartására irányuló munkát. A szabályok betartása és másokkal való betartatása mindenkinek elsőrendű kötelessége. Aki nem veti alá magát a közösség érdekeinek, azzal szemben a rendelet szigorát kell alkalmazni. Ebben a kérdésben nagy szükség lenne a rendőrség, a tanács tagok, a különféle tanácsállandó bizottságok és nem utolsósorban a lakóbizottságok hathatós támogatására, nevelő munkájára.

kozására. Az EDA vezetői a koronatanácsal kapcsolatban nyilatkozatot tettek közzé és hangsúlyozták, hogy ez a királyi lépés nem jelent mást, mint legalizálni a korábbi helyzetet, az udvari államcsínyt. Viszont az a tény, hogy az EDA vezetőjét számtalan kívül hagyták, a koronatanács esetében csak azt bizonyítja, hogy az udvar továbbra is szembeeszel a demokratikus követelésekkel.

A koronatanácsnak egyébként nincsen semmiféle döntési joga, csak tanácsokat adhat a királynak, de a királyt nem kötelezhet semmire sem. Görögország számára egyetlen megoldás lehetséges, — hangsúlyozta az EDA felhívása: azonnal ki kell írni a választásokat. Ezt nem csupán az EDA vezetői sürgetik, hanem az ország lakosságának többsége! A tömeg nap mint nap tüntet és egységesen követeli a választásokat és élteti Papandreu volt miniszterelnököt. Amennyiben a nyílt diktatúrát el akarják kerülni, más megoldás nem lehetséges a görög belpolitikai válság megoldásában.

EGY NÉPET NEM LEHET MEGSEMISÍTENI

A Vietnami Demokratikus Köztársaság függetlenségének 20. évfordulóját ünnepelték a világ haladó emberei. A vietnami emberek többsége azonban fegyverrel a kézben emlekezett meg a két évtizeddel ezelőtti harcokról, amelyek eredményeképpen függetlenséget nyert a több mint nyolcvan esztendő francia elnyomás után az indokínai nép.

Később a franciák újra hadjáratot indítottak a függetlenséget elnyert állam ellen, de végül is vereséggel hagyták el a Dien-Bien-Puh melletti esztendő francia elnyomás után az indokínai népet. Az amerikaiak léptek ezután a

franciák örökébe, s a déli vietnami kormánynak minden katonai támogatást megadtak uralmuk fenntartásához. Amíg délen a diktatúra és elnyomás uralkodott, addig északra kivirágzott a demokrácia, s a szocializmus építésében jelentős sikereket ért el az emberek.

A déli országrész lakói azonban megelégteltek az elnyomást és harcot indítottak a korrupt kormány ellen. Sikerküzhöz semmi kétség sem férhet, máris az ország területének negyötödét tartják ellenőrzésük alatt a felszabadítási front katonái. Hogy győzelmük nem teljes, az kizárólag az amerikalak, az egyre szaporodó katonai támaszpontok képítésének és katonai egységek bevetésének tudható be. De kérdés, meddig lehet egyáltalán folytatni a vietnami nép elleni háborút?

Johnson amerikai elnök a háború kiterjesztésének a politikáját követi: újabb egységeket indított útnak Vietnam térségébe, s egyre jobban kiterjeszti a VDK elleni bombázásokat is. Mire számít az amerikai elnök? És mire számítanak a dél-vietnami diktátorok? Győzelemre?

Egy népet nem lehet megsemmisíteni! Kínózni, gyötörni lehet, de győzelmet aratni nem. A VDK katonai ereje képes ellenállni az egyre gyakoribban ismétlődő bombázásoknak: eddig több mint ötszáz amerikai repülőgépet semmisített meg a légielhárító egységek és napról napra újabb sikereket érnek el a délen harcoló partizánok. A vietnami nép a megpróbáltatások idején még jobban összeforr, s bizki igazságos harcának sikerében. Ebben támogatja őket minden szocialista ország és a világ minden becsületes embere.

Dr. Gazdag István

„Kis hibából ne legyen nagyobb...”

címmel írtunk cikket a lap augusztus 24-i számában. Ezzel kapcsolatban Fekete László bérelszámoló néhány észrevételt tett a szerkesztőséghez küldött levelében. Idézünk belőle:

„...mindenek előtt tudni kell, hogy a trösztnél egyetlen bérelszámoló sem fizetheti a saját embereit, tehát a kifizető eleve olyan ember, aki semmit sem tud a dolgozók esetleges hiányáról. Az pedig nem megoldható, hogy a reklámálásoknak a bérelszámoló járjon utána a dolgozó helyett — több okból sem. Ugyanis a cikkben említett esetben a munkajegyző követte el a hibát, továbbá pedig nagyon sokszor megtörténik, hogy a dolgozó csak hosszú hónapok múlva kéri egy korábbi levonás felülvizsgálatát, amikor a hűségjutalom vagy a nyereségrészesedés elvesztésének veszélye áll fenn,

Jelenleg is van egy dolgozó, akinek magam jártam utána, hogy ne legyen hiányra, mert ő a többszáz forint levonás ellenére sem reklámolt.

Kár, hogy a cikkíró nem írta meg, melyik üzemből van szó, konkrétabb formában jobban lehetett volna válaszolni a megírtakra.

Végezetül szeretném elmondani, hogy a reklamációs összegek kifizetésének idejét rendelet szabályozza. Nem lehet azt kívánni, hogy érkezésül sorrendben, egyenként, külön utalvánnyal, tetszés szerinti időpontban mehessen mindenki a pénztárhoz. Az időpontot ugyan előrébb lehetne hozni, de éppen a dolgozók érdekében hagytak 5 napot arra, hogy a fizetések miatt reklámálhassanak, s az összegyűjtött és jogos reklamációt a hónap 20-án vagy 21-én kifizetik.”

Több mint ezer fiatal kezdte a tanévet az ipari tanuló intézetben

A szükségesnél jóval kevesebb a vājártanuló

Szerdán, szeptember 1-én délelőtt tartották a tanévnnyitó ünnepséget a MÜM. 501-es komlói Iparitanuló-intézetében. Az iskola udvarán több mint ezer fiatal, sok szülő, az üzemek, vállalatok, szövetkezetek képviselői, tanárok, nevelők, oktatók hallgatták Fuchs János igazgató beszédét.

Az ünnepi beszédet követően felszólt Ben c z e s József, a városi KISZ-bizottság szervezőtitkára. Kérte a tanulókat, vegyenek részt aktívan az ifjúsági szervezet munkájában, tanúsítsanak olyan lelkesedést, mint legutóbb a mohácsi árvízvédelmi anyagok mentésénél.

Az ünnepség végén Fuchs János — a közlegő bányásznap alkalmából — átadta a szolgálati érdemérmeket a vājártanulóknak.

Az intézet igazgatója bevezetőül megállapította, hogy a nyári hónapok a tanulók részéről és az iskola szempontjából is eredményesek voltak. Az elmúlt iskolaiév befejeztével 320 tanuló tett szakmunkásvizsgát, de az első és második évfolyam hallgatói is általában jól zárták az évet. A szünet idején az intézet 83 tanulóit küldött különböző jutalomudulésekre, s rajtuk kívül igen sokan szüleikkel töltötték hazai, vagy külföldi üdülőhelyen szabadságukat. A kéthónapos iskolaszünet felét munkával töltötték a fiatalok, s többségük igyekezetével, magatartásával elismerést szerezett önmagának és az intézetnek.

Az új tanév tehát kezdetét vette a komlói Iparitanuló-intézetben. Az ismertett eredményeken túl azonban — ezt Fuchs elvtárs is hangsúlyozta — egy aggasztó probléma is felmerült ezzel kapcsolatban. Bár a beiskolázás, mint fentebb említettük általában sikeres volt, részleteiben, pontosabban a trószti szempontjából legfontosabb részleteiben

azonban nem sikerült eleget tenni a kívánalmaknak. A tervezett 120 elsőéves vājártanuló helyett mindössze hetven kezdte meg a szakma tanulását.

Szomorú tény, hogy a társadalom által anyagilag és erkölcsileg legmegbecsültebb foglalkozási ágban évről évre kevésbé lehet biztosítani az utánpótlást. A tapasztalat szerint éppen a bányászszülőik igyekeznek távol tartani gyermekeiket a vājárt szakmától. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy

a hetven új tanuló közül csak ötven származnak bányászcsaládból, s mindössze hárman vannak komlóiak.

A tanulók zöme távolabbról, a mezőgazdasági területekről került Komlóra (sokan vannak Szeged környékéről, de akadnak nyíregyháziak is). A vājártanútpótlás mennyi-

Szélesítik a Pécsi utat — Készül a távfűtőhálózat

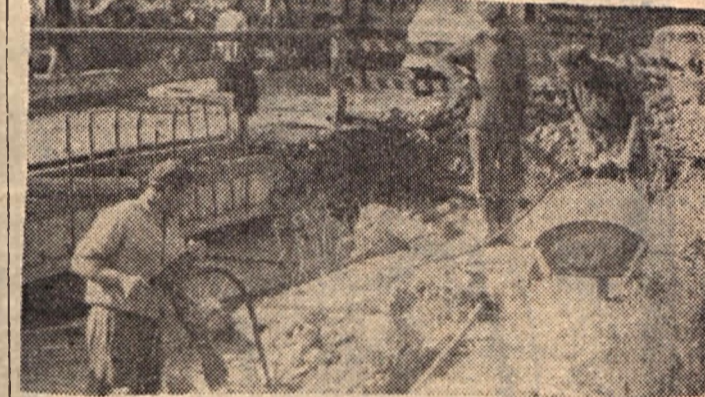
Lassan-lassan azért mégiscsak elkészül Komlón a Pécsi út felújítása. A munkálatok során jelentősen megszélesítik az utat, ezzel biztonságosabbá teszik a közlekedést. Külső említést érdemel, hogy az új útburkolat bormentes lesz, hasonló a pécsi Tolbuhin úthoz. Sajnos, az időjárás sem kedvez túlságosan az útszítóknek: néhány napos szepidő után megint megdőlt az aszfalt, márpedig ilyen időben nem lehet dolgozni.

Ennek ellenére a Pécsi út egyes szakaszain már hozzákezdtek az útburkolat végső kialakításához. A billenő tehervozók szorgalmasan hordják az anyagot, szakavatott kezek alakítják ki a tükröt, s nyomukban két úthenger is

Az útépítéssel egyidejűleg a Hídépítő Vállalat dolgozói megkezdtek a sorompó előtti híd felújítását is. A régi híd

ből úgyszólván semmi sem hagynak meg, teljesen leépítik és megszélesítik.

A Lenin téri új toronyházban lakók naponta figyelemmel kísérik, hogyan halad a távfűtési vezeték építése, illetve a már meglévő vezeték bővítése. Ez a figyelem

nál is inkább érthető, mert hiszen erről a vezetékéről kapják majd a fűtést. Ami viszont nincs olyan messze, mert a hivatalos fűtési idény október 15-tel kezdődik.

A mendemonda vége

Jó pár évvel ezelőtt széltében-hosszában arról beszéltek az emberek, hogy Zobák-aknára költött minden pénz veszendőbe megy. A hír alapjául az szolgált, hogy a mélyfúrások során a fűrészt végzők, a nagyobb prémium érdekében, ott is szentet jeleztek, ahol nem volt.

Mindössze csak arról volt szó, hogy a feltárások során — összesen, minden telepet beleértve — 40 méter volt az áthatártott szenttelepek vastagsága.

A valóságban a 7-8-as telepek vastagsága 4-8,5 m, a 10-es telepe 10 m, a 12-esé 4-9 m, a 13-asé 3 m, a 14-esé 4-10 m, a 15-ösé 3 m, a 16-osé 4 m. Ezen adatok birtokában már pontosabban lehetett meghatározni a szentvagyont. A VII. szintig elhelyezkedő telepek 70 millió tonna szentet rejtnek magukban. Am ez a szám sem végleges, mert az újabb nyert adatok alapján állandóan korrigálni kell felfelé. Nem is kevésel, Nincs kizárva, hogy pár év múlva arról értesülünk, hogy Zobák-aknán a jelenlegi technikaival leművelhető telepek szent közel 100 millió tonnányira tehető. Mire azonban leművelésre kerül e hatalmas mennyiség, akkor a ma még csak nyilvántartásban szereplő VII. szint alatti részen található további 60 millió tonna is valószínű elérhető lesz.

Azóta jó pár év eltelt. Megindult a termelés. Most már itt az idő, amikor pontos választ lehet adni arra a kérdésre, hogy mennyi szent van Zobák-aknának, érdemes volt-e a több mint egymilliárdos beruházást eszközölni?

Ha azonban nem akarunk elkalandozni a távoli jövőbe, és csak a közeljövő érdekében bennünket, akkor is érdemes dolgokat tapasztalunk.

Ugyanis a jelenlegi első és második szint között a kitermelhető szent mennyisége 12 millió tonna. Szerény becslések alapján 10-12 évre elegendő mennyiség, még akkor is, ha néhány esztendő múlva a jelenleginél jóval több szentet hozunk a felszínre.

Major Géza elvtársnak, a geológia vezetőjének tettük fel a fenti kérdéseket.

— Az 1950-es években a fúrásokat az elért méterek alapján premizálták. Ekkor nagyon sok lett a méter, de nem jeleztek szentet. Azután a szentfűrészt premizálták, — ekkor viszont sokkal többet jeleztek, mint amennyi volt. Zobák-aknai területen végzett mintegy 40 fúrás közül csak a 146-os, 137-es és 132-es fúrások adtak hű képet a szenttelepek elhelyezkedéséről. Ezek és a geofizikai görbék alapján lehetett felbecsülni Zobák-akna szentvagyont. — Ekkor 40 millió tonna szentet tett ki a feltételezett szentvagyont.

Ha a jelenlegi első és második szint között a kitermelhető szent mennyisége 12 millió tonna. Szerény becslések alapján 10-12 évre elegendő mennyiség, még akkor is, ha néhány esztendő múlva a jelenleginél jóval több szentet hozunk a felszínre.

Telhat mennyiség szempontjából érdemes volt beruházni a több mint egymilliárd forintot. Minőségi szempontból

A feltárások során a feltételezett valamennyi telepet megtalálták, csupán a telepek vastagságánál tévedtek. A telepek vastagabbak lettek, mint ahogyan várták. Kellemes meglepetés volt.

Nemrégiben a Dunántúli Napló Zobák-aknáról szóló riportjában negyven méteres telepekről adott tudósítást. Ez az adat félreértésen alapult.

Ugyanis a jelenlegi első és második szint között a kitermelhető szent mennyisége 12 millió tonna. Szerény becslések alapján 10-12 évre elegendő mennyiség, még akkor is, ha néhány esztendő múlva a jelenleginél jóval több szentet hozunk a felszínre.

Ugyanis a jelenlegi első és második szint között a kitermelhető szent mennyisége 12 millió tonna. Szerény becslések alapján 10-12 évre elegendő mennyiség, még akkor is, ha néhány esztendő múlva a jelenleginél jóval több szentet hozunk a felszínre.

Néhány módosítás történt a gyakorlati foglalkoztatásban is. A harmadéves vājártanulók egy része Zobák-aknán, más részük a követelő tanbányában, az első- és másodikévesek viszont az új, Anna-aknai tanbányában sajátítják el a szakma fortélyait. Nagyobb ellenőrzést kívánnak gyakorolni az új tanévben az egyéb szakmájú tanulók fellett is. Ezt szükségesé teszi az a körülmény, hogy az intézet mintegy hatvan kilométeres körzet szakmunkás-utánpótlásának bázisa lett (e területen különböző vállalatok, szövetkezetek, állami gazdaságok foglalkoztatják gyakorlatilag a bejáró tanulókat).

Ugyanis a jelenlegi első és második szint között a kitermelhető szent mennyisége 12 millió tonna. Szerény becslések alapján 10-12 évre elegendő mennyiség, még akkor is, ha néhány esztendő múlva a jelenleginél jóval több szentet hozunk a felszínre.

Ugyanis a jelenlegi első és második szint között a kitermelhető szent mennyisége 12 millió tonna. Szerény becslések alapján 10-12 évre elegendő mennyiség, még akkor is, ha néhány esztendő múlva a jelenleginél jóval több szentet hozunk a felszínre.

Ismét hurokra került egy táppénzcsaló

Nem nagyon dicsekedett a munkakönyvével Benkő Péter 20 éves Pécs, Kiskőszeg utca 10. szám alatti lakos, amikor felvételre jelentkezett a Pécsbánya Üzem munkaügyi vezetőjénél. Legutóbbi munkahelyén is fegyelmiileg bocsátották el a sok igazolatlan műszakmulasztás miatt. Benkő Péter ígért fűt-fát, hogy megjavul és becsületesen dolgozni fog. A munkaügyi vezető még egy lehetőséget adott neki, hogy becsülje meg magát, és mert szükség is volt a munkásokra, ezért július 20-án felvette csillének.

az orvos által kiállított táppénzesutalványot meghamisította. Az elhatározást tett követte és a táppénzesutalványon az augusztus hatot, a munkaképtelenség első napját négyre javította ki.

az orvos által kiállított táppénzesutalványot meghamisította. Az elhatározást tett követte és a táppénzesutalványon az augusztus hatot, a munkaképtelenség első napját négyre javította ki.

Már dolgozott egy ízben két hónapig István-aknán a bányában, így nem volt előtte ismeretlen a szénbánya. Amikor Pécsbányán első nap leszállt a VIII. szintre, még sötétebbnek, porosabbnak találta a bányát, mint István-aknán. Egyszóval, nem nagy jövőt jósolt itt magának.

A négynapos bányajárást még kihúzta rendesen. Ezután vasárnap következett. Szokásához híven alaposan felön-

szentet hozunk a felszínre. Telhat mennyiség szempontjából érdemes volt beruházni a több mint egymilliárd forintot. Minőségi szempontból

az orvos által kiállított táppénzesutalványot meghamisította. Az elhatározást tett követte és a táppénzesutalványon az augusztus hatot, a munkaképtelenség első napját négyre javította ki.

Komlói párbeszéd

Kukák

— Mondja uram, hogy tőrhetik az illetékesek, hogy mi szeméttelcpet csináljunk a házunk környékéből?
 — Mit? Hogyan?... No, hallja, ez egy kacsfántos kérdés volt. Talán az illetékesek a hibásak, hogy maguk ilyen rendellenek?
 — No, no! Csak ne sértelgessen. Honnan veszi, hogy mi rendellenek vagyunk?
 — Hiszen az előbb mondta, hogy szeméttelcpet csinálnak a ház körül. Ez talán nem rendellenesség?... Hát hol lakik maga?
 — Kenderföld C-területén, a leendő Petőfi utcában. Ott vettem lakást.
 — De hiszen ott nem a lakók, hanem az építők csinálnak szeméttelcpet.
 — Azok is, de újabban mi is. Hogy tőrhetik ezt az illetékesek?
 — Nézze uram! Ha maga egyre csak ezt hajtoogatja, nem jutunk dűlőre. Mondja el szépen sorjában, mi is a panasza.
 — Hát kérem, azt tudja, ugyebár, hogy jó feléves késéssel költözhetünk csak be a saját lakásunkba. Ennek most már elmúlt két hónapja. Képzelteti, mennyi szemét összegyűlt: ez alatt egy hatszekciós házban.
 — De miért gyűlt össze? Miért nem viszik a kukába?
 — Mert nincs kuka-tartály. Eddig nem adtak. Hát hogy hordtuk volna a szemetet? Hol a ház elé, hol a ház mögé, a lakásban mégsem maradhat.
 — De a szemben lévő ház sor előtt ott vannak a szemétyűjtők.
 — Igen ám, de abba maszek szemetet nem szabad szórni, mert a Karbantartó Üzem fizeti érte a bérleti díjat... No, most már érti, hogy mi csináljuk a szeméttelcpet de mégis az illetékesek a hibásak?
 — Es kérték maguk egyáltalán azokat a kukákat?
 — Az illetékeseket? Hogyne kértük volna. De eddig nem segítettek.

Dr. Gérf József

— Bernos —

Érdekességek, furesaságok

ELÜTÖTTE A GÉPKOCSI — A FÜRDŐMEDENCÉBEN

A 11 éves Irwing Williamst úszás közben elütötte egy autó, amely keresztül törte a fürdőmedence korlátját, belesüllyedt a vízbe és a fiút fellejtötte a hűtőjére. A szerencsére semmi baja nem történt.

A TAPINTATOS BETÖRŐ

Ovidoban most tölti büntetését egy szállodai tolvaj. A rendőrség elfogta ugyan, de máig sem tudja: artista, vagy varázsló az illető? Ugyanis tucatjával lopta a paplanokat alvó emberektől, de azok soha semmit sem vettek észre.

Timár István és Torbó Gyula képkiallítása

Timár István és Torbó Gyula, a két fiatal komlói festőművész mintegy negyven alkotásából — jórészt olajfestményekből és néhány rajzból — rendezett reprezentatív kiállítást a bányásznap tiszteletére a művelődési házak igazgatósága a Május 1 kiállítótermében.

A bemutatót meglehetősen nagy érdeklődés előzte meg, s ez nem csupán és nem elsősorban a lokálpatriotizmussal magyarázható. Torbó Gyula ez év tavaszán az újmunkásszállón rendezett kiállításával már bemutatkozott a komlói közönségnek, s egyéni stílusú képei általában elismerést váltottak ki. Timár István alkotásaival viszont évekkel ezelőtt — kezdő ko-

rában — találkoztunk utoljára és most, hogy Budapestre ismét a bányavárosba helyezte székhelyét, már a levegőben lógott a kérdés: vajon mennyit és miként fejlődött az utóbbi időben. Ennek tulajdonítható, hogy már a szeptember elsejei megnyitón mintegy negyvenötven érdekfeszítő ismerkedett, barátkozott a kiállított képekkel és két nap alatt több oldalnyi dícsérő, elismerő, bátorító bejegyzés került a vendégkönyvbe.

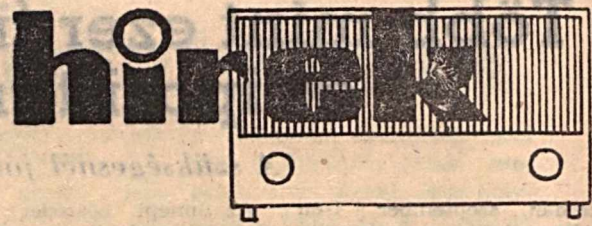
Ami a kiállítást illeti, az első percben megállapítható, hogy két teljesen különböző, mondhatni ellentétes felfogású művész képeivel állunk szemben. Timár kifejezési formája a rajz, képein az erő-

teljes kontúrok dominálnak és a színeket jórészt ezek alárendeltjeiként kezeli. Torbó viszont vakító, harsányan ellentétes színekből komponálja képeit, vásznai vibrálnak a néző szemé előtt; nem körülhatároltságukban, hanem a vibráció hatására rendeződnek a festékfoltok témává. Talán éppen ennek tulajdonítható, hogy Torbó Gyula témaválasztása — legalább is a kiállított képekkel szemben — kissé szegényesnek tűnik. Zömmel portrékat mutat be (Őnarcképek, Kati-képek), s ahol egyéb témát ábrázol, például a tájképeinél és csendéleteinél, láthatóan kénytelen mérsékelni a színek tobzódását. Ezek a festményei viszont némi félszűzességre vallanak, koránt sem olyan eredetiek és érdekesek, mint az előbbieik.

Timár István szélesebb skálán dolgozik. Mindenek előtt ceruza- és tusrajzai érdemelnek figyelmet. Finom, egyszerű vonalai igen kifejezőek. Festményeinek egy részét hagyományos, részletesen kidolgozott stílusban festette. Ilyen felfogásban készült az „Őnarckép kalappal”, a „Beteg a mama”, a „Szászvári udvar” című és még néhány képe. Természetesen Timár képei sem egységesek. Kiállította például két izgalmasan modern üvegablak- és egy kerámiafal-tervet, amelyeket — jellegüknek megfelelően — dekorációknak szánt. Ezek a tervek azonban hatottak képeire is; lámpás csendélete már egészen modern stílusra vall, s méginkább az üvegablak-terv hatása alatt áll egy másik csendélete, amelyen vastag fekete kontúrok közt tiszta, világos színek adják a témát.

Osszegezésül: érdekes és szép ez a kiállítás, a képek művészi értéke elvitathatatlan még akkor is, ha lépten nyomon érezhetjük a két fiatal művész útkeresését.

A kiállítás szeptember 15-ig délután 3-tól 8 óráig tart nyitva.

— BÉKEKÖLCSÖN-SORSO-

LÁS. Tegnap délután az Országos Takarékpénztár Nádor utcai székházában megtartották az I. Békekölcsön 1965. évi második félévi sorsolását. 77 ezer kötvényre több mint 22 millió forintot sorsoltak ki. Ma délelőtt az V. és a VI. Békekölcsönt sorsolják. Az előbbire 41,3, az utóbbira 61,3 millió forint nyeremény jut.

— A KÖZÉPDUNÁNTÚLI SZÉNANYAGSZATI TRÖSZT ifjúsági vezetői 31-én tapasztalatcsere céljából Pécsre érkeztek. A 32 vendéget a KISZ Trösztbizottsága részéről Parti József, a KISZ-bizottság titkára fogadta és kalauzolta.

— ERDŐTŰZ PÉCSBÁNYATELEPEN. Pénteken háromnegyed három tájban a Káposztásvölgyben erdőtűz keletkezett. 350 négyzetméter területre terjedt ki, eddig még ismeretlen okból. Az ügyben a vizsgálat folyik.

— NDK-BELI IFJÚSÁGI TURISTACSOPORT érkezett szeptember 4-én Pécsre, a 30 fős csoport a KISZ Trösztbizottságának kíséretében megtekintette a szabolcsi bányászati üzemeket, és elbeszélgettek az ifjúsági vezetőkkel. Szeptember 6-án, ugyancsak NDK-beli ifjúsági csoport érkezik, akik a Béta-aknai fiatalokhoz látogatnak.

— NYERTES DIPLOMATERVEK KIÁLLÍTÁSÁT nyitják meg szeptember 9-én, csütörtökön 17 órakor Budapesten a Technika Házában (V. Szabadság tér 17.), ahol az Építőipari Tudományos Egyesület és a Magyar Építőművészek Szövetsége által alapított „diplomadíj pályázat” kerül bemutatásra.

— KÜLÖN AUTÓBUSZT INDÍT az IBUSZ és a KBSK B-közép a szeptember 12-én sorra kerülő Szeged—Komlói Bányász NB I-es labdarúgó-mérkőzésre. Részvételt díj — személyenként 120 forint. Ez az összeg egy halálási árat is magában foglalja. Az autóbussz 12-én reggel 6 órakor indul.

— ÚJABB GARÁZSHELYEKET jelölt ki Komlón a városi tanács az Aszfaltútépítő Vállalat volt kökőnyösi telephelyén. Ezzel hatvan gépkocsitulajdonos számára teremtetett meg a garázsprobléma megszüntetésének lehetőségét. Folyamatban van a garázshelyek kijelölése a kerületi városrészben is.

— BEFEJEZÉS ELŐTT A SZABOLCSI LEGAKNA ÉPÍTÉSE. Rövidesen befejezik a szabolcsi legakna építésének első ütemét. Ennek keretében az eredetileg négy szintre tervezett aknából a második és harmadik szintet adják át a rendelkezésére. Az első és negyedik szintet a következő öt évben terüven készíttik el.

— VÉRADÓNAP PÉCSBÁNYÁN. Jól sikerült önkéntes véradónapot tartottak szeptember 3-án, pénteken Széchenyi-aknán. A véradónapot az üzemi vöröskeresztes szervezet rendezte.

— SZEPTEMBER 13-ÁN KEZDŐDIK az egyéves partiskola, az MSZMP Trösztbizottsága részéről Kovács István, a párt és tömegszervezeti osztály vezetője búcsúztatta a trösztől iskolára irányított elvtársakat.

— ÚJ FODRÁSZÜZLET NYÍLT VASASON. A Baranya megyei Fodrász Kisipari Szövetkezet a múlt hónapban fodrászüzletet nyitott Vasas I. kerületben, a helyi lakosság jobb ellátása érdekében.

— A JOBB ANYAGELLÁTÁSRÓL TANÁCSKOZTAK. A múlt héten Alsó-Bélatelepen a tröszt üdülőjében tanácskoztak a tröszt, a Nehézipari Minisztérium és az érdekelteknél a szakemberek, hogy megbeszéljék, miként lehetne még jobbat tenni a bányai üzemek fuellátásáért. Főleg a külföldi fuely, és a hazai lombos bányafa vagonbarakásának problémáját, valamint az ezzel kapcsolatos gépi kiadások lehetőségének megteremtését vitatták meg. Az értekezleten részt vett a Központi Anyagellátó Üzem vezetője is.

Újra műsoron: A hetvenkedő katona

Jelenet az előadásból: Tamás Zoltán, Wilk László, Szabó Mária és Walter Teréz.

„Pompás szórakozás megcsúfolni az önhitt dicsekvőt. Erről tanúskodik Plautus komédiája, A hetvenkedő katona is. A katona, ostoba gőg-jében mit sem gyanítva, önként megy bele a jól előkészített kelepcebé, s mulatságos bukása újra egyesíti a durva erőszakkal elválasztott szerelmeseiket.” E sorokat olvashatjuk a Komlói Ifjúsági Színpad szeptember 11-én, szombaton este 7 órakor sor-

ra kerülő előadásának meghívóján. A darabot az Ifjúsági Színpad amatőr színjátszói júliusban egy alkalommal már bemutatták és ez valóban pompás szórakozásnak bizonyult.

Részben bemutató jellegű lesz a szeptember 11-i előadás is, mert a műsor második felében Szamártestamentum címmel középkori bohózatokat hoznak színre. Ennek keretében az együttes egy szá-

mára új műfajjal, a commedia dell'arté-val próbálkozik.

Ezen az előadáson láthatja utoljára a közönség az Ifjúsági Színpad tagjaként fellépni Wilk Lászlót. A tehetséges színjátszó az idén érettségizett a Kun Béla Gimnáziumban — itt is az irodalmi színpad megbecsült tagja volt —, s most a Színház- és Filmművészeti Főiskolán folytatja tanulmányait.

VII.

Lothar Kraft a sofőrünk, nyurga, vékony, szimpatikus fiatalember. Csendes, szótlan. Autóbuszával, amelynek az oldalán ott áll a bűvös szó: „Turistacsoport”, mestéri módon bűvöl, hatalmas távolságokat, meredek lejtőket és kanyarokat biztos kézzel „vesz be” és gyorsan hajít, de a megengedett sebességgel. Felvitt bennünket a Tátrába is, neki köszönhetjük, hogy a gyönyörű Beszkid hegy Kaszprowe csúcsáról legyalogolhattunk. (Előbb felmentünk a Gáspárhegyre a függővasúton.) Püspökilaszi övvel a derekunkon, fekete reverendában, barátságosan mosolygó apácák. Ok is turisták. Kirándultak ide Krakkóból.

Tréfás invitálásunkat elutasítják, nem arra mennek, amerre mi. Tóni „bácsi” (Antonin Bien) megy az élen, de mivel csoportunk egyik fele nem kíván gyalogni, azoknál marad. Így hát Józsi ka-

lauzol bennünket tovább egy gyakorlott hegyi turistavezetővel.

Kuznice a kötélpálya végállomása. Ott vár a busz. Zakopane felé menet megállunk egy kedves kis oázisnál, a Törpe Ház nevű csinos vendégházadnál. Citromlevet iszunk. Es itt Józsi is Orkánról, a költőről beszél. Orkán és Józsi édesanyja szomszédok voltak Zakopaneban, egymás mellett laktak hosszú évekig. Tőle tudom meg, hogy Orkán bátyjáról nevezték el Poremba Welkán, a ma is szép környezetben lévő kis tavat Smreczensky-tónak. Orkán is ott lakott ifjú korában egy ideig. Unokahúga is, aki szintén írt verseket és festett. Férjét a második világháborúban a németek üldözték, menekülnie kellett, ideget megvisselték az izgalmak, ideg-beteg lett...

Trzebnia, Mislowicze, Swierklaniec! Hazaértünk Swierklaniecbe. (Milyen jó, hogy ennyi

hazája van ennek a negyvenmagyarnak Lengyelországban!)

Orkán, a költő szünetelt, mert szerette az egyszerű embereket, a népet... Rokonságot, hozzátartozói megbetegedtek az üldözöttesek során... Erről beszélünk utazás közben, többször is szóba kerül a lengyel nép nehéz múltja. Mindenütt amerre jársz te vándor, mindenütt ahol megfordulsz te turista, mindenfelé Lengyelországban hallok: „A németek, a németek...”

S ez alatt mindig a fasiszta barbárságot értik, azt a hitlerista hódító gépezetet, amely végigtaposta Európát és világméretű ábrándjai után futva széttűztesztelte a német népet is. Utóda most is ezt teszik. Emiatt nehéz a lengyel nép körében, főleg a parasztság körében és az értelmiség nagy részénél a németellenességet kettéválasztani: hogy ne azonosítsák a német népet a hitlerista fasiszmussal. Értik már, tudják, hogy a demokratikus német állam s

szocialista rend útjára lépett. Tudják, hogy két német állam van és hogy csupán a nyugati német államban élész-tik a fasiszmust, ott hirdetik változatlanul világhódító rögeszméiket. Tudják, hogy a keleti német államban szocialista rendszer van, amely a népek örendelkezési jogára, minden nép tiszteletben tartására épült fel. Még él azonban a legyelekkben a gyűlölet úgy általában is, mert a germán hódítók a történelem folyamán nagyon sok kárt okoztak nekik.

Swierklaniec, 1965. július 13. Ebéd volt a kastélyban, a Klub Gornicyben. Előétel: sonka, mustár, vaj, savanyú gomba, zöldpaprika, paradicsom savanyítva. A főétel: sült húskrumplival, savanyú káposztával, kenyérral, sör, szószal. Este hétkor bőséges vacsora, még a nagyevők is alig tudják elfogyasztani. Pohárköszöntők wódkával. Előbb Denega igazgatóhelyettes, aztán Tóni bácsi, Józsi bácsi, Kovács István a csoportvezetőnk. Iszunk, koccintunk, iszunk a két nép barátságára, a főszakács, a szakácsné, a két felszolgáló fiú egészségére külön-külön. Kovács István arról beszél, hogy múltunkban is sok a közös vonás, jelenünkben is. Közös volt a szenvedés, a feudális és a kapitalista elnyomás, egyidőben, egy korszakban, azonos brutalitásokkal. Közös most a szocialista út, közös a céljaink és érdekeink: a béke, a jólét, az igazán szép és tartalmas emberi élet megteremtése. Ott-hon elmondjuk majd, hogy barátságunk erősödjék és mi ennek az erősödő barátságunk

a szószólói leszünk Magyarországon. Egyik szemünk sír, mert el kell mennünk ebből a kedves, kellemes környezetből, ahol nagyon szeretnek bennünket, a másik szemünk mosolyog, mert a mi szép hazánkba megyünk vissza és magunkkal visszük a legyelek szeretetét. Köszönjük a miechowicei bányászoknak ezt a nagyon szép két hetet.

Másnap reggel megérkezik Kulpinski igazgató. Gradwohl János bányalaktos akvarell képével ajándékozzuk meg búcsúzóskor. Zakopanei tájat ábrázol a kép, nagyon tetszik az igazgatónak. Tóni, csoportunk lengyel vezetője a Krakó, Vistzulapart című képet kapja. Nagy éljenzés, taps.

Katowice állomáson pedig felszállunk a Warsawa—Budapest járatra: a Polonia expressre és 15-én éjjel fél egykor a Keleti pályaudvaron vagyunk. A komlói sportolók autóbusszával irány Pécst felé, Szászvár, Maza, Nagymányok és Komlón át.

Utközben mindenki szépen leszáll, ki itt, ki ott. Öt óra elmúlt, nemsokára műszakkezdés a bányákban. A család éppen ébredőfélben van, amikor az ajtókon becsöngetnek a mecsek embereinek.

Nem útirajzot írok — ezzel kezdtem — csupán reflexiókat egy utazáshoz. Ha itt-ott mégis kiskiklítottam és mégis adtam egy kis útirajzot, nézzék el nekem. Nincsenek az életben abszolút egységes dolgok.

(Vége.)

Gyevi Károly

Antoni Bien, fáradhatatlan csoportvezetőnk.

Bensőséges ünnepségen búcsúztatták Pataki Mihály elvtársat

A Munkaérdemrend arany fokozata kiüntetést dr. Lévárdi Ferenc nehézipari miniszter adta át

Bensőséges ünnepség színhelye volt pénteken délután a tröszt Deryné utcai kultúrterme. Ide gyűltek össze az üzemek, a tröszt valamennyi dolgozója képviselőjében mind-azok, akik Pataki Mihály elvtársat, a Mecseki Szénbányászati Tröszt igazgatóját búcsúztatták nyugdíjba vonulása alkalmából.

mi Munkás-Paraszt Kormány nevében átnyújtom a nyugalomba vonuló Pataki Mihálynak a Munkaérdemrend arany fokozatát. Kívánom, hogy nyugdíjas éveit teljenek örömben és egészségben, töltse békességben idejét családjával körében, legyen sok vig órája rokonsága, unokái és dédunokái között.

továbbra is együtt maradunk, mert szükségünk van a Te tanácsadra, tapasztalatodra. Köszöntünk minden bányász-társad nevében. Nagyra értékeljük sok évtizedes munkádát és a vezetésben eltöltött idődet, amikor soha sem feledkezél meg a régi társakról, megmaradtál mindenki Miska-bácsijának.

Az ünnepségen részt vett dr. Lévárdi Ferenc nehézipari miniszter, Haracska János miniszterhelyettes, Pap János, a megyei pártbizottság titkára, Blaha Béla, a Bányai Dolgozók Szakszervezetének főtitkára.

Elsőnek Lévárdi elvtárs köszöntötte Pataki elvtársat: — Feladatát mindig eredményesen és jól végezte — mondta — most sem szónoki beszéddel köszöntöm, csak úgy baráti hangon. De közben kedves hivatali kötelességemnek is eleget teszek és az Elnöki Tanács, valamint a Forradal-

A miniszter után Blaha Béla üdvözölte: — Sok örömet és jószerecsét kívánok —-kal Pataki elvtársat, majd átadta a bányászszakszervezet emlékeztető ajándékát a nyugdíjba vonuló trösztigazgatónak és ajándékot küldött Pataki elvtárs hitvesének is, aki a bányászasszonyok jó példájának állt hosszú, küzdelmes munkában Pataki elvtárs mellett.

Siker József, az MSZMP Trösztbizottságának titkára búcsúztatójában a következőket mondta:

— Nem búcsúzunk, hiszen

A tröszt üzemének vezetői és dolgozói nevében Vándor Ferenc, Vasasbánya üzemvezetője, a műszakiak képviselőjében Pozsgay Károly főmérnök, a fiatalok nevében Parti József KISZ-titkár köszöntötte Pataki elvtársat.

Pataki Mihály, a Mecseki Szénbányászati Tröszt nyugalmába vonult igazgatója meg hatottan köszönte meg az elvtársak, a munkatársak megemlékezéseit negyvenöt éves munkásságáról, majd a késő délutáni órákig fehér asztal mellett beszélgettek a jelenlévők Pataki elvtárral.

Komlón 8700 fő a Bányász Biztosítási és Önszegélyző csoport taglétszáma

3000 biztosított lakás a bányavárosban

Eredményesen dolgozik Komlón az Állami Biztosító ki- rendeltsége. Az eredményes- séget itt nem pénzügyi vonat- kozásában értjük, hiszen — bányavidékről lévén szó — az ÁB kockázatvállalása lényege- sen nagyobb, mint az ország más területein, így az ország- os igazgatóság nem is köte- lezi rentabilitásra a fiókot. Az eredményes munka mutatója ezúttal az a körülmény, hogy mind több dolgozó és család- dot sikerül bevonni a biztosít- tottak körébe.

Brógl János igazgató tájé- koztatása szerint Komlón kü- lönösen a kombinált sokrétű kockázatvállalással járó biz- tosítási formák örvendenek népszerűségnek. Ilyen minde- nek előtt a Bányász Biztosí- tási és Önszegélyző Csoport, amely a föld alatti dolgozóknál havi 30. a külszínieknél 20 forint ellenében — bal- eset- és életbiztosítást, szo- cialis segélyeket és különböző kulturális lehetőségeket nyújt tagjainak.

— Az önszegélyző csoportok taglétszáma a szénbányászati tröszt komlói üzemében elérte a 8700 főt. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag majd minden föld alatti és igen sok külszíni dolgozó tagja ennek a biztosítási formának.

Trösztünk dolgozói ebben az évben — július 31-ig — 1 millió 610 ezer forint baleseti kártérítést kapnak az ÁB komlói fiókjától. Ezen felül az önszegélyző csoport intéző bizottsága — amelyben az üze- mek is képviselve vannak — több mint 400 alkalommal írt meg szociális segélyt, összesen 155 ezer forint ér- tékben. Az intéző bizottság kulturális alappal is rendel- kezik, amelyet általában a ta- gok részére szervezett társas- utazásokra költenek. A cso- port fennállása óta több hazai és külföldi túrát szervez- tek, legutóbb 85 biztosított dolgozó vittek autóbusszal a szegedi szabadtéri játékokra. Az idén még további kirán- dulásokat is szerveznek.

A másik kedvelt biztosítási forma Komlón a lakásbiztosí- tás.

— 1963. január 1-én még csak 500 biztosított lakás volt a városban, ma háromezernél tartunk. Ez magában foglalja az öröklakások egyesített ház- táji, és a bérelt lakások ál- talános háztartási biztosítását.

Ebben az esetben is a koc- kázatvállalás sokrétűsége az a tényező, amely e biztosítási forma gyors elterjedéséhez ve- zett. Egyetlen — havi 10 for- rintos — biztosítással kártérítést nyernek a lakók tűz, betörés, villámcsapás és egyéb elemi kár, ablaktörés esetére, továbbá egy kisebb összegű balesetbiztosításhoz is jutnak.

Ebben az évben a fiók a háztartási biztosítások mint- egy hatvan százalékára fize- tett valamilyen kártérítést. (Olyan eset is előfordult, hogy egy biztosított lakás bérlője — nyitva felejtve a vízcsapot — eláztatta az alatta lévő lakást. A háztartási biztosítás módot adott arra, hogy az okozott kárt a gondatlan lakó helyett az ÁB térítse meg.) Eképpen adódott, hogy a biz- tosított fiók az idén július vé- géig mintegy 60 ezer forintnyi vagyon- és, körülbelül ugyanennyi, személyi kárt té- ritett meg e biztosítási for- mában.

Kétségtelen, hogy a háztar- tási biztosítás keretében az ablakkérek pótlása adja a legtöbb munkát. A lakónak

nincs egyéb dolga, mint hogy a kárt bejelentse, s a bizto- sító a kárt ablakokat a hely- színen megcsináltatja.

— Ezzel kapcsolatban egy- kérésünk lenne a lakókhöz —

mondta Brógl elvtárs. — A kártört ablakok pótlásánál ne varjanak a hideg idő be- álltáig, mert torlódás folytán esetleg nem tudunk rövid időn belül eleget tenni igényüknek.

Turi Klára:

Tárguló látóhatár

Ugyanaz a tópart...
Lehorgonyzott itt a sebes idő,
örök egyhangúsággal egy tik-tak aró
ingatlja a hullám-nyelveket.

Szerelmesek búznak.
Asítózó gesztenyék vigyázzák
s hűnyt bokrok az ölelés magányát,
szunyókkal a pázsit alattuk.

Aztán: csak madarak.
Rövid röpülések, gyenge csivogások.
S nyugalmak nyugalma. Mint egy vi-
fogsor áll a vízi sziklarend.

Unott a veszteglés...
Ugyan, hol az a torok-lazító
áhtat, melyet rámlített és tó
s ittasultan szivtam tegnap még?

S mért, hogy szánalmasan
tapogat a csend most, mint a béna,
s a túlparti lármás gyársztréna
miféle öröme hív?

A kártés meg a csirkés asszony

— De kedvetlen maga! — mondta az asszony, amelyik csirkéket vitt.

— Jaj, hagyja! — mondta, amelyik körbét cipelt — megint rájött az emberre, megint nincs velem megelegedve.

— Bántja? Úti?

— Pizskái, hogy miért nem kelek korábban.

— Mikor kel?

— Ötkor minden nap. Minden munka az enyém kint is, bent is, nem ö végzi el helyettem. Az istállóba be se tette a lábát, mióta szövetkezeti tag.

— En háromkor szoktam. Tizenhét éves korom óta háromkor. Első az istálló, tyúkok, udvar, fejés, aztán a konyha Minden nap.

— Na jó, magánál más. En is fölkelnek, ha baromfit tartanak, a disznó az más, minek keljek, így is elvizek időben mindent. Keljen a roseb. De az este fölhúztam az órá: háromra. Ha nem esett volna az eső, bizisten, fölkeltem volna, hadd lássa, hogy föl tudok kelni.

— Minek? Ugye se tudott volna mit csinálni.

— Tudtam volna, kimentem volna kapálni. De így nem lehet ilyen eső után.

— Nézze, hogy megdőlt ez a késő búza — mutatott az út melletti táblára a csirkés. — Lemondtam a kombájnt, ebbe nem lehet géppel bemenni.

— A, föláll az — mondta a körte cipelő.

— Föláll, csak úgy?

— Semmi sem áll föl csak úgy. Majd ha kap egy kis meleg.

Nevettek, nevettek duettben.

A csirkés megint elmondta:

— En 17 éves koromban is fölkeltem háromkor mindig. Most is fölkelek. Az biztos, hogy akkor is a nő húzta az igát, most is az húzza, mondhatnak akármit. Istálló, tyúk, udvar, fejés, konyha, így tizenhét éves korom óta fesz.

— Mennyiért adjam ezeket? — kérdezte a csirkés — nézze már, maga mennyit kérne értük?

— Nyolcvanát elkérhet.

— Hatvanért adtam tegnap otthon, az udvarban ilyeneket. En elégettem a hatvanát értük.

— Áá, nem lehet ezt megfizetni, az időt meg a veszd- séget, azt nem lehet. Megéri a nyolcvanát így, ahogy van- nak. Akinek köll, az úgyis megveszi.

— Ezért kell nekem háromkor kelni.

Sóhajt, rápillant a csirkékre, hogy megvannak-e még, nem fulladnak-e.

— Még az a jó, hogy mindenki meghal — mondja — aki korán kel az is, meg, aki nem kel korán az is.

— De addig is kenyeret köll keresni!

— Kell, az igaz.

— Utána meg mindegy lesz.

— Mindegy.

— Földbe teszik, vagy elhamvasztják az embert.

— Engem ne hamvasztanak, az nem szép. Egyszer egy indus minisztert is elhamvasztottak, olvastam az újságban.

— El. Miniszterelnök volt.

— Az, az! De engem csak temessenek, jobb szeretem, ha temetnek, szebb az. Engem nem köll elégetni.

— Nem rossz az pedig — mondta a másik — jó az, megmarad a föld másra. Gabonának, gyümölcsfának, szőlő- nek. Sok helyet elfoglal a temető. Így se támad föl az ember, úgy se.

— Ne mondjon istenkísértőt! Tényleg úgy hiszi?

— Úgy. Maga mást hisz?

Letette a kosarat.

— Tudja, én mondom, ha el van rendelve, hogy föl köll támadni, akkor úgyis föltámadunk. Ha mindenható az isten, a hamuból is föl tud támasztani.

— Lehet. Hamindenható. De ha az, akkor másképp is határozhat. Nagyon elromlottunk a mai világban. Lehet, hogy senkit nem támaszt föl. Nem érdemeljük.

— Szóval nyolcvan forintért adhatom — emelte meg a csirkéket a hamvasztás híve.

— Adja csak! Nyugodtan kérjen nyolcvanát — birtatta a másik és kirakta szép sárga körbét a piaci asztalra.

*

Kínzó a gondolat: az ilyen asszonyok is föltámadnak vajon?

A bétai fatelep KISZ-brigádjáról

Az elmúlt években kitűnt a szocialista brigádok között a bétai fatelep KISZ-brigádja, amely Béta-bánya zökkenő- mentes faellátását hivatott el- látni. Heten vannak, mind fiatalok, KISZ-tagok. Tavaly alakultak és azonnal benevez- tek az Anyagellátó Üzem szo- cialista brigádvérsenyébe. Nem is hiába, mert év végére az öt régi brigád előtt elnyerték valóban a megítélt szocia- lista brigád címet.

Vajon mit kellett tenniük ezért?

Elsősor is azt vállalták, hogy naponta 80 hengát ki- szerelnek a kőtélpályán érke- ző fashengákból, miáltal a telep biztosítani tudja folya- matosan a bánya ellátását és tartalék készlettel tudja fel- tölteni a telepet. 80 óra társadalmi munkát vállaltak. Ebben kertészkedtek, utat, lépc- sőt készítettek a telep mele- gedője előtt, és kimeszelték a melegedőt, az irodát, befesté- tek az ajtókat, ablakokat, bú- torokat és arattak a tsz-ben.

Orsós Sándor fiatal brigád- tag Rozika nevű gyermeké- nek névadóünnepséget rendez- tek, ajándékokat vásároltak, meglátogatták otthonát, segí- tették ügyes-bajos dolgaiban a szülőket és mindenk fel- lett elhatárolták, hogy család- ház építésében segítik Sándort, hogy kiemeljék a putrik világából a józan életű szorgalmas fiút és családját.

Emellett gondjuk volt arra, hogy művelődjön is Orsós Sándor. Színház- és mozi- jeggyel ajándékozták meg, Sándor ezt fel is használta és feleségével együtt megte- tek az első lépéseket a városi élet felé.

Aztán brigádkönyvtárát lé-

tesítettek, az üzemi könyvtár fiókkönyvtáraként. Számtalan apróságot mondhatnánk még, amivel bizonyította az ifjú brigád, hogy a jelszót: „Szo- cialista módon dolgozni, élni és művelődni”, komolyan ve- szik. Méltán nyerték tehát el a szocialista brigád címet, a brigádvezető Valkai Tibor pe- dig a kiváló dolgozó okleve- let.

Akadnak azonban kétségek is. Ez elsősorban a brigád- vezető ifjú robbanékonyságá- ból származott, aki elgondolá- sait és ígéreiteit fáradságot és erőt nem kímélve teljesítette, ami által olyan hatása volt munkájának, hogy egyedül csi- nált mindent, mások nem ér- vényesülhettek mellette. Bi- zony a cél és a terv teljesí- tése érdekében sűrűn össze is zörrent ezzel-azzal.

Mindamellet, amit a brigád és a brigádvezető a mun- ka és szocialista brigádszel- lem, a jelszó megvalósítása érdekében tettek, a párt és az üzemi Szakszervezeti Bizott- ság mégis próbára tette a brigá- dot és Valkai áthelyezését javasolta.

A harmadik hónap telik az- óta és a brigád életében. Azért jöttünk ki Bétára, hogy meg- vizsgáljuk most a brigád élet- tét. Az új brigádvezető Vajda Béla. A brigád a régi. A fel- ajánlásukat, amely a tavalyi- nál 20 százalékkal magasabb, most is teljesítik. A vállalt 100 társadalmi munkaórától már 62-t ledolgoztak, melyből a legtöbbet Orsós Sándor ház- építésében, bontással és anyag- hordással töltötte el. Az új brigádvezető csendesebb ember. A jól megalapozott ú- vonalon való lassabban, de

— úgy látszik — ugyanoda fog érni, mint fáradhatatlan elődje. A brigádnapló hű tü- kre ennek a célzatosságának.

„Június 10. Rendkívüli brigá- dgyűlés.” Mi tette indo- kolttá? Kollár János ifjú brigá- dtag rendetlenkedése. (Ita- lózás, hatósági közeg elleni erőszakoskodása.) Július 1. Csonka János (3 napon belül gyógyuló) újszerűségének meg- beszélése, hogy a jövőben ne forduljon elő hasonló eset, bár műszakkieés nem volt. „Felülfizetés az árvízkarosul- tak javára.”

„Brigád-röpgyűlés.” Augus- tus 17. „Brigádggyűlés.” A brigád üdvözli Szabó Aladár brigá- dtagot, aki a Bányász Sport- kör öldözője és Debrecenből aranyérmét hozott „nekünk”. Megmondták Szabó Aladár- nak, hogy büszké rá és sok sikert kívánnak neki a jövő- ben is. A fentiekből, úgy hisz- szük, világosan kitűnik, hogy a bétai KISZ-brigád az új brigá- dvezető irányítása mellett is töretlenül halad kitézőtt cél- ja felé és az új brigádvezető is megállja a helyét. Tartozunk még egy kérdőjelre felelni: Mi lett a régi brigádvezetővel, Valkai Tiborral?

Új munkabrigádját két hé- ten belül bevezette a szocia- lista brigád címért küzdők nagy taborába. Szerződést ajánlott fel a brigád a szo- cialista brigád címért, amely- nek egyik pontja továbbra is az maradt, hogy az új brigád is segíti tovább Orsós Sán- dort a házipítésben és az új életmódba való beilleszked- se. A szerződést a Szakszer- vezetési Bizottság elfogadta.

Csikós Ferenc

SPORT

Formába lendülnek kézilabdázóink?

A hétközi NB I-es férfi találkozón a nézők érthetetlenül figyeltek a férfi csapat rendkívül gyenge játékát. Imár harmadik találkozón nyújtott egyre mérsékelttel teljesítményt a csapat és feltűnő volt, hogy ebben a gyenge játékban elsősorban az átlövők a ludasak. Így volt ez az FTC elleni találkozón is, ahol a mérkőzést irramléküliség és bizonytalankodás jellemezte. Az FTC a játék lelassítására törekedett, amelyet a Bányász nem akadályozott meg, és egy rendkívül unalmas mérkőzésnek lehettünk tanúi. Sokáig szoros volt a találkozó, amelyre jellemző, hogy a második félidő első 20 percében egyetlen gól sem esett. Az utolsó tíz percben valamit javult az iram, és így sikerült bebiztosítani a két pont sorsát. Ebből a találkozóból kiindulva nem sok jóval néztünk a vasárnapi Újpest mérkőzés elé. Hihetetlennek látszott ugyanis, hogy négy nap alatt tizenegy játékos nagymérvű formajavuláson menjen keresztül. Nos, és mégis bekövetkezett. Az Újpest elleni találkozón az első félidőben ugyan még az elmúlt mérkőzések színvonalára kísértett, de a második félidő egy tavaszi idényben szípekázó támadásokat és gólokat lövő mérkőzéshez hasonlított.

Különösen Weber, Baranyai és Sudár volt elemében, közülük is elsősorban Weber szellemes játéka emelkedett ki. Az Újpest védői sokszor hárman is tehetetlenek voltak a Bányász beállásával szemben, aki ez alkalommal a helyzetek kihasználása terén is jeleskedett. A 28:10 (11:8) arányban győztes Bányász góljait: Weber (7), Baranyai (5), Sudár (4), Nagy (3), Balogh, Arvai, Wagner (2-2) és Szabó szerezte.

Az FTC elleni találkozó végeredménye pedig 11:8 (7:) volt. Vasárnap Budapesten a Vasas ellen lépnek pályára kézilabdázóink, és ha legutóbbi teljesítményüket meg tudják ismételni, győzelemmel térhetnek haza.

A lányok ez alkalommal is két találkozózt játszottak — már fapadlós pályán. Szombaton a Csepel együttese ellen Schmidt (5), Halasi (2), Czákóné és Müller góljaival 4:4-es félidő után 9:8-ra nyertek a nagyiramu találkozón. Mindkét együttes igen sok támadást vezetett, amelyeket főleg a csepeliek nagy lövé-

sekkel fejeztek be. A mérkőzés végét a vidéki csapat bírta jobban idegekkel, és ez a győzelmet is jelentette számára. A vasárnapi Goldberger elleni találkozón (itt a Goldberger diadalmaszkodott 8:7-re) nem kisebb tét, mint a második hely kérdése forgott kockán. Ez rá is nyomta bélyegét az egész találkozóra és főleg a Bányász játékosai idegkedtek. A fővárosiak valahányszor vezetéshöz jutottak, azonnal labdatartásra rendezkedtek be, amely még jobban kapkodóvá tette lányainkat.

Kézilabda NB II.

VÁRPALOTA—KOMLÓI
BÁNYÁSZ 24:16 (9:7)

A kézilabda NB II. bajnoki pontjait a kék-fehér együttes Várpalotán lépett pályára. Appellhoffer sérülése, Schiwarz pedig eltűntása miatt nem szerepelt. Felfejt melletti küzdelem után a második félidőben Lukács súlyos sérülése után tudott csak felülkerekedni a hazai együttes. (Lukácsot kórházba szállították.) A gólokat: Balázs 6, Jeszenszák, Pálfi, Kispál, Koszta, 2-2, Szalai és Kitti szerezte. Vasárnap ismét idegenben, Győrben az ETO-val mérkőzik csapatunk.

TEKE

Az elmúlt héten megkezdődött az őszi idény a tekében is. A hagyományos Mecsek Kupa bajnokság után, amelyet tíz csapat részvételével rendeztek meg (a Pécsi Bányász a harmadik helyen végzett), már látni lehetett, hogy a bajnokság előtt jó formába kerültek versenyzőink (az egyéni versenyt Sabacz István nyerte 915 fával) és ez beigazolódt az első bajnoki találkozón, amikor a csoport második helyezettjével, a Szombathelyi Haladással idegenben találkozott csapatunk. Középes eredményekkel is sikerült kiharcolni az értékes 4:4 arányú döntetlent. A találkozók legjobb dobói: Csákó 430, Csizsár 405, Hodoli 399. Szombaton Pécsbányán helyi rangadóra került sor 14 óra 30-kor: Pécsi Bányász—PBTC.

Előkészületi mérkőzések a szegedi találkozó jegyében

A Komlói Bányász labdarúgói a Vasas elleni sikertelenség után vasárnap Szegeden próbálnak szerencsét. Szócs János edző ennek érdekében és a sérülések miatt több változást eszközöl a csapat összeállításában. Szerdán a Pécsi Ercsibányász ellen 5:1-re győzött a Komlói Bányász. Ezen a mérkőzésen a következő 11 jutott szóhoz: Takács — Sós, Józsa, Lelovics, Jera-bek — Lutz, Pataki I. — Bordács, Rónai, Lazaridisz, Szigeti. 1:0-ás félidő után főleg a második félidőben vezettek néhány formás támadást a csatárok. Feltűnt, hogy Bordács a jobbszélen nem találta fel magát, míg Szigeti több ízben jól futott el. Szombaton a Pécsi Dózsa II. ellen tartott kétkapus játékot az NB I-es gárda, és ezen a találkozón az összjáték már nagyot javult. Ekkor Bordács a jobbösszekötő posztján szerepelt, és hogy mennyivel otthonosabban, azt három gólja is mutatja. A kapuban Kiss már újra elfoglalta a helyét és Józsa is megbízhatóan látta el feladatát.

Sónak láthatóan tetszik az új szerepkör, valószínű ezen a poszton mutatkozik be Szegeden is. A védelemben mindössze egy kérdőjel van: Jera-beket ugyanis már háromszor felírták, így ma lesz a fegyelmű tárgyalása. Amennyiben eltiltják, helyettese Csordás vagy Ruppert lesz. A szurkolóknak és a szakvezetőknek egyaránt tetszett, hogy Rónai és Bordács, illetve Lazaridisz és Szigeti többször alkalmazható helycserét. A komlói tartalékok a Pécsi Dózsa első csapatát 5:4-re győzték le. Különösen egy félidőn át játszott pompásan az első csapatból kimaradó Bodaival és Garaival megerősített támadó-sor, amikor Rabnak öt gólt rúgtak. Szünet után az NB I-esek rákapcsoltak, de csak szorossá tudták a találkozót tenni.

Komlón szerdán is kettős barátságos mérkőzés lesz. Háromnegyed háromkor a KBSK II. a Szekszárdi Petőfivel, míg fél 5-kor a KBSK I. a Szekszárdi Dózsaival veszi fel a küzdelmet.

A mérkőzés végén kétszer is sikerült az egyenlítés, de a vezetést megszerezni a játékvezető jóvoltából soha sem sikerült. Az elszenvedett vereség után csapatunk továbbra is a tabella negyedik helyén maradt és a harmadik helyen a Postás együttese áll, mindössze egy ponttal előzve meg a Pécsi Bányászt. Az elkövetkezendő fordulóban, szombaton az Ózd, vasárnap pedig a Postás lesz lányaink ellenfele. Most még a mérkőzés góllövőit: Schmidt (3), Kissné és Czákóné 2-2.

Folytatta sikersorozatát a Pécsi Bányász labdarúgó együttese

Az NB II. őszi idényének rajtjától hét helyet került feljebb a tabellán az NB II-es csapatunk. Az őszi hatodik fordulóban is megőrizve veretlenségét. Ez alkalommal a csoport egyik legkiegyensúlyozottabb együttese, a Fővárosi Autóbusz ellen szerezte meg a két pontot, méghozzá idegenben. Kispesten Bogyai — Bárány, Farkas, Lombosi — Kővári, Kása — Györkö, Opo-va, Koch, Balázs, Selymes összeállításban lépett pályára együttesünk, és az elmúlt hét-hez képest, csak a balszélső helyén változott az összeállítás, Bencsik maradt ki a csapatból. Az erős edzések eredménye már kezd megmutatkozni a csapat játékán. Az első félidőben még változatos volt a játék, bár csapatunknak ekkor is több helyzete akadt, minek után a visszacső hazaiakkal szemben megérde-

Kosárlabda

A KBSK megyei bajnokságban játszó férfi együttese a legutóbbi fordulóban 11 pontos győzelmet aratott a Pécsi V. Meteor ellen. Ezzel a szép sikerrel nagy lépést tettek előre a bajnoki cím felé, mivel a nehéz mérkőzésen már túl vannak. Így októberben valószínű, hogy a kék-fehér gárda képviseli megyénk színeit az NB II-ért folyó osztályozó mérkőzéseken. A V. Meteor elleni találkozón főleg Varga játszott kiemelkedően.

Folytatta sikersorozatát a Pécsi Bányász labdarúgó együttese

melt nagy fölénybe került gárdánk, és Györkö, valamint Opo-va góljával a győzelmet is megszerezte. A csapatból Farkas, Kása, Györkö és Opo-va játéka emelkedett ki.

Az NB II. nyugati csoportjának állása:

1. Kaposvári H.	23 14 5 4 37:17 33
2. B Spart.	23 12 7 4 29:15 31
3. Várpalota	23 10 7 6 42:23 27
4. Pápa	23 9 8 6 32:28 26
5. Autóbusz	23 10 8 5 38:34 25
6. Zalaeg. TE	23 10 5 8 32:31 25
7. Sztv. MÁV	23 8 8 7 23:29 24
8. Zalaeg. D.	23 8 7 8 27:27 23
9. Pécsi B.	23 8 7 8 26:34 23
10. Veszprém	23 8 6 9 35:26 22
11. Kaposv. K.	23 9 4 10 36:33 22
12. Esztergom	23 12 6 5 26:26 22
13. Pécsi VSK	23 8 6 9 28:35 22
14. Ikarus	23 7 6 10 30:35 20
15. M.-óvár	23 8 3 12 32:40 19
16. Győri D.	23 5 7 11 26:33 17
17. Pécsi BTC	23 5 7 11 22:38 17
18. Láng	23 4 8 11 23:39 16

Labdarúgó megyebajnokság

Jól szerepeltek labdarúgó megyei bajnoki együttesünk a bányásznapon. Mindhárom csapat győztesként hagyta el a pályát. A Vasas I. Bányász a Pécsi Szikra ellen 0:0-ás félidő után 4:0 arányban győzött, a jóiramu mérkőzésen. Érdekesség, hogy a négy gól tíz perc alatt született, amelyből a hosszú sérülésből felépült Bakó 2, Gerber és Bauer 1-1 szerezte.

Pécsszabolcsra a hazai együttes a Boly ellen nyert 3:1-re. A győzelem nagyobb arányú is lehetett volna, de több helyzet maradt kihasználatlanul.

A Tolna megyei bajnokságban vezető Máza-Szászvár ez alkalommal a vártnál nehezebben győzött a Formád együttese ellen. A mérkőzésen, amelyet Formádón játszottak 4:2 volt az eredmény.

Sakk

A Pécsi Bányász rendezésében került sor a „Csillagszerző” mesterjelölti versenyre. A legjobb pécsi versenyzőknél kívül, a Budapesti V. Meteor két női versenyzője Bilek Istvánné, nemzetközi mester és Simka Brigitta mester is. A két héig tartó versenyen az utolsó fordulóban elért győzelemmel Péterfalvi János (Pécsi Bányász) diadalmaszkodott. A második helyen Krisztián (Ercsibányász), míg a harmadik helyen Paicsó (Pécsi Bányász) végzett. A bányásznap tiszteletére városok közötti válogatott mérkőzést játszottak a Bányász és az Ercsibányász vegyes csapatai a Baja együttesével. A pécsiek 7:4 arányban diadalmaszkodtak. Versenyzőink közül Péterfalvi, Kocsis győzelmet aratott, míg Kádár, Paicsó, Kovácsics döntetlenül végzett.

Beneveztek a városi bajnokságba

Az elmúlt időszakban az Anyagellátó Üzemnél az asztalitenisz és a labdarúgás szerelte a legnagyobb népszerűséget. Ebben bizonyára igen nagy szerepe volt az augusztusban rendezett kövérék-sóványak mérkőzésének, amely nagy érdeklődés mellett zajlott le. Az asztalitenisz- és a labdarúgó-csapat egyébként benevezett a városi bajnokságba is, s a tíz csapat közül jelenleg az ötödik helyet foglalja el a labdarúgó, hatodik

Bányásznapi Szovjetunióban

A Pravdában közölt cikkében Melnyikov akadémikus, a Szovjet Állami Fűtőanyagipari Bizottság elnöke ebből az alkalomból megállapítja, hogy a szénkitermelés a Szovjetunióban különösen az utóbbi három évben növekedett, az átlagos növekedés húszmillió tonna. A bányászok az idén körülbelül 580 millió tonna szenet adnak az országnak, majdnem 90 millió tonnával többet, mint 1958-ban. Ezt lehetővé tette az a tény, hogy a szénkitermelést magas fokban gépesítették.

helyet pedig az asztalitenisz-csapat. Az eredmények mellett érdemes szót ejteni a tervkerülő is. A városi bajnokságon kívül az említett két sportágban házi bajnokságokat is rendeznek. Októberben műsoros rendezvény keretében „Sport, szépség, erő, egészség” címmel ismeretterjesztő előadást tartanak. Szeretnénk egy üzemi kosárlabda- és egy sakkcsapatot is létrehozni.

Művelődjünk? SZORAKOZZUNK?

Moziműsor

Park (Pécs): Szeptember 7-8-ig: Bolondos história. Csehszlovák film. 9-12-ig: Nehéz szerelem. Olasz film. 14 évtől. 13-14-ig: A baracktolvaj. Bolgár film. 14 évtől. Matiné szeptember 12-én délelőtt 10 órakor: Egy fiatal tiszt naplója. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Petőfi (Pécs): Szeptember 7-8-ig: Anna Frank naplója. Amerikai film. 9-12-ig: Vízivárosi nyár. Magyar film. 13-14-ig: Nehéz szerelem. Olasz film. 14 évtől. Matiné szeptember 12-én, délelőtt 10 órakor: Enek az esőben. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): Szeptember 7-én: Folytassa Kleo. Angol film. 9-10-ig: Hajrá franciák! Francia film. 12-én: Az aranyember. Magyar film. 11-13-ig: Nyári intermezzo. Csehszlovák film. 13-14-ig: Egy szobalány naplója. Francia film. 18 évtől. Matiné szeptember 12-én, délelőtt 10 órakor: A négy szerzetes. Előadások kezdete hétk. 5, 7, vasárnap 3, 5, 7.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): Szeptember 7-én: Vörös és fekete. Francia film. 11-12-ig: Szemet szemért. Olasz film. 13-14-ig: Fehér karaván. Szovjet film. Matiné szeptember 12-én délelőtt 10 órakor: Ludas Matyi. Előadások kezdete hétk. 6, vasárnap 5, 7.

Zrinyi (Komló): Szeptember 7-8-ig: A vasszűz. Angol film. 9-10-ig, 12-én: Halál a cukorszigeten. Csehszlovák film. 14-én: Szereti az embereket professzor úr? NDK-film. Matiné szeptember 12-én délelőtt 10 órakor: Epekedő szerelmes. Előadások kezdete fél 4, fél 6.

Meszes (Pécs): Szeptember 7-8-ig: Ki volt dr. Sorge? Francia film. 10-én: Honfoglalás. I., II. Magyar film. 10, 12-én: A játszma végét ér. Szovjet film. 14-én: Phaedra. Amerikai film. 18 évtől.

Előadások kezdete hétk. 6, vasárnap 4, 6.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): Szeptember 10-én: Sándor Mátás. Spanyol-francia film. Előadások kezdete 4, 6.

Május 1 (Komló): Szeptember 8-án: Hölgyem vígyázat. Francia film. 11-12-ig: A tárgyalás. Angol film. 14-én: Budapesti tavasz. Magyar film. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Hosszúhetény: Szeptember 7-8-ig: A fekete Orfeusz. Francia film. 11-12-ig: A tárgyalás. Angol film. 14-én: Budapesti tavasz. Magyar film. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Hidas: Szeptember 7-8-ig: Embervadászat. Lengyel film. 10, 12-én: Romeo a szomszéd. Szovjet film. 13-án: Julius Caesar. Amerikai film. 14-én: Mi olaszok és a nők. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap fél 6, 8.

Szászvár: Szeptember 8-án: Egy ember ára. Angol film. 10-én: Felfelé a lejtőn. Magyar film. 11-12-ig: Monte Cristo grófja. I., II. Francia film. 14-én: Revüparádé. NDK-film. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap fél 6, 8.

Május 1 (Vasas II.): Szeptember 7-én: Ne sirj Péter. Szovjet film. 11-12-ig: Beáta. Lengyel film. 13-14-ig: Hajrá franciák! Francia film. Előadások kezdete hétk. 7, vasárnap 5, 7.

Mecsekadás: Szeptember 9-én: Út a sötét erdőben. Csehszlovák film. 11-12-ig: A baracktolvaj. Bolgár film. Matiné szeptember 12-én délelőtt 10 órakor: Cirkuszművészek. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Mánfa: Szeptember 12-én: Bátor emberek. Szovjet film. Gesztenyes (Komló): Szeptember 9-én: Egy szélhámos vallomása. Nyugatnémet film. 12-én: Riói kaland. Francia film. Előadások kezdete fél 6.

A televízió műsora

7. KEDD:

8.05: Iskola-tv. 9.00: Orosz nyelv. 9.55: Fizika. VI. oszt. számára. 13.45: Környezetismeret. 14.30: Orosz nyelv. 15.25: Fizika. (Ism.) 18.08: Hírek. 18.15: Autóskor. motorosok. 18.45: A Magyar Híradó műsora. 18.55: A repülő orvos. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Micsoda blöff. Magyarul beszélő angol filmvígjáték. 21.20: Próza a pódiumon. 21.35: A 21. tanév kezdetén. 21.53: Tv-híradó 2. kiadás.

8. SZERDA:

17.56: Hírek. 18.05: Az Úttörőmozgalom megalakulásának 20. évfordulóján. 18.10: Bagolyvár 6-9 éveseknek. 18.40: Az orvos válasza. 18.55: Napló. 19.00: Zenés beszélgetés a Budapesti Zenéretetéről. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A Bolgár Népközösség nemzetü ünnepe. 20.15: Lány a dzsungelből. Magyarul beszélő NDK-film. 21.35: Fred Astaire táncol. 22.10: Tv-híradó 2. kiadás.

9. CSÜTÖRTÖK:

8.05: Iskola-tv. 9.05: Földrajz. 10.00: Lány a dzsungelből. 11.20: Hervad már ligetünk. 13.55: Iskola-tv. 14.35: Földrajz. 17.58: Hírek. 18.05: Súlyaparti randevű. Közvetítés az Obudai Hajógyárból. 18.45: A jövő hét műsora. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: 2x2 néha 5. 21.20: Parabola. 21.40: Utazik a Broadway. Zenés angol filmösszeállítás, IV. 22.05: Tv-híradó 2. kiadás.

10. PENTEK:

9.05: Iskola-tv. 9.30: 2x2 néha 5. 10.55: Telesport. 11.10: A jövő hét műsora. 14.30: Iskola-tv. 17.45: Anyagörze. 18.10: Az Iskola-tv postája. Műsoralkalmaz pedagógusok.

11. SZOMBAT:

15.43: Atlétika EK — férfi döntő. Közvetítés Stuttgartból. 17.55: Hírek. 18.00: Dick és macskája. 18.15: Robinson Crusoe kalandja. 18.40: A tv jelenl. Aktuális összetett műsor. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Csehov: A svéd gyufa. Tv-játék. 21.00: Nemzetközi táncdalfesztivál. Nápoly. 22.15: Tv-híradó 2. kiadás.

12. VASÁRNAP:

9.20: Iskola-tv. 9.45: Angol nyelv. 10.00: Földrajz. 10.25: Csali Csala csodái. 15.25: Atlétika EK — férfi döntő. Közvetítés Stuttgartból. 17.35: A Magyar Híradó műsora. 17.45: Tájak, városok, emberek... Kuwait. 19.00: Kifilmek és alkotók. 18.00: Delta. Tudományos Híradó. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Sport-hírek. 20.00: Nótaszó. Népzenei műsor. 20.25: Leclerc felügyelő. A halgatók ára. 20.30: Egy este a „Flaker”-ban. Vidám zenés műsor. 21.30: Költészet. Félóra Falotai Erzsivel. 22.00: Tv-híradó 2. kiadás.

MECSEKI Bányász

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevy Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbányász)
Kőrház tér 7. II. emelet
Telefon: 65-28. 65-31. 18-58. 36-53
(11-85 mellék)

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32. 15-33. 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Melles Rezső
Terjesztő a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál kézbesítőknél és az üzemi sajtófelosztásoknál
Előfizetési díj félévére 10,20 Ft.
egész évre 20,40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Létszám: 23 917

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. SZEPTEMBER 14.

A termelési tanácskozások sikeréért

A Szakszervezeti Trösztbizottság Intéző Bizottsága néhány héttel ezelőtt megtárgyalta a Minisztertanács és a SZOT határozatát, amely a termelési tanácskozások megtartásáról szól. Megállapítást nyert, hogy a termelési tanácskozások, munkaértekezletek minden negyedét követő hó végéig üzemként, a helyi körülmények figyelembe vételével kerülnek megtartásra. A termelési tanácskozásokat műszaki konferencia készíti elő. A tanácskozások beszámolóit az üzemek főmérnökei, bányamesterei határozzák meg, és olyan témákból kerülnek összeállításra, amellyel elősegíthetik a kialakuló vitákat. A dolgozók részvétele az összlétszámhoz viszonyítva 50-70 százalék között ingadozik. Egy tanácskozáson 650-850 hozzászólóról adnak számot a jegyzőkönyvek. Megállapítást nyert, hogy a hozzászólások inkább általános jellegűek. Munkahelyek, anyagok, berendezések, gépek biztosítását kéri zömmel, de a témához sorolható a baleseti mutatók csökkentése is.

Hibaként állapította meg az Intéző Bizottság, hogy a termelési tanácskozásokról készült jegyzőkönyvek több esetben csak egy hónap elmúltán kerülnek a trösztbe, ezen változtatni kell a jövőben.

A trösztigazgatóság és a tröszt gazdasági vezetői a termelési tanácskozásokat műszaki értekezletek megtartásával készítik elő. Ez jó módszernek bizonyult, említésre méltó mulasztások nem fordultak elő, felelősségre vonásra e téren nem került sor. A tanácskozásokon észlelt hiányosságok között elsősorban szervezési kérdéseket lehet említeni.

Sokat jelent a termelési tanácskozások propagálásában a szemléltető agitáció, a verseny nyilvánosság stb. Legjobb szemléltető propaganda és a verseny-nyilvánosság Zobák-aknában tapasztalható.

Tartalmi vonatkozásban a termelési tanácskozásokon a legszembetűnőbb üzem民主rácia nyilvánul meg. Itt a gazdasági vezetők és a mozgalmas aktivisták jelenlétében az ösztüzmű dolgozók előtt tárgyalják meg a munkahely, az üzemszervezés problémáit, a legfontosabb termelési tennivalókat. Eppen ezért javasolják, hogy az üzemek a jövőben is a legfontosabb körülményekkel foglalkozzanak a termelési tanácskozások szervezésével, és az ott elhangzottak értékelésével, hasznosításával. Ennek egyik módja, hogy minden dolgozóval időben és személyesen közöljék a napirenddel kapcsolatos tájékoztatást, a tanácskozás helyét és időpontját. Fontos, hogy a napirend előzetes ismertetése arra irányuljon, hogy felkeltse a dolgozóknak az érdeklődést és lehetővé váljék, hogy a hozzászólásokra már a tanácskozás előtt felkészüljenek.

A Szakszervezeti Trösztbizottság Intéző Bizottsága arra hívta fel a termelési osztály műszaki dolgozóinak, valamint a szakszervezeti bizottságoknak figyelmét, hogy a közös feladatok tökéletesebb megoldása érdekében hathatósabb segítséget adjanak, ellenőrzést gyakoroljanak a szervezésben, előkészítésben egyaránt.

Termelési jelentés:

Zobák-akna nem hagyja magát

Augusztus hónapban több héten keresztül a tröszt egyik legfiatalabb üzeme volt a termelési versenyben az élen. Az elmúlt héten Kossuth-bányák vették át a vezetést, azonban Zobák-akna szeptember 11-ig 8 százalékos javulással ismét az élre tört. Hiba teljesítette túl az elmúlt hetivel szemben szeptember 11-ig terjedő időszakig három üzemi munkát is a tervét, a teljesítés nem olyan nagymértvű, hogy a többi lemaradó hátrányát pótolja, így a tröszt adóssággal zárta ezt az időszakot.

Az összertermelés időarányos részében ismét csökkent valamit az elmúlt heti 96,1 százalékkal szemben, csak 95,8 százalékat teljesített. Az adósság 5963 tonna. A minőségi széntermelésnél 7003 tonna lemaradás mutatkozik (94,5 százalék) és ezt csak 1040 tonnával csökkentli a 106,9 százalékos szénmeddőben elért eredmény. Az üzemek között tehát Zobák-akna vezet, Vasas és

Kossuth-bánya előtt. A többi üzem tervének teljesítése alatt maradt. Különösen Béta-akna, Pécsbánya és Szabolcs gyengélkedik. Vasason három fejtéssel dolgoznak, és a növekvő százalékos elérésében közrejátszik, hogy a VIII. szinten egy új fejtést nyitottak meg, amelynek teljesítménye és minősége is jobb, mint az előző fejtésé, az innen nyert szén hamutartalma 38 százalék. Míg az előző fejtésé 45,48 százalék volt.

A tájékoztatás szerint mostani eredményüket tartani tudják, sőt növelni is szándékoznak.

Pécsbányán a VII. szinten

a 11-es telepi fejtés előkészítése közben keletkező tűz okozta az eddigi időszak lemaradását. A tűz miatt a fejtést nem tudták megnyitni, így csak a VIII. szintről termelnek. Ugyanakkor, mint minőségi változás csak e hónap 25-26-a körül várható, amikor a más területen előkészítendő fejtést meg tudják indítani.

A szabolcsiak lemaradását szintén fejtési nehézségek okozták. E hónap elején az egyik fejtés összement, és az 1000 csillés fejtés elvékonyodása sok meddőt jelentett, így a fejtés teljesítménye 50-60 százalékkal csökkent.

Az üzemek sorrendje szeptember 11-ig bezárólag:

1. Zobák-akna	102,4%	332 tonna többlet
2. Vasasbánya	101,1%	142 tonna többlet
3. Kossuth-bánya	100,6%	228 tonna többlet
4. Északi Üzemek	99,4%	35 tonna adósság
5. Béta-akna	90,2%	1568 tonna adósság
6. Pécsbánya	89,6%	1643 tonna adósság
7. Szabolcsbánya	85,7%	3558 tonna adósság

A komlói tanbánya 30,8 százalékat teljesített, 900 tonna az adóssága.

Szeptember 22-25

Bányaegészségügyi napok Sikondán

A Bányai Dolgozók Szakszervezete, a Sikondai Éjjeli Szanatórium, valamint a Mecseki Szénbányászati Tröszt pécsi és komlói Üzemegészségügyi Szolgálatának közös rendezésében szeptember 22-25-ig Sikondán kerül megrendezésre a III. Bányaegészségügyi Napok.

A megnyitót szeptember 22-én délelőtt 9 órakor tartják, amelyen Haracska Imre, nehézipari miniszterhelyettes, s Blaha Béla, a Bányai Dolgozók Szakszervezetének elnöke üdvözi a megjelenteket.

Ez alkalommal számos egészségügyi szakember mond előadást elsősorban a „Por-ártalom a bányászásban” témakörben, majd általában bányaegészségügyi, s rehabilitáció a bányászban témakörökben hangzanak el előadások. A Nehézipari Minisztérium részéről továbbiakban Garamvölgyi János részvételére is számítanak. A meghívottak között szerepel a Karl Marx Stadt-i Bismutbánya Üzemegészségügyi Szolgálatának képviselője E. Schulze is.

A bányaegészségügyi napok részvevői szeptember 24-én üzemlátogatást tesznek a Mecseki Szénbányászati Tröszt üzemében.

Az elmúlt évben jól sikerült a szervezés Szabolcsra és ebben az évben is az volt a jelző, hogy a hagyománynak

A nagy érdeklődésre jellemző, hogy az előzetes programban neves szakemberek jelezték részvételüket, így Budapestről, Kékestetőről, Miskolcra, Váralpáról, Tatabányáról és a németországi Zwickauból is várnak vendégeket.

Térítésmentes véradás Szabolcsra

Szeptember elején színes plakátok jelentek meg az István-aknai üzemben. A feliratok többsége: „Aki vért ad, életet ment” felhívást intézte a dolgozókhöz. Alatta az időpont: önkéntes véradás szeptember 9-én, az István-akna fürdőépületében.

A megfelelően kell szerepelni. A véradóállomás dolgozói mellett igen komoly szervező tevékenységet fejtett ki az üzemben Győző Jenő párttitkár, Nagy László külszíni párttitkár, és Rajnai Lőrinc, a szakszervezet részéről is, akik nemcsak példamutatással, de agitálással is igyekeztek minél több véradót szervezni.

Egy szélhámos viszontagságai

Briski István 20 éves Budapest, XXI. kerület, Hó utca 44. szám alatti lakos, miután 1964 július 23-án fegyelmi úton azonnali hatállyal elbocsátották a Budapesti Autó- és Felvonógyárból, egy darabig a szülei nyakán élésködött. Amikor a szülei már megunták az életerős fiú tétlenségét, elhatározta, hogy vidéken próbál szerencsét. A hozzá hasonló barátai Pécsre javasolták és így került Széchenyi-aknára.

A munkakönyve láttán a munkaügyi vezető nem nagyon örült a jelentkezőnek. De szükség volt a munkákészre, ezért 1964 november 18-án felvették csillésnek. Nagyon tetszett neki, hogy azonnyomban tetőtől talpig felöltöztették. A luxus kivitelű és berendezésű munkásszállás is nagyon tetszett neki. (Talán csak azt kifogásolta magában, hogy nem kapott különbejáratú egyágas szobát.) A munkásszálló élelmézése is nagyon ízlett neki.

A bánya és az ott folyó munka azonban nem tetszett. Sőtétnek és piszkosnak találta. Már az első leszállás után elhatározta, hogy ha a fene-fenét eszik is, ő nem marad itt. Mivel az egyheti kötelező bányajárás alkalmával dolgozni még nem kell, ennek a végét még kívárta. Aztán gondosan összecso-

golta a 808 forint értékű munkaruháját és november 26-án búcsú nélkül, önkényesen el távozott. Csak akitől 300 forintot kölcsönkért, az siratta.

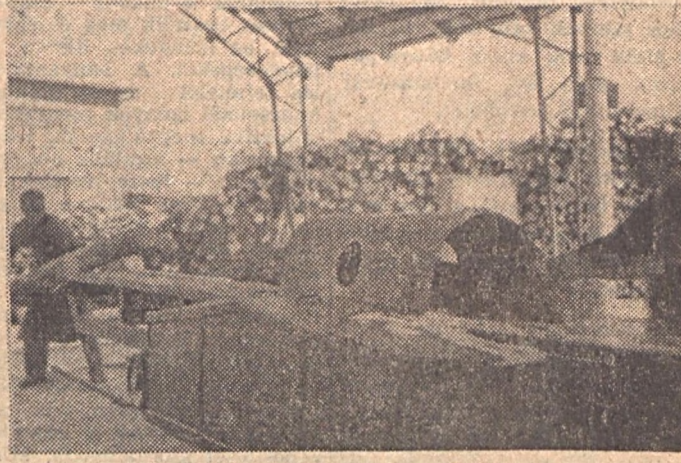
Ezután még két munkahelyen megpróbálkozott a munkával, de egyik munkahelyen sem tudott gyökeret verni és huzamosabb ideig megmaradni. Munka helyett inkább a hulgánkodást választotta. Egy vendékedés alkalmával meggyűlt a baja a vendékséggel, ezért jobbnak találta, ha egy időre eltűnik a lakóhelye környékéről. Így került megint Pécsre, Pécsbányatelepre.

Itt a felvétele alkalmával azzal hozakodott elő, hogy végleg itt akar gyökeret verni és a régi tartozását is le akarná dolgozni. Úgy lett, mint aki szánja-bánja előző csúnya viselkedését az üzemmel szemben. Mivel ismét munkaerőhiány volt, 1965 július 31-én újból felvették. Ugyanúgy, mint az elmúlt évben 760 forint értékű munkaruhát vett fel. Még a munkásszálláson a szállását és az étkeztetését sem intézte el. A mai napig sem jelentkezett munkára, és a felvétel napján a felvett munkaruhával együtt eltűnt.

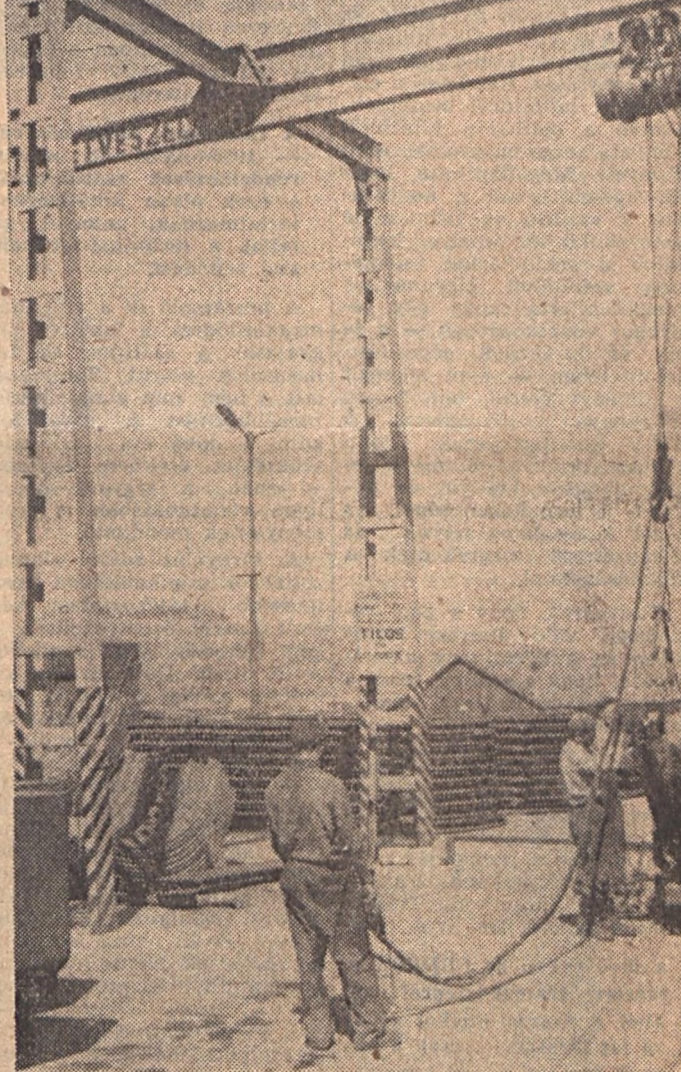
A Pécsbánya Üzem vezetősége társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett csalás büntetésének elkövetése miatt Briski István ellen bűnvádi eljárást tett folyamatba.

Munkát könnyítő gépek az Anyagellátó Üzemenél

A Mecseki Szénbányászati Tröszt Központi Anyagellátó Üzemenél pillanatnyilag a gépesítés a legnagyobb gond. A helyszűke miatt csak maximális gépesítéssel lehet gyorsan, zökkenőmentesen és biztonságosan megoldani az áruk be- és kirakását, valamint készletezését. Ez pedig nem kis munkát jelent, ha meggondoljuk, hogy naponta 40-60 vagon áru is érkezik.

A faterlep legnehezebb munkái közé tartozik a pillérisítés. A jelenlegi fűrészgépek nem mentesítik kellően a dolgozókat a nehéz fizikai munkától, s emellett eléggé balesetveszélyesek. E munka megjavítására tett a közelművel javaslatot az üzem egyik dolgozója, Pálfalvi György. Rövidesen el is készült egy félautomata pillérisítő, amely jelenleg is próbatüzemelés alatt van, s négy ember munkáját végzi el. A jövőben azonban hat ember teljesítményét adja. Előnye még, hogy nagyon üzembiztos és teljesen balesetmentes. Az egyenletes adagolás pedig a fűrészlap élettartamát növeli.

A naponta beérkező nagymennyiségű TH-vasat eddig kézzel és kisebb emelőszervekkel mozgatták. Most egy éve azonban egy öttonnás portáldarut helyeztek üzembe, amely nagyon megkönnyíti és meggyorsítja a rakodást.

Nemrég helyeztek üzembe egy villamos targoncát, amelynek teherbírása két tonna. Az emelővillával ellátott gépet főleg belső anyagmozgatáshoz használják. Viszonylag kis területen tud dolgozni, így nagyszerűen használható a vagonokban és teherkocsikban érkező áruk kirakására, a vasanyagok rakatolására.

A napokban még egy univerzális rakodógépet is üzembe helyeztek, ezt főleg szőrt anyagoknál használják. Ennek kapacitása olyan nagy, hogy nemcsak az üzem igényelt tudják kielégíteni vele, hanem ha szükséges, más üzemeknek is kölcsön adhatják.

(Császár Zoltán képriportja)

Biztosított trösztünk jövő évi bányafa-ellátása

Előnyös tranzit-megállapodás a LIGNIMPEX-szel

Érdekes tárgyalás-sorozat színhelye volt szeptember első négy napján trösztünk alsó bányatelepi üdülője; az illetékes szervek képviselői itt beszéltek meg egész bányáiparunk jövő évi faellátásával kapcsolatos teendőket.

A szállítók és felhasználók közötti kooperáció javításának lehetőségeit, a még meglévő hiányosságok megszüntetésének módját és egyebeket.

A több mint százhusz főnyi hivatalos személy között ott voltak a Nehézipari Minisztérium, az Országos Erdészeti Főigazgatóság, az ERDÉRT Vállalat, a Bányászati Anyagértékesítő Vállalat, a különböző erdőgazdaságok, a bányatrösztök és -vállalatok, illetve azok anyagellátó üzemének és anyaggyártó osztagainak megbízottai. Trösztünket Nagy Károly anyaggyártó osztagvezető és Dull László az Anyagellátó Üzem vezetője képviselte.

A tárgyalás első napján Halász László főmérnök, az ERDÉRT Vállalat műszaki igazgatója értékelte az ideltevékenységet. Részletesen elemezte a külföldről beszerzett, illetve a belföldön kitermelt bányafa forgalmazásának eredményeit. Megállapította, hogy lényegesen javult a kooperáció a szállító és felhasználó szervek között, amelyet leginkább a reklamációk csökkenése szemléltet. Ugyanakkor megállapította, hogy egy lényeges vonatkozásban — a fa- és kirakások gépesítése tekintetében — nem sikerült eddig elérni, holott ez leginkább a közelmúltban a MÁV kocsiállomásainak jobb használatát, enyhítette a segéd munkások hiányát és növelte a termelékenységét. Az ezzel kapcsolatos tervek és elképzelések megkezdtek a főhatóságoknál.

Tudvalevő, hogy a gépi rakodásra való áttérést leginkább az a körülmény akadályozza, hogy a szállító felek a berakodások egy-egy vagonba — sőt azon belül a „lábakba” is — a legkülönbözőbb méretű és különböző vastagságú osztlálya sorolt faféléseket raknak. Ez számukra egyszerűbb és olcsóbb megoldás, mintha a berakodás előtt osztályozniuk kellene az anyagot. Ettől függetlenül Halász elvtárs ígéretet tett arra, hogy

a jövő évben az ERDÉRT a tuzséri tranzit-telepről — ahol a Szovjetunióból érkező fát tárolják — csak a bányák fentebb vázolt követelményeinek megfelelően rakott vagonokat indít.

Mintegy példát mutatva a különböző erdőgazdaságoknak is. Előtte azonban Truzséron, vagy az egyik budapesti faterlepen kikísérlelték azt a rakodási módszert, amely egyaránt megfelel a MÁV és a felhasználó vállalatok igényeinek.

A beszámoló több hozzájárulást követve Ami bennünket illet: Nagy Károly elvtárs hiányolta, hogy a szállítók és felhasználók évenként csupán egyszer beszélnek meg és egyeztetik az igényeket, illetve a lehetőségeket. A bányaművelés feltételei és az ezekhez kapcsolódó igények esetenként objektíve megváltoznak, tehát gyakoribb — legalább negyedévenkénti — összejövetelekkel, rugalmasabban kellene megoldani a bányafa-ellátást. Amennyiben országos méretekben erre nincs mód, a Mecseki Szénbányászati Tröszt és az Uránbánya Vállalat saját hatáskörében kezdeményezni fogja a legfőbb szállítóval történő gyakoribb tárgyalásokat.

Dull László felszólalásában az anyagmozgatás és rakodás gépesítését szorgalmazta. Mint mondom, trösztünknek már megkezdtek a központi faterlepek gépesítését, az eddig tett intézkedések azonban nem tekinthetők véglegesnek. Arra lenne szükség, hogy a Nehézipari Minisztérium és az Országos Erdészeti Főigazgatóság közösen típusterveket készítsenek gépi rakodású faterlepekre, továbbá, hogy meghatározza az alkalmazkodó géptípusokat és segítséget nyújtson ezek beszerzéséhez. Mindenek előtt azonban a gépesítés adminisztratív feltételeit kellene megteremteni.

A faanyagok forgalmát régi — 1950—55-ös — elavult rendelkezések szabályozták, s ezek olyan kötöttségeket tartalmaznak, amelyek gátolják a technikai-technológiai fejlődést.

A beszámoló és a vita után megkezdődtek a konkrét tárgyalások a szállítók és felhasználók között. Trösztünknek e négy nap alatt sikerült megállapodást és szerződést kötni a jövő évi bányafa-szükséglet csaknem egészére — tehát a tárgyalás-sorozat ilyen vonatkozásban is eredményesnek mondható.

A tárgyalás során elhangzottakról munkatársunk részletesebb tájékoztatást kért Dull László üzemvezetőtől. A gépi rakodást gátló rendelkezések közül Dull elvtárs különösen azokat emelte ki, amelyek előírják a faanyagok átadás-átvételekor a rendkívül sok bemenést.

Egy-egy faanyagszállítmánya minden egyes darabját a kitermeléstől a felhasználásig minimum kilencszer megméri, megszámlálják. Trösztünkben ezzel a munkával 100 dolgozó foglalkozik. Ezek munkabéré és az ehhez kapcsolódó közterhek évente több mint hárommillió forintot tesznek ki.

A minden átadásnál, illetve átvételnél kötelezővé tett bemenések lassítják a munkát, a gépi rakodás tömegszerűsége nyilvánvalóan ellenkezik a rengeteg mérés-késsel. Ugyanakkor ezeknek a méréseknek a gyakorlati értelme igen vitatható. Az esetleges hiányok, vagy többletek csakis a vagon teljes kirakása után válnak nyilvánvalóvá, s csupán a szállító fél jóindulatán múlik, hogy hitelt ad-e a reklamációnak, vagy sem.

A gyakorlati tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az eltérések hosszabb idő átlagában kompenzálják egymást, illetve a fennmaradó hiány, vagy többlet a megengedett mértéken belül marad. De még ha feltételezzük is, hogy huzamosabb időn belül hiánnyal kell számolnunk,

akkor sem gazdaságos hárommillió forintot a bemenésre költenünk, hiszen ez 3000 köbméter fa árának felel meg és ekkora eltérés elképzelhetetlen.

Mint ez a szocialista vállalatok között természetes is, a szállító és felhasználó szervek közötti kapcsolatok egyre korrektebbekké válnak. Jó példa erre a LIGNIMPEX Kitermeszkedelmi Vállalat és a mecseki széntröszt között ez év június 22-én kötött megállapodás. Ennek értelmében trösztünk a hosszútávú és a komlói derítő faterlepen el-

vállalta évi 100 köbméter import faanyag tárolását és feldolgozását (kérgelését, hosszolását stb.). Ez a megállapodás lényegesen enyhíti a kitermeszkedem tranzit-gondjait, ugyanakkor trösztünk számára is rendkívül előnyös, hiszen a tárolás, kezelés, feldolgozás költségeit a LIGNIMPEX teljes mértékben fedezi, ugyanakkor e fennmaradó jelentős hányadát (mintegy 70—75 ezer köbméter) a mi bányáink használják fel. Ennek a megállapodásnak köszönhető, hogy a tröszt ismét előbbre léphetett az üzemek faanyag-ellátásának koncentráálásában, így

a pécsi területen lévő faterlepeket is az Anyagellátó Üzemhez csatolják —

s Hosszúheténybe, illetve a Pécsújhegyen létesítendő faterlepre koncentrálna a feldolgozó gépparkot — e telepeket is, akárcsak a komlói üzemek telepeit, felhasználásra előkészített faanyaggal látják el.

A baleset nemcsak a sérülteknek okoz kárt!

Ertekezleten még manapság is sokat hallani az üzemi balesetekről. „Sajnálatosan emelkedett a baleseti mutatónk” hallani sok alkalommal.

Nem helyes ezt így mondani. A baleseti mutató egy kissé távol áll az embertől. Szárazan, statisztikaszzerűen hangzik. Végeredményben nem a „mutató” emelkedése — a szomorú, hanem a megsérült emberek helyzete. A kimutathatóan könnyelműségeiből eredő baleseteknél inkább az ezzel járó károkat kellene ismertetni egyszerű szavakkal, több oldalról megmutatva a következményeket. Akkor másképpen látják az emberek a baleseteket. S főleg nagyobb felelősséget éreznek, ha a keresetszökkenés is bekövetkezik emiatt.

Egy munkaközösségben (dolgozó csoportban) történő baleset nem csak a sérültet szenvedtetné meg. Hátrányt jelent a munkatársainak is, mert a csapat új embert kap, aki egy két napig nem tud olyan eredményt elérni, mint a régi társak, mert nincsenek összezokva. Sok esetben az új ember helyett is dolgozni kell.

Üzemeinkben megszervezték a munkavédelmi őrseget. Az elgondolás szép, csak talán a kivitelben van valami baj. Legálább is helyenként.

— Mit jelentgessek? Ugysem történik semmi. Ha sokat ugrálok, akkor meg magamra haragítom a főnököket, Sülyos szavak ezek.

Biztosan történt már olyan, hogy azonnal orvosolták a bejelentést, de az is biztos, hogy nem azért, mert nem akarták. Jelentsük másodszor is. Ha úgy gondolja valaki, hogy a szó elrepül, írja le. Az írás megmarad. S ha bekövetkezik a baleset, senki nem fogja sajnálni a mulasztásért megbüntettetett felelősöket.

Az sem ártana, ha esetenként alkalmaznák a „betélapok” kitépését a „KRESZ”-könyvből, amit két évvel ezelőtt rendszeresítették a bányáknál. A megfontolt, komolyan gondolkodó embereknek nincs mitől félniük. De a szó gondolatlanok, a saját testi épségükre éppen úgy, mint társaikéra nem vigyázók, megérdemlik, ha szigorúbb bánáskorba kerülnek velük.

—tán.

Ami már jó és ami még nem jó Zobákon

Jó:

a szállítókörletnek már kiforrott törzsgárdája van

A körlet 1962. szeptemberében alakult. Pár nap múlva éppen a bányásznapon megnyitották a légakna, a lezuhanó kas jelentős kárt okozott az aknában. Ennek következtében 1963 szeptemberéig mindössze egy kas állt az üzem rendelkezésére. Ennek az egy kasnak kellett ellátnia a csapatokat üressel, anyaggal.

Ez olyan szűk kapacitást jelentett, hogy lehetetlenségnek látszott a kívánt ütem betartása a feltárásban. Feltárásban az akna naponta 600 csille meddőt szállított és az időmérések alapján nem lehetett további emelkedésre számítani. A verseny feltételeit Kárpáti József körletvezető és a szakszervezetei aktivisták dolgozták ki. A szállítás hónapról hónapra emelkedett a lendület munkaverseny következtében. Néhány hónap alatt a szállítás napi 800 csille fölé emelkedett. A délutáni szak közé egymagában 400 csillét szállított.

Ennek volt köszönhető, hogy az üzem magasán túlteljesítette feltárási tervét. Ebben a lendület munkaversenyben kovácsolódott össze a törzsgárda. A szállítóbrigádok a másodpercekkel gazdálkodtak.

A hagyományos verseny tovább folyt a szakok között akkor is, amikor 1963 augusztusában a szállítóaknán beindult a normál és az ellensúlyos gép.

1965 márciusában egymás után jelentkeztek a szállítóbrigádok, hogy szeretnének résztvenni a szocialista brigádmozgalomban. Még ugyanabban a hónapban a Május 1 Művelődési Házban hatalmas

tapsvihar közepette tették meg a brigádok a felajánlásukat. Ezen a napon három szállító brigád és három kisvasútépítő brigád alakult.

Hamarosan megmutatkoztak a mozgalom eredményei. Javult a munkafegyelm. Feloldódott a közömbösség. A politikai érdeklődést is felkeltették. Több száz óra társadalmi munkát végeztek. Legtöbben rendszeres újságolvasókká váltak. Javult a kollektív szemlélet. Az egyik brigád segít a másiknak.

Ezek az eredmények új utak keresésére készítettek a körlet pártalapszervezetét. Hosszú vita folyt arról, hogy évközben lehet-e újabb brigádokat szervezni? Az a nézet kerekedett felül, hogy a brigádszervezés nem kampánymunka, nem lehet időhöz kötni, hanem akkor és ott kell megalakítani, ahol a dolgozók zöme szocialista módon kíván élni, dolgozni, tanulni.

Szeptember első napjaiban három új brigád tagjai töltötték ki az egyéni vállalási lapot, a mozdonyszállítást, az aknavájárok és a meddőhányó dolgozóit. Ezzel lényegében az egész körlet bekapcsolódott a szocialista brigádmozgalomba.

Ezzel ismét nagyot lépett előre a körlet. Javulás várható összműködésben, munkaszervezésben. Megkönnyíti a politikai munkát, hogy nem kell különböző módon foglalkozni az egyes csapatokkal. Bármilyen megmozdulásban — ezek után — egységesen résztvesz az egész körlet. A szeptember 23-án, vasárnap tartandó egésznapos mecseki kirándulás előkészületei most

folytak a körletben. Reggel a —10-ig összevont brigádgyűlés, majd négy autóbusszal 240 fővel indulás a festői szépségű Mecsekre. Ebéd a turistaháznál, majd látogatás az állatkertben, a vidámparkban, majd a város nevezetességei következnek.

A családtagokkal szervezett közös kirándulás még közelebb hozza egymáshoz a körlet dolgozóit. Még bensőségebbé

alakul a brigádokon belüli és a brigádok közötti viszony.

Három év munkájáról számoltunk be. Ez idő alatt szép sikereket könyvelhetett el a körlet. Legutóbb embersegből is jelesre vizsgáltak. Szócs Antal, a tragikus hírtelenséggel elhunyt szállítókörlet dolgozó temetésén átadták a szocialista brigádok ezer forintos segítségét, hogy megkönnyítsék az öt árva helyzetét.

Nem jó:

napi 600 csilleforduló kiesés a vizes szén miatt

Két hosszú csillesor áll napok óta a Kossuth-bányai szénpályaudvaron. A csillék tartalma: „iszapszén”. A tévedés elkerülése végett, nem a pécsi szénmosóról, hanem Zobák-aknáról kerültek ide ezek a vonatok, egész pontosan a 604-es fejtésből.

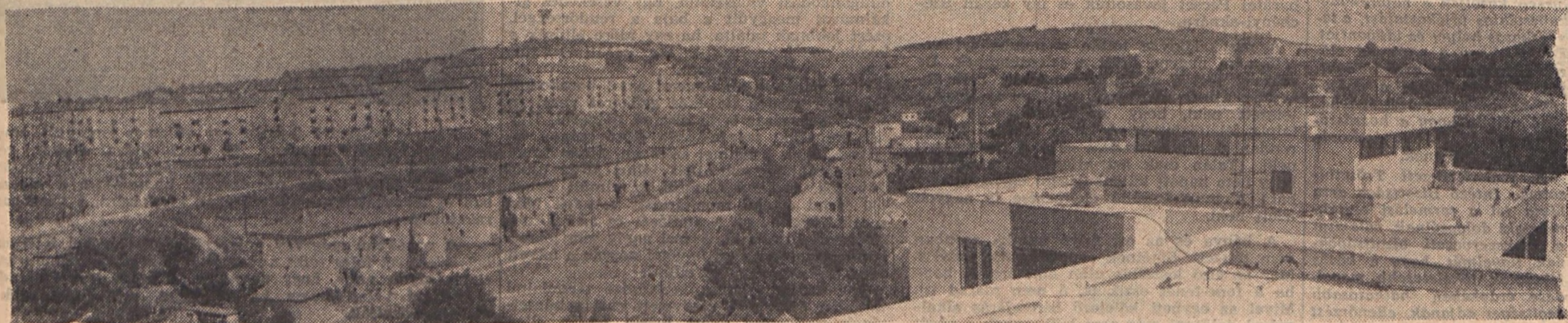
Van, amelyik csillében arasznyi vastagon áll a víz. Időnként egy ember végigjárja a szerelvényt, lapáttal kimeri a híg „löttyöt”, aztán néhány órák üledés után újra, meg újra megismétli a műveletet. Szerencsére még a Nap is segít valamit a víz eltávolításában, de így is legalább nyolc-tíz napba telik, amíg a Szénelőkészítő Üzemben kiüríthetik a csilléket.

Szeptember 9-én 85 nagy- és jóméhány kicsille állt ezen oknál fogva, kivonva a forgalomból. Kovács János, a szállító körlet vezetője szerint a szállítási kiesés naponként mintegy 600 normálcsille-fordulóra tehető. Ezt természetesen Kossuth-bánya és Zobák-akna termelése is megsínyli.

Zobák-aknán, ahol egyébként is állandó panasz az ürescsillék hiánya, módot kellene találni arra, hogy ilyen vizes szén ne töltsenek a csillékbe. A jelek szerint azonban nem nagyon igyekeznek ezen, hiszen 5-én 10 nagy és 14 normál; 6-án 11 nagy és 11 normál; 7-én 14 nagy és 11 normál; 8-án pedig 6 nagy és 18 normálcsillét küldtek ki ilyen „szénnel” megrakva. A Kossuth-bányai szállítószemélyzet természetesen bosszankodik emiatt, s különösen attól tartanak, ha a tél beálltáig sem változtatnak az áldatlan állapotban a zobákok, az ilyen csillék sorra befagynak és hónapokra használhatatlanná válnak.

Rótt József

KOMLÓI PANORÁMA

Császár Zoltán felvétele

ÚJÍTÁSI HÍRADÓ

Az újítási feladatterv sikeréért

A bányá- és kisegítő üzemek újítási ügyekkel foglalkozó dolgozói ezekben a hetekben állítják össze a tröszt jövő évi újítási feladattervét. Ezzel kapcsolatban szeretnék felhívni nemcsak az újítási előadók, hanem az üzemek műszaki vezetőinek és az újítás iránt érdeklődő dolgozók figyelmét is, hogy alaposan vizsgálják meg, milyen tétel kerülnek az 1966. évi újítási feladattervbe, hiszen nagyon sok probléma között lehet válogatni. Ezek közül kell kiválogatni azokat, amelyek minden szempontból érdemesek arra, hogy a feladatterv egy részét képezzék.

Az üzemekenti javaslatokat októberig kell eljuttatni a tröszt újítási csoportjához. Az idő tehát sürget, a határidőt azonban be kell tartani, mert csak így biztosítható, hogy a jövő évi feladatterv időben elkészüljön. Meg kell végre szüntetni azt a gyakorlatot, hogy a füzet csak az első negyedév végén kerül a dolgozók kezébe, hiszen így értékes hónapok mennek veszendőbe.

Ugyancsak most lenne érdemes felülvizsgálni az idei feladattervet is, mert az sok olyan pontot tartalmaz, amire eddig javaslat még nem érkezett. Ezeket ismét fel lehet használni. Sok probléma azonban már évek óta szerepel a feladattervekben, de megoldás még nem született rájuk. Az ilyen eseteknél az lenne a megoldás, ha a tröszt műszaki vezetői megbeszélésre hívják össze az üzemek legjobb újítóit, s velük közösen vitatják meg a megoldás műszaki kérdését. Nem átfogó értekezletről lenne szó, hanem olyanról, ahol csak egy konkrét témát vitatnának meg. S mivel e többéves problémák rendszerint összetettek, szükséges lenne műszaki, gépészeti, villamosági és bányabeli szakembereket is meghívni. Ezekből az emberekből kellene egy komplex brigádot alakítani, mely feladatát kapná az újítási probléma megoldását. Bizonyos, hogy egy ilyen kollektíva sikeresen teljesítené feladatát.

Tizennégy év alatt 40 millió forint megtakarítást értek el Kossuth-bányán

Kossuth-bányán az újítói tevékenység a mozgalom kezdetéig vezethető vissza, hiszen ennél az üzemnél már 1951-ben nyújtottak be és valószínűsíthetően megérték javaslatokat. A tröszt legnagyobb üzemének újítói 1951 óta csaknem 850 különféle újítást vezettek be, s az ezek révén elért népdzdasági megtakarítás megközelíti a 40 millió forintot. Ugyanakkor másfél milliót fizettek ki részükre újítási díjként.

Most bemutatunk néhányat a kiváló újítók és kiváló újító-brigádok közül.

A legrégibb és igen eredményes újítók egyike

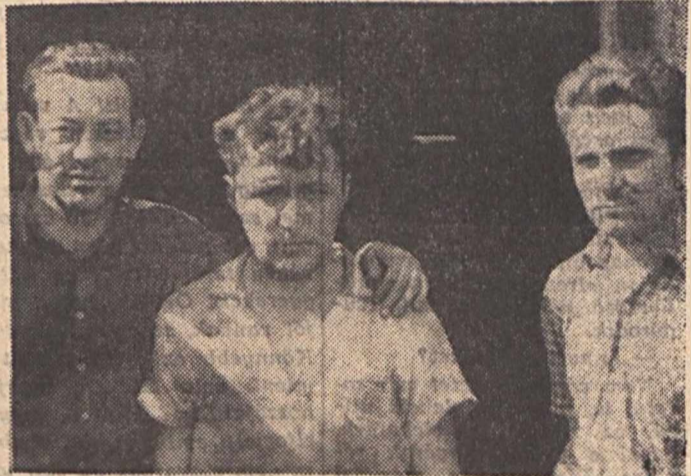
TÓTH GYÖZŐ

elvtárs, az altárói mozdony-szín és az integra fóművezetője. Tapasztalt, jó szakember, aki 1953 óta dolgozik jelenlegi beosztásában, s ettől kezdve az üzem problémáinak egész sorát oldotta meg. 1953-

ban valószínűleg meg a „Védőjelzéses vasútbiztosító berendezés” című újítását, valamint az „Altárói tolatás jelzőberendezése” tárgyú javaslatát. Ugyancsak 1953-ban szüntette meg javaslatával az V. szinti iszapolás kábelének túlterheltségét. Ezután a budafai távbeszélőállomás megszüntetésére tett javaslatot, majd villamosmozdonyokra szerelhető hőéket konstruált, s ezzel biztonságosabbá tette a szállítást a téli időszakban. Tóth elvtárs figyelme ekkor a műhelyproblémák felé irányult. Ekkor nyújtotta be a „Mozdonykerék házilág történetű abroncsozása”, valamint a „Gázolaj derítése” című újítását. Élénk figyelemmel kísérte a balesetmentes közlekedés problémáját is, ezzel kapcsolatos a „Népeskocsik vontatása”, valamint a „Mechanikus légváltó” című újítása. 1957-ben megoldja a hirdi exkavátor üzemanyag-szűrésének problémáját, majd 1958-ban a

szakaszszigetelő leszerelésének gazdaságosabb módját. 1958-ban megszakad Tóth elvtárs termékeny újítói munkássága. Vajon miért? Lehet, hogy a visszahúzóds mögött valódi vagy vélt sérelem húzódik meg. Akárhogy is van, semmiképpen sem helyes, hogy nem foglalkozik többé

újítással, hiszen szakmai képzettsége, társadalmi szerepe nem utolsósorban termékeny segítséget nyújtana a bányán. Tóth Győző fóművezető mellett ugyancsak a mozdony-színben dolgozik az a bátor, öntevékeny újítóbrigád, amely az újítók

Dékány János és társai

néven ismertek meg. A brigád négy tagból áll, közülük azonban Springer György 1958-ban más munkahelyre került. A brigád vezetője, Dékány János csoportvezető. Nagyszerű szakember, akire bátran rábízhatták a legkényesebb feladatokat is. Vele dolgozik Herbert János és Leipold Antal, mindketten technikai hallgatók.

Újítói tevékenységüket 1956-ban kezdték, amikor egymás után nyújtották be a „Bronzgörgök javítása”, a „Díószigetelő felújítása”, a „Villamos mozdonyok motorcsapágyának kenése”, a „Kézifék módosítása”, a „Villágítás módosítása”, a „Villamos mozdonyok fűtése” című újításait. Nem volt eredménytelen a következő év sem. Megoldják a villamos mozdonyok motortengelyeinek javítását,

újítási papírcsövet kísérleteznek ki, kikísérletezik a minden körülmények között alkalmazható csapágy-lehúzó szerkezetet. 1958-ban módosítják a villamos mozdonyok lángkamráját, megoldják a villamos mozdonykapcsoló érintkezőinek házi előállítását, az elektromos ivóvíz elleni védekezést. Hosszan lehetne sorolni, hogy a következő években milyen területeken, milyen tárgyú újításokat valósítottak meg, de talán ennyi is elég annak bizonyítására, hogy ennél a brigádnál nem időnkénti felhangolásra van szó, hanem kitartó, szívós munkáról, amivel mindig keresik az újat, a tökéletesebbet.

Ugyancsak szép eredményel működött és működik jelenleg is az integrás

Ötletes újítások bányabeli kutatófúrások megkönnyítésére

A tröszt Szabolcsbánya üzemében szeptember 10-én értékes tapasztalatokat szereztünk a kutatófúrások megkönnyítésére készített kétféle fúrógép, egy mozgó csővezeték fúrási módszer, valamint egy rudazatfógo bemutatása alkalmával.

A bemutatáson jelen volt Fejér Leontin, a földtani osztály vezetője, Vince Viktor, a földtani osztály ügyintézője, a tröszt újítási irodájától Dombi László újítási ügyintéző, Bimbó Mihály, a Pécsbánya-üzem vezető geológusa, Zórák bányauzemet Sztanyó János fúrásvezető, Kossuth-bányát Kovács István geológus és Markos Ferenc főfúrómester, István-aknát Kis József vezető geológus és Kereszturi György fúrási körletvezető képviselte.

Az első bemutatott fúrógép a Vámos-testvérek újítása.

Újításuk egy teleszkópos fúró-állványból áll, amelyen minden irányban mozgatható fej van. A fejhez csatlakozik egy PR 24 típusú fúrógép, amelynek előre és hátramoogatását a fúrógép alapjába elhelyezett pneumatikus szerkezet biztosítja. A fúrógép 10—12 méter mély lyukak lefúrására alkalmas, 70—80 centiméter hosszú, 26 milliméteres, szögletes, egymásba csavarható fúrószárral.

Alkalmazási területe általában alapvágatok, ahol a teleszkópos csőoszlop a háromnegyzetes vágatszélvénybe is jól rögzíthető. A fúrógép általános tetszést aratott. Elhangzott olyan vélemény is, hogy az alapvágatokban végzendő kutató fúrásokon kívül, az elővájtási munkahelyeken a robbantó lyukak fúrására is használható, mert a felső lyukak fúrásához nem kell külön állványt építeni, és két rögzített oszlopon két-két képet lehetne működtetni.

A fúrógép előállításának költsége mintegy 8—10 ezer forint.

A bemutatott második fúrógép Kis József vezető geológus és Mrázik Sándor fúrómester újítása. A fúrógép főbb részét: egy könnyűkivitelű csőváz, amelyen a fúrógép előre-hátra mozgatását közvetlenül a gép mellett kézzel, erőltetés nélkül végzik. A csőváz ugyancsak teleszkópos és egymásból kihúzható rögzíthető. Általánosságban fejtevések felállításánál alkalmaz-

ható, mert könnyű kivitelű, fejében és gurítóban szűk helyen is elfér. Teljesítményében és puhább közetben 10—12 méter.

A gépről alkotott vélemény egybehangzóan jó volt, kiemelve azt a megállapítást, hogy a fejtevések fedő, fekvő keresésében nagy szolgáltatást nyújt majd. Akadt üzem, amely azonnal rajzdokumentációt kért, hogy saját műhelyében elkészíthesse a berendezést.

A gép előállításának költsége 4—5 ezer forint. A harmadik bemutatott gép Kereszturi György fúrási körletvezető újítása volt. Az öreg műveletek átfúrása, valamint több egymás után következő szén-telepek átharantolása egyáltalán nem volt keresztülvihető, illetve a mintavétel nem volt megbízható, mert nem lehetett megnyugtatóan meghatározni a keveredett minta helyét.

Az újító ezt a problémát nagyszerűen megoldotta azzal, hogy a P. IV/6 Nüsse Gráfer fúrógép 50 mm átmérőjű fúrórudazatát 88 mm átmérőjű köpenyecsőbe rögzítette.

Az így átalakított rudazatokat egymásba csavarva a fúrólyuk mélyítése közben mozgó és körbeforgó beléscsővezetés történik, amikor is a furadék anyagot az öblítő víz a köpenyecső és a rudazat közötti gyűrűs térben hozza ki a fú-

rólyukból. Ezzel a fúrási módszerrel ki van zárva a minta keveredése. Öreg műveletek átfúrásánál az ép közet elérésekor ismét megjelenik a cső és a rudazat között az öblítőfolyadék és hordja magával a zavartalan mintát.

Az újításnál az előzőkhöz hasonlóan elismerő nyilatkozatok hangzottak el, s többen kijelentették, hogy sürgősen kérnek egy-egy garnitúrát.

Végül megtekintették Mrázik Sándor egy másik újítását, mely a P. IV/8 Nüsse Gráfer fúrógép rudazatbefogó

kapukulcs működését módosította. Az újítás Szabolcsbánya-üzemben már korábbi keletű jól bevált módosítás, amelyet tröszt szinten feltétlen érdemes bevezetni. Az újítás lényege, hogy a rudazatbefogó kulcsot nem kell kézzel ki-be tologatni, mert azt elvégzi a kezelőasztalnál irányított pneumatikus készülék.

A bizottság tagjai jegyzőkönyvben rögzítették egyértelmű véleményüket, melynek lényege: a bemutatott újításokat tröszt szinten minden üzembe indokolt bevezetni.

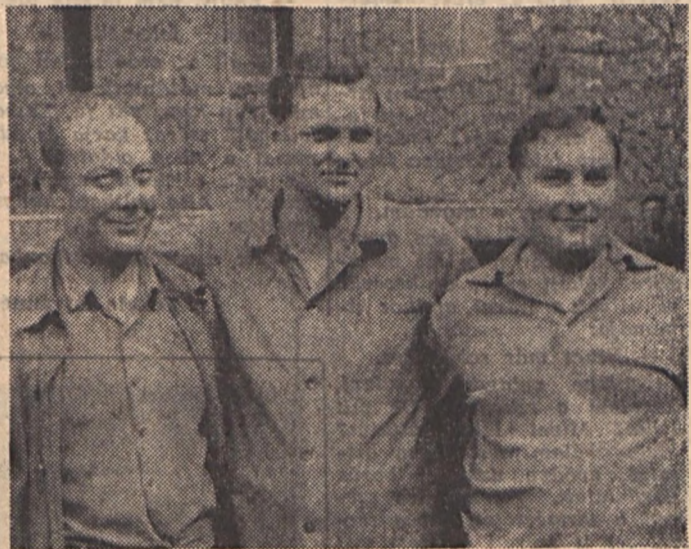
Javulást várunk a módosított újítási rendeletről

Sajnos, a jelenleg érvényben lévő újítási rendelet — de főleg annak végrehajtási utasítása — nem mindenben felel meg a követelményeknek, mert nem eléggé világos, egyértelmű. Dombi László, a tröszt újítási irodájának ügyintézője mondotta, hogy az egész iróasztalát be tudná borítani azokkal a válaszokkal, amelyeket a Találmányi Hivatal jogásza írt a hozzá fordulóknak, s mely válaszokat nyomdai sokszorosításban minden újítási előadó kezhez kap.

Szükség van erre? Semmiképpen sem. Eppen ezért az újítók népes tábora örömmel vette tudomásul, hogy már készül az új újítási rendelet, mely — a bejelentés szerint — sokkal pontosabb lesz a jelenleginél.

Mit várnak az újítók a rendeletről? Elsősorban azt, hogy legyen világos, egyértelmű. Pontos határozza meg az egyes fogalmakat, s világosan tegyen különbséget az újítási tevékenység és a munkaköri kötelesség között. Azt várják, hogy gyorsuljon meg az ügyintézés, kevesebb legyen a vitára okot adó kitétel. De még ennél is fontosabb, hogy a Nehézipari Minisztérium alaposan megvizsgálja a végrehajtási utasítást adjon ki a rendelet nyomán. Ez nemcsak az újító, az ügyintéző, hanem az ország érdeke is, hiszen a sok huzavona, a felesleges és sok esetben meddő vita, kedvét szegi az újítónak. Erre számtalan példát lehetne mondani — helyi viszonylatban is. Emberek, akik éveken át aktívan részt vettek az újítómozgalomban, minden átmenet nélkül, úgyszólván egyik napról a másikra beszüntették tevékenységüket. S nem utolsósorban azért, mert meg nem értést tapasztaltak, mert a korábbi újítási rendelet útvesztőben nem találták meg a kivezető utat, vagy egyszerűen azért, mert nem akartak egy-egy újítási javaslat jogossága vagy jogtalansága miatt pereskedni. S aki mégsem hagyta magát, annak az ügye sokszor évekig elhúzódott, feleslegesen lekötve az újító és a bíróság idejét. De más veszély is van ilyen esetben: azt mondják az újítók, azért pereskedik, mert anyagias. Holott ez nem így van. Legalábbis az esetek többségében nem. A dolgozók, az újítók ilyen esetben inkább erkölcsi elégtételt akarnak.

Összegezve az elmondottakat, nagy bizalommal tekintünk a módosított újítási rendelet elé, annál is inkább, mert a Mecseki Szénbányászati Trösztnél igen sok tehetséges újító, feltaláló dolgozik, eredményes az újítómozgalom, s ha a jelenlegi színvonalat növeljük, ha még több dolgozót nyelünk meg ügyünknek, akkor eredményes és gazdaságos lesz a munkánk.

Nemesi-féle brigád

amelynek vezetője Nemesi Árpád. 1953 óta dolgozik jelenlegi munkahelyén. Közismert újító, fontos, de a társadalmi munka minden területén megtalálható a neve. A brigádhoz tartozik még Buzádi György és Pleizer Ferenc fő jellemzőjük, hogy nemcsak kollektívan, hanem egyénileg is dolgoznak ki újításokat.

Hasonló szorgalommal dolgozott a brigád létrehozása előtt Pleizer Ferenc is. Már 1955-ben több újítást valósított meg, egyebek között a „Villamos munkavezeték meghosszabbítása”, a „Vezetősín megemlése” című javaslatát. Buzádi elvtárral közösen oldja meg a hangszóró felszerelésének problémáját, az egyes és kettes akna teleoldali rakodóin, valamint az Anna-aknai elágazásoknál és egyéb helyeken.

Brigádújításként valósult

meg a népeskocsi forgalmának biztonságos növelése, az altárói és napszinti lényjelzők módosítása, a nagy és kis csillék szétválogatása, valamint a társzinti szállítási módosítása. Ez utóbbi 62 ezer forintos népgazdasági megtakarítással jár. A következő évben szigetelt sínek biztosítóinak automatához történő átszerelésével 55 ezer forintot takarítottak meg.

Kísérlet alatt áll az elektromechanikus vágányzár, és egy háromfémű háromforgalmi jelzőberendezés az angol-váltói üres forgalom meggyorsítására. Megvalósítás alatt áll az Integra rendszerű váltók bevezetése az altárba, valamint a napszinti pályaudvar jelzőjének megváltoztatása.

— Csóti —

Közlemény

Közöljük újítóinkkal, hogy a tröszt pártbizottságának és igazgatóságának javaslatára, a korábban megszüntetett újítási híradók anyagát ezentúl a Mecseki Bányász közli. Újítási Híradónkkal háromhétenként jelentkezünk. A híradóba szánt cikkeket és fényképeket az újítási ügyekkel megbízott üzemi dolgozók Csóti elvtársnak, a tröszt újítási csoportja vezetőjének küldhetik be, aki azt összegyűjtve továbbítja szerkesztőségünkbe.

IRODALOM MŰVÉSZET

Egy ember üldögél

Olyan mozdulatlanul ült a hegy lábánál, mint egy odvas tuskó. Kiváncsiskodva álltak körül bá-mészszemű margaréták, szájtáti zsályák és selymesfürtű rezgőfüvek. Csak napszitta kalapja látszott, olyan görnyedten ült. Fejét lehajtva a földet nézte.

— Jónapot — köszöntötte. Kissé felemelte a fejét, apró, színevesztett szemével rám nézett és visszaköszönt. Hangjának azonban alig volt rezgése, alig ért fel ember-magasságig. Régi, gyűrött, pergamenszerű arcára sok mindent feljegyzett az élet. Talán, ha meg sem szólal is leolvassom arcáról, hogy küzdelmes harcai voltak az étellel.

— Pihen, bácsika?
— Pihenek — felel vissza és odamutat a mellette leterített csomagolópapírra, melyen gondosan elrendezve már különböző növény hervad, zsu-gorodik.

— Ismeri a füveket?
Nem várva feletet már sorolja is, ez keskenylevelű útifű, ez zsály, ez cickafark. Szedi a gyógyszergyárak részére. Tájékoztatót a szántási módszerről is. Olyan szeretettel beszél a növényekről, a természet apró jelenségeiről, ahogy csak igazi természetrajongók beszélnek. Elfogultan, áhitattal. Talán estig sem hagyja abba, ha közbe nem szólok. Úgy látom, nagyon szeret az erdőt, mezőt. Nekem is az a legkedvesebb szórakozásom, pihenésem.

— Látja, már alig visznek a lábaim, de csak megyek, amíg lehet, mert nem bírom elviselni a téllenséget, mutatja fájó sajtó lábait.

Lesüti szemét, kicsit röstel-keelve folytatja.

— Nem azért a kis pénzért, nem vagyok én rászorulva, megvan nekem mindenem. Jó helyem van, nyugdíjat is kapok.

Feszél, beszél a kis öreg, és jó hallgatni hangját, mely megnyugtató, mint a patak csevegése, tiszta, mint annak gyöngyöző kristálycseppje, őszinte, mint az erdei madárka éneke.

Leülök melléje, közelebről szemlélem arcát, latolgatva hány éves lehet. Hirtelen arra gondolok, hogy talán itt felejtette az elmúlás? Érdeklődöm kora felől. Röviden felel: 86.

— Szép kor — mondom.

Hallgat, maga elé néz, gyenge szeme már nem lát megszűre. Sójáht egyet és keserűvé válnak a szavai, amikor kimondja:

— Nincs már sok hátra.

Kellene valamit mondani, keresem a szavakat. De mit lehet? Mivel lehet áltatni? Megpróbálom mosolyogva biztatni, évődve üzni el borús gondolatait. Aki ennyire szereti a természetet, azt a természet is szereti és nem enged elhervadni. Hányszor olvasunk az újságban száz éves emberről, és hol van még a hárs a szántól! Lassú mozdulattal feltolja kissé a kalapját, megigazítja. Valami legyintésképpen mozdulatot tesz és mint aki már elrendezte magában ezt a kérdést, nyugodtan próbál felelni, de megremeg a cérna hangja, amikor megszólal.

— A... tudom én... de-hát...

Kicsit hallgat, majd folytatja:

— Megvettem már magamnak a teljes öltözetet. Egy szép fekete ruhát, a helyem is megvan. A fiam mellé kerülök, aki tavaly halt meg.

— Több gyereke nincs a bácsinak? — kérdezem.

Tizenkettő volt, abból kilencet neveltem fel. Egy a háborúban halt meg, és egy tavaly. Sorolja, melyik hol él, hol dolgozik. Felélénkül, kissé szívesebb lesz a hangja, amint folytatja.

— Nagyon elfoglalt emberek. Tanítottam őket! Rám néz, látom keresi arcomon a hatást. Nagyon mélyet sóhajt és a mélyből egy nehéz küzdelmes élet vallomása szakad fel. Jaj de nehéz volt, nagyon nehéz abban az időben.

— Bizony nehéz lehetett annyi gyereket felnevelni, mondom és arra gondolok, hogy ha visszatekint a nyolcvanhat év küzdelmére, hogyan vélekedik az életéről? Erdemes volt-e élni?

— Erdemes volt! A munka, tudja a becsületesen végzett munka, a tisztességes élet, az mindig szép. És a feleségemmel szépen éltünk. Jó asszony volt az, azt az isten jó kedvében teremtettem! Meg hát a gyerekek! Örülök, hogy mind jól vannak, szép lakásuk van. Könnyebb az életük, mint a miénk volt. Hivnak, menjek hozzájuk. De... hát... nagyon elfoglalt emberek. Különböző is, nem csavargok én már ide-oda, itt szeretnék majd pihenni ezen a tájon. Kifogyhatatlanul árad a szó a gyerekekről, unokákról, elmondja melyik milyen iskolába, egyetemre jár. Jó hallgatni milyen szeretettel beszél azokról, akik mind tovább viszik életének parányi részét, melyet felosztott közöttük.

Hangja egyre gyengébb, látom szívesen beszélne még, de elfáradt, érzem legjobban, ha most magára hagyom. Felálllok, minden jót kívánva köszönök el. Elindulok, majd néhány lépés után visszafordulok.

— Hol lakik?

Megfordul, ellenzőt csinál a kezével, hunyorog, hajlong, mintha keresne valamit a túlsó fák között.

— Enyje, nem látszik ide.

Lassan felemelkedik és ahogy áll az erdő szélén görnyedten, mozdulatlanul, olyan mint egy kiszáradt fa. Lassan felfelé szűk karja és odamutat a túlsó oldalra, de a fák csak sejteteni engedik az épületet. Alig hallható hangon mondja:

— Itt, a szociális otthonban.

Fekete Istvánné

A hét két napja

Ajka közé nyomta a cigarettát, lobbant a gyufa, és az első szippantást szomjas tüdővel szívta le. Nagyon jól esett.

Beleszívott még egyszer, nézte a cigaretta felparázsló végét, az izzó, foszló papírburkot, majd kényelmes, lassú léptekkel megindult hazafelé. Az enyhe szellő arcába csapta a fürdés illatát. Vadon nőtt bokrok szirmai üdvözölték az út széléről; lépte ütemére halkán bólogtattak a fák ágai. A nap hamiskásan hunyorított összehúzott szemébe: jó volt így ki-tárt arccal, fedetlen fejjel belesodálkozni a levegő színeibe.

Hirtelen, minden átmenet nélkül, egy kedves epizód jutott az eszébe. Csütörtökön történt. A fiúk már zúgolódtak: sosem érünk ki ezzel az átkozott gurítóval!

— Nyugi, nyugi! — csitította őket, — már érzem a gyümölcszsgát.

Nevettek. S valóban, a réselőgép hamarosan sárgás, ragadós földdarabokat szakított le. Nem használhatta már sokáig: csak belefutott a föld húsába, fickándozott, szaladgált benne a nyár, mint homokos tóparton a pajkos gyermek. Már nem csikart le semmit. A szűk gurítóban ünnepélyes csend volt. Nincs emberi hang, csak az omló föld sírása, és a csákány ütemes becsapódása. És most!... végre!... Végre. Elégedett sóhajok köszöntöttek a gyökerek között behatoló tenyérynél kéket. A lámpák fénye hirtelen nagyon megfakult, de sápadtak voltak az arcok is, mikor a három kéz egygyé fonódott. Néma köszönet, de erősebb a szónál...

Dagadt, nőtt fejükkel az ég. Már belátszott egy lomb-mosolya... már a tisztelő ág... már az üdvözlő törzs is.

Ó bűjt ki először. Keze, lába meg-megsűszött, míg kihúzta magát.

— Jézusom, segítség! — halk, remegő hangon szólt a fohász. Istenem ne hagyj el!

Meglepdőve nézett körül. Vajon ki lehet az? Talán baj van, segíteni kéne.

Egy fiatal, vékonytörzsű fához simulva, pár lépésre tőle idős asszony remegett. Gyorsan hozzálépett.

— Mi baj van, nénikém? — kérdezte aggódó hangon.

— Jaj, jaj! Félek...! Ki... ki... maga? — kérdezett az

vissza csukladozva, sírósan. Feje lehajtva: fel nem nézett volna semmiért sem.

— En? Bányász vagyok.

— Bányász?... Bányász? — nézett fel az asszony hirtelen. — Én... én úgy féltém, mikor itt mozgott a föld...

— Ne féljen néni! Nincs semmi baj.

S az idős asszony már valóban kezdett megnyugodni. Szélfé szemé bizalommal nézett a két másik kikecmergőre is.

— Ok is azok, úgy? — intett feljűk.

— Ok is. — Csupa dal, elégedettség volt a hangja... De hát miért félt a kedves néni?

— Eh, édes fiam. Úgy röstellem — mondta zavartan, ráncosan, feketében, de szokatlanul fiatalos hangon. — Látam, hogy mozog a föld, hogy beszakad, ... hogy kinyúl valaki, ... és én azt hittem... Látom fiam, mosolyog, az onokám is mosolyognak, ... de hát én ilyen vagyok. Nem csináltam soha semmi rosszat, és... Így féltém az előbb. Azt hittem... de jó, hogy bányászok! — szakadt fel a sóhaj. — Csak osztán vigyázzanak magukra fiam, a föld alatt sok minden baj lehet!

— Köszönöm, aranyos néni. Majd vigyázunk.

— Elmondom ám ezt az onokámnak is. Tudja, most végzett az általánosban, — lett bizalmasan élénk a néni hangja — oszt képzelt csak, lány a gyöngyöm, mégis valami gép mellé akar menni. Milyen gép mellé, azt nem tudom, pedig mondta. Ó is mosolyog, ha valami számárságot mondok, de szeret is ám...

...Körmére égett a cigaretta. Eldobta a darabot, másikra gyújtott. Egész délelőtt nem szívhatott, most kipótolja.

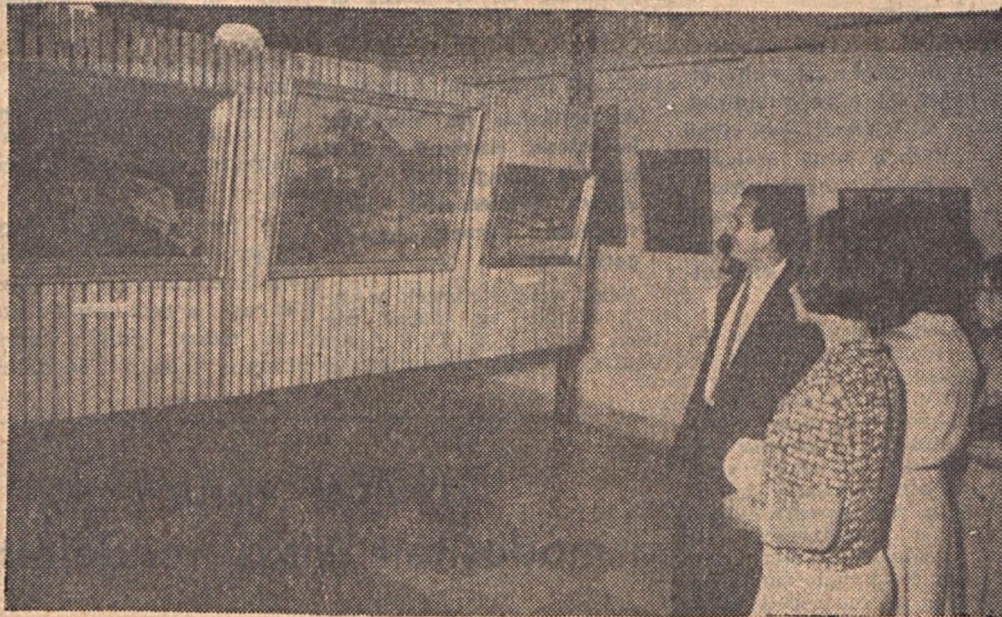
Kedves egy anyóka volt, — morfondírozott magában, — olyan igazán mai anyóka. Meg merie mosolyogni a saját buta félelmét.

Egy 11-es autóbussz húzott el mellette. Ő is rögtön ott les. Meggyorsította lépteit. Várja az asszony, még a hét elején megígérte neki, hogy a hét végét Harkányban töltik.

Kiért a keresztet, és megpillantotta a házukat. A nyitott ablakok épp feléje integettek.

Kimpf László

Sikeres képkiallítás

Szép sikert aratott Komlón a Május 1 Művelődési Házban Timár István és Törbő Gyula fiatal festőművészek képkiallítása. Felvételünkön Timár István látható a kiállítás néhány látogatójával. A bemutató holnap, szeptember 15-én zárul.

Timár István: FEKVŐ NŐ. (Tusrajz)

Mit olvassunk?

A nemzetközi útleírások és kérdések sorozatban jelent meg „Az Eichmann-ügy”. A szerző — Friedrich Karl Kaul — maga is résztvevett az Izraelben folyó tárgyaláson és így személyes élményei alapján számol be a perről. Megrázóak a tanúvallomások, amelyekből feltárul a bestiális kegyetlenséggel kiagyalt tömeggyilkosságok, a náci haláltáborok borzalma. Napjainkban különösen tanulságos és érdekes olvasmány Kaul professzornak ez az igen jól megírt könyve, amikor a világ haladó erőinek felháborodása közepette naprendre tűzték a náci bűnök elévülésének kérdését. A magyar kiadáshoz bőséges képanyagot is mellékelnek. (A kötet ára 30 forint.)

A JELENKOR bányász száma

A Pécsen szerkesztett népszerű irodalmi és művészeti folyóirat szeptemberi száma sok érdekes írást közöl.

Különösen elismerést érdemel a szerkesztők azon törekvése, hogy a Jelenkor e számában a bányászok életét ábrázolja. Gyevi Károly szépirodalmi igényű szociográfiája (Szabolcsi emberek, házak, bányák) és Rónai Béla kis tanulmánya (Költészet és valóság a Mecsek-vidéki bányák hagyományában) nagy érdeklődésre tarthat számot.

A bányász témájú írásk mellett Plathy György Szénfejtők című egészségügyi tanulmányát láthatjuk, Erdy Győző pedig Nagybányarét, tanbánya című tusrájzával szerepel a Jelenkor szeptemberi számában.

Thiery Árpád Árvizi mediterrán című lírai hangvételű novellája érdemel különös figyelmet még a folyóiratban. Simor András, Sletka Éva, Ténagy Sándor igen szép versei pedig méltóképpen emelik a Jelenkor értékét. A Hagymány rovatban László Lajos igen érdekes tanulmányt jelentkeztet a Sorsunk című folyóirat történetéből.

A Jelenkor szeptemberi bányász száma tehát mindenképpen figyelmet érdemel. Biztosak vagyunk benne, hogy a bányászolvasók körében ezután még nagyobb érdeklődésre számíthat a folyóirat.

Német vendégek a Mecseki Szénbányászati Trösztnél

Kossuth-bányai üzemlátogatás

A bányásznap alkalmából trösztünkhez látogatott zwickaui bányászdelegáció, Hans Hammer, Manfred Meyer, Herbert Span és Lothar Hahn szeptember 7-én, kedden Kossuth-bányával ismerkedett. A vendégek az üzemvezetőséggel történt beszélgetés után megnézték a külszínj létesítményeket, egyebek között az elektromos vasútbiztosító berendezést. A szénpályaudvar forgalmát irányító diszpécserközpont megtekintése után népesbe ültek és Nemesi Árpád részlegvezető kalauzolásával megnézték az altáró sóstói elágazásánál működő pillanatnyilag legmodernebb dominórendszerű integra berendezést.

A rövid földalatti úton először a tisztaság nyerte meg vendégeink tetszését, de elismeréssel hallgatták Nemesi Árpád tájékoztatóját a szállítási irányítását, ellenőrzését, biztosítását lényegesen könnyítő bonyolult berendezésről is. A részlegvezető bemutatta, miként lehet, másodpercek

alatt kicserélni a meghibásodott egységeket (Jelfogócsoportokat, hangfrekvenciás generátorokat), majd hosszabban időztek a vezérlőasztal előtt, amely dominószéri kockákból van összerakva és a vasúti pálya módosulásával (új vonalak, váltók stb. beépítése esetén) tetszés szerint átrendezhető.

A külszínre érkezve Hans Hammer, a delegáció vezetője elismerését fejezte ki a látottak iránt. Elmondotta, hogy üzemükben, a zwickaui Karl Marx bányáuzemben, ugyancsak működik diszpécserközpont, de más funkciókat lát el és a bánya rövid élettartama folytán ilyen drága berendezés beépítése nem lenne gazdaságos.

Ezután a vendégek megtekintették még az üzem központi bányamentő állomását, majd Sikondára utaztak. A következő napot bányajárással töltötték, a néhány napos balatoni és budapesti tartózkodás után tértek vissza hazájukba.

Technikumi évnnyitó

A Cséti Ottó Bányaiipari Aknásközépső Technikum Igazgatósága értesíti a felnőtt oktatásban résztvevő hallgatókat, hogy a levelezők évnnyitója a következő időpontban lesz: szeptember 15-én a levelezők bányagépészeti és bányaiipari technikumán 14.20 órakor, a dolgozók (esti) bányaiipari tagozatán 16 órakor. A hallgatók minden felvilágosítást (könyvek, füzetek stb.) ebben az időpontban kapnak.

A villamosenergia szakom az évnnyitót szeptember 13-án tartották.

Érdemes továbbtanulni

Csakúgy, mint a tröszt egyéb üzeménél, Ujhegyen az Építési Üzemnél is megkezdtek tanulmányaikat a felnőtt dolgozók. Jelenleg a fizikai állomány mintegy 5 százaléka jelentkeztet valamilyen formában továbbtanulásra. Az eddigi évek tapasztalatai során igen bevált az a módszer, hogy a munkaügyi osztály vezetője nemcsak a tanulókkal, hanem az iskolák igazgatóival és tanáraival is szoros kapcsolatot tart. Segítségét nyújt a tanulóknak problémáik elintézésében, ezzel egyidejűleg időnként tájékoztatja a tanárokat a dolgozók problémáiról is, hogy azok jobban megismerhessék a tanulókat, azok üzemi és családi problémáit, hiszen ezek mind hatással vannak az előmenetelre.

Az Építési Üzemnél egyébként jó példái vannak a továbbtanulásnak, Szabó Béláné például a bérosztályon dolgozott. Miután elvégezte a közgazdasági Technikum levelező tagozatát, megtették bér csoportvezetőnek, Gombos Károlyné a könyvelési csoportnál dolgozott, de miután most végzi a mérlegképes könyvelői tanfolyamot, megtették könyvelési csoportvezetőnek, s ő lett a vezető könyvelő helyettese is. Takács Lajos és Horváth Mátyás építőipari technikumba jár. Bár tanulmányaikat még nem végezték el, az üzem szükség esetén művezetői munkakörben alkalmazza őket, s ezt a feladatukat nagyszerűen látják el.

Újfajta metánmérő-műszer bemutatója

Szeptember 7-én Pécsre érkezett Rolf Hübner, a Dortmund városbeli Gesellschaft für Gerätebau bányamérnöke, aki nemzetközileg is elismérést szerzett magának a metánkutatóban.

Olyan korszerű, könnyen kezelhető, kissúlyú mérőműszert konstruált ugyanis, amely a bánya legkisebb zugában is felderíti, méri és kimutatja a metánnal való szennyezettséget.

A műszer konstrukciójáról, működési elvéről és használatáról, valamint kutatásainak eredményéről előadásban számolt be a Mecseki Szénbányászati Tröszt műszaki vezetője és a bányaiüzemek szellőztetési szakemberei előtt. Előadását, amelyet filmvetítéssel kötött egybe; a széntröszt Déryné utcai színházának előadótermében mondotta el szeptember 7-én délelőtt tíz órakor. Ugyanaznap délután két órai kezdettel mondotta el másik előadását a metánmérő-műszerek alkalmazásáról, különös tekintettel a bányabiztonsági (rendészeti) és üzemi követelményekre. Előadásait meghallgatták a tröszt vezetőin és a szellőztetési szakembereken kívül a beruházási és távlati fejlesztési osztályok dolgozói is.

Szeptember 8-án délelőtt a tröszt üzemének bányaszellőztetési szakembereivel együtt Széchenyi-aknában a 7-es szinten mutatta be mérőműszerét. Radó Aladár, a Bányászati és

Kohászati Egyesület pécsi szervezetének titkára kísérte a bányában Rolf Hübner, aki a gyakorlati bemutatás után nagy elismeréssel nyilatkozott a metánmérő-műszerről.

Elmondotta, hogy nagy előnye ennek a mérőműszernek, hogy könnyű, kisebb mint egy aktatáska és a kezelése is egyszerű.

Kérdéseinkre Rolf Hübner tájékoztatót bennünket arról, hogy műszerét sikerrel alkalmazták mind a Ruhr-vidéken, mind pedig a Saar-vidéki bányákban, valamint Franciaországban, Angliában és Spanyolországban. Összesen hat-ezer darab van belőle használatban.

A műszer előnyeiről, valamint a metán felderítésében és kimutatásában eddig elért eredményeiről szeptember 9-én Budapesten a Technika Házában is előadást tartott. Másnap Tatabányán gyűltek össze az ottani széntröszt vezetői, hogy meghallgassák előadását a metánmérő-műszerekről, valamint a metánmérő-műszerek alkalmazásáról. Ezekben az előadásokon részt vettek a Dorogi Szénbányászati Tröszt metánkutató szakemberei, biztonságtechnikai, beruházási és távlati fejlesztési osztályvezetői is, hasonló beosztású tatabányai kollegáikkal együtt.

Német vendégünk ott is bemutatta működés közben metánmérő-műszerét, amellyel általános elismerést vívott ki.

Földünk 200 millió év óta „tágu”

Van Bemellen holland tudós a Föld kérgének problémáival foglalkozó nemzetközi tudóskongresszuson előadást tartott arról, hogy Földünk 200 millió évvel ezelőtt elkezdett „tágu”, s ez a folyamat ma is tart. Van Bemellen a mai állapotról visszafelé következtetve azt állítja, hogy valaha régen az összes földrészek egyetlen tömeget alkottak, s a táguási folyamat négy szakaszban ment végbe:

Az első szakasz mintegy 200 millió évvel ezelőtt kezdődött, amikor a Föld forró magvából feltörő áramlat felrepszította a kéreg egy részét, szétrepesztette a Föld felső burkát. A repedés következtében a mai Afrika és Dél-Amerika nyugati irányban eltolódott és az eredeti

szárazföld tömegétől a mai Indiai óceán választotta el.

A második szakasz mintegy 100 millió évvel ezelőtt történt, amikor a belső hő ismét működésbe lépett és a manapság Dél-Atlanti óceánnak nevezett tenger elválasztotta Dél-Amerikát Afrikától. Ugyanerre az időszakra esik a Dél Sarkvidék elválása az eredeti kontinenstől.

A harmadik szakaszban Észak-Amerika távolodott el Európától, India Közép-Ázsiához nyomult és megszületett a Himalája hegylánc.

A negyedik szakaszban — mintegy 50 millió évvel ezelőtt — már csak olyan kisebb változások történtek, mint Japán és a kelet-indiai szigetvilág leválása, továbbá Ausztrália leszakadása az euroázsiai kontinensről.

Nyárvégi napsütés a Petőfi téren.

A két bronzbányász anyagga merevedett lendülettel munkába igyekszik. Arcuk vékony, testük sovány, lépkeik nyújtottak, sietősek. Lábkuknál még frissek a bányásznap koszorúk. A szobor mellett gyerekek játszanak. A padon napszó néni, a másikon egy férfi újságot olvas.

A lépcsőház itt az emlékmű mögött, csendes, félhomályosan sűrű. Etszáz jelző az opédidő közeledtét. Az első emeleten félig nyitva az egyik lakás ajtaja. Rajta a névtábla: Bakó István váján. A csengetesre középkorú asszony dögja ki a fejét.

— Bakó Istvánt keresem.
— Nincs itthon, sajnos.
— Pedig az üzemben, Béta-aknában azt mondták...

— Ja, a férjem! Azt hittem a flam után érdeklődik. O ipari tanuló, tetszik tudni, és most műszakon van... A terjem itthon található, vagyis hogy lent kártyázik va.anol.

Jakóné udvariasan betesséke. a konyhába és elszalaszt egy gyereket a férjéért. Aztán kikerde, honnan jöttem, mi jutatban.

— A szolgálati érdemérem? Azt hiszem, az utolsó kitüntetés volt ez az öregemnek. Októberben nyugdíjba megy. Bizony, már huszonkét éve dolgozik Komlón, előtte meg

Romániában... Itt az ideje, hogy kipihenhesse magát...

Közben csendesesen, szinte észrevétlenül megérkezik a házigazda, Alacsony, vékonytermetű. Munkászubonyt visel. Szelíd arcvonásait csak rövidre stuccolt bajusza teszi keményebbé.

Huszonkét év

Az asszony a kishobába irányít bennünket. Helyet csinál a kerek dohányzóasztal mellett, aztán megáll az ajtóban és hallgatja a beszélgetést. Az első kérdés dög egy kicsit.

— Mit érzett, mit gondolt, amikor megkapta a húszéves szolgálati érdemérmét?

Ilyen a válasz is.

— Váratlanul jött a dolog. Igaz, hogy megszolgáltam. Negyvenhárom óta, amióta el kellett jönnöm Erdélyből, egyfolytában és a legjobb tudásom szerint dolgoztam itt... Először ugye a régi bányában, Kossuth-aknában, utána meg, ötvenháromtól Béta-aknában.

— Ó, nem ám ez az első kitüntetés a férjemnek! — sző közbe Bakóné és a másik szobából hozza már a kis piros dobozokat, okleveleket, emléklapokat.

Az első nevezetes dátum 1955. szeptember 4-e volt. Kormánykitüntést kapott, a Munkaérdemérem ezüst fokozatát.

— A Parlamentben?
— Nem, beteg voltam éppen. A sikondai sanatóriumban adták at.

A következő kitüntetés 1955. április 4-én érte, a Minisztertanács és a SZOT emléklapja formájában. Az ötvenhatos bányásznapon kapta meg a szolgálati érdemérem bronzfokozatát. Ez után egy kis szünet következett, míg az idén a felszabadulás évfordulóján Kiváló dolgozó oklevéllel tüntették ki és megkapta a negyvenötös párttagoknak járó emléklapot.

— Nehéz volt a húsz év?

— Inkább az előző kettő. Volt hogy főttrumpilival mentünk a bányába. A lakás is rossz, egészségtelen volt fent Óregaknán.

— Később, negyvenöt után?

Kicsit gondolkodik.

— Eleinte talán csak azért volt könnyebb, mert magunknak csináltuk, amit tetünk. A munka jó ideig változatlanul nehéz maradt, ráadásul mindig többet kellett termelnünk, hogy rendbe hozzuk az ország dolgait. Közben a

rengeteg társadalmi munka, falujárás, agltáció...

Óregaknáról csakhamar Ujtelepre költöztek Bakóék, s amint felépültek az első új, emeletes házak, jöttek ide, Kökönyösbe. Ez egy kicsit az ország felemelkedését is jelképezi.

— Ötvenkettőben, még Kossuth-bányán, falura akartak küldeni. Tanácselnöknek, Nem vállaltam. Bányász voltam örök életemben, a mezőgazdasághoz nem értek. Ugyia csak baklőveéseket csináltam volna. Aztán mondták, menjek aknászkolára. En, a négy elemimmel? Előbb pótolni kellett volna, amit kénytelen voltam elmulasztani és ez öregedő fejjel bizony... Tetszik érteni.

Bakó István megmaradt vájárnak. Most Béta-akna Vénér János szocialista brigádjának megbecsült tagja. Havonta háromezer forint körül keres, a húszévtartalma 5746 forint volt.

— Mire költik?

— Egy részét félretettük, hogy ne maradjunk pénz nélkül, amíg a nyugdíjazásom elintéződik.

Rövidre kell fognunk a beszélgetést, mert közeledik a munkába indulás ideje. Lenn a téren a bronzbányászok körül gyülekeznek már a húszévtartalmasok.

Berkics János

Nyugdíjas búcsúztató

Kedves ünnepséget rendeztek néhány nappal ezelőtt a Szénelőkészítő Üzem finomlaboratóriumában; Illés Imréné a legszorgalmasabb, legmegbízhatóbb laboránsok egyikét búcsúztatta nyugdíjba vonulása alkalmából a szocialista brigád. Illésnéni, az okleveles kiváló dolgozó — mint képünk is mutatja — könnyéki meghatódva köszönte meg a kollektíva kedveségét, figyelmességét és az ajándékokat, köztük a képen látható díszes kristályvázát.

Kivirágzott a filodendron a komlói Újszállón

Ritka meglepetést érte a bányásznapra a komlói Újszálló lakóit és személyzetét; az egyik emeleti átjáróban, az épület-részeket összekötő üveg folyosón virágot hozott egy filodendron. A kedves, örökzöld növényként ismert „filó” virágzása a mi éghajlatunk alatt — a kertészeti szakemberek véleménye szerint is — igen ritka jelenség, attól függetlenül, hogy — valószínű az idei különös időjárásnak tulajdoníthatóan — Baranyában már ez a harmadik hasonló eset (a Televízió éppen a közelmúltban adott közvetítést a pécsi Udülő Szállóból egy filodendron-virágzásról).

Az egzotikus csodát, amely ebben a 20—25 centiméteres, vajszerű virágban megtestesül, egy kicsit jelképesen is értelmezhetjük: ebben a szép, napfényes, jól klimatizált szállóban nemcsak a dolgozók, a virágok is nagyon jó otthonra találtak.

Tanévnyitó a dolgozók általános iskolájában

A dolgozók általános iskolájában szeptember 17-én kezdődik az 1965/66-os tanév. Komlón, a Kossuth-bányán szervezett üzemi iskolában — a két-műszakos oktatásnak megfelelően — reggel 8 és délután négy órakor tartják a tanévnyitót. A többi iskolában —

Kökönyösben, Kenderföldön és a Belvárosban — ugyancsak 17-én délután 4 órakor lesz tanévnyitó és egyben az évszónafantási nap.

A dolgozók az első iskolánapon a tankönyveket és a tanzereket a helyszínen megvásárolhatják.

SPORT

Változó sikerek a megyebajnokságban

Az elmúlt hét változó eredményeket hozott megyebajnoki együttesünk szereplésében. A mérleg egy győzelem, egy döntetlen és egy vereség.

A Mázsa-Szászvár együttese, mint ahogy ez már megszokottá vált, ez alkalommal is nagy gólarányú győzelmet aratott, biztosan tartva első helyét. A legutóbbi fordulón a Simontornya ellen győztek 10:0 arányban, félidő 3:0. A mérkőzésen, amelyen a hazai csapat tetszésre méltóan szerepelt, az időnyben a 100. gólt Rózsa szerezte meg. A bajnokságban sokáig rivális Bonyhádi együttese ez alkalommal vereséget szenvedett (Fad-Bonyhádi 3:2), s ezzel lényegében kiesett a bajnoki címért folyó versenyből.

A Baranya megyei bajnokságban mindkét együttesünk idegen pályán mérkőzött. A Vasas I. Bányász a Porcelán csapatát ellen érte el az értékes 2:2 arányú döntetlent. A Szabolcs a Szikrából szenvedett 2:0-ra vereséget. A vasasok kettő gólját Szalai és Bakó szerezte. A mérkőzés érdekessége, hogy Kovács Porcelánnyá 11-esét 1:1 állásnál Fortó kivédte. A legközelebbi fordulón a Mázsa-Szászvár Bútaszéken mérkőzik. Vasas Bányász rangadóra kerül szeptember 14-én délután 3 órakor a Vasas I. Bányász és a Pécs-szabolcsi Bányász között.

Győr-Komló 36:11. (A Győrben lejátszott NB II-ös férfi kézilabda-mérkőzésen a komlóiak nagyon mérsékeltten, a vasas ETO kitűnően játszott). A Bányász ezenkívül öt hétméterest hagyott ki.

A szegedi döntetlen után szerdán az MTK, vasárnap az FTC játszik Komlón

Szeged-Komló 2:2 (1:0). Szeged, 7000 néző. Vezető: Biróczki (Gere, Tófalvi). — Szeged: Tóth — Kóvári, Fürtösi dr., Cserkő — Dezsőfi, Pataki — Csömör, Reményi dr., Nemes, Linka, Gilicz. — Komló: Kiss — Bodai, Józsa, Csordás, Sós — Lutz, Pataki — Rónai, Bordács, Lazaridisz, Szigeti. Góllövők: Linka, Bordács, Reményi, Csordás.

A döntetlen reményében kísérté el a Bányászt sok-sok komlói szurkoló a Tiszaparti városba. A nemrég újjáalakult B-közép igen aktívnak bizonyult: tagjai nemcsak nézői voltak a mérkőzésnek, de igazi szurkolói is. A küzdelmes összecsapás után méltán ünnepltek a nagy odaadással játszó, értékes pontot szerző csapatot.

A kék-fehér gárda 2:2-es döntetlennel oszlatlan örömet váltott ki a bányászvárosban. Érthető ez, hiszen a bennmaradás szempontjából a pontszerzése hihetetlen nagy érték. A siker értékét növeli, hogy Rónai kiállítása (az 58. percen) 2:1 után Csömör megripta és ő visszarúgott. Ez sem törte meg a csapat egy-

ségét és harci kedvét. Bizonyára az elszántság kétszerezte meg akaratukat. Az egy pont megszerzése egyben azt jelenti, hogy együttesünk — bajnoki mérkőzésen — továbbra veretlen a szegedi pályán.

Pedig vendéglátóink ropant előkészületeket végeztek.

Túl azon, hogy a SZEAC labdarúgói erősebb edzéseket folytattak, a helyi szurkolók a közönséget is a győzelemre készítették fel. Szombaton és vasárnap mintegy 80 ezer röplapot szórtak szét a városban.

A „Szegedi Híradó” nagy körvör betűkkel ezeket hirdette: „Rendkívül komolyan kell venni a Komló elleni mérkőzést, a Bányász a vereség esetén erősen a kieső jelöltek közé kerül, mi pedig kedvezőbb helyezést érhetünk el. Kérjük a kedves közönséget, minél nagyobb számban jöjjenek el, buzdítsák csapatunkat, és ezzel váljanak részeseivé az eredményes szereplésnek.”

Ezt a mérkőzést meg kell nyernünk! Ebben azonban a komlói fiúk is beleszóltak. A csapat minden tagja tudása legjavát adta,

Különösen öröndetes, hogy Bodai és Sós az új szerepkörben várakozáson felüli teljesítményt nyújtottak. A 18 éves Bordács Lajos megállta a helyét: bemutatkozó mérkőzésén nem csupán a tőle megszokott ügyességgel kevert, de egy remek gólt is szerzett.

A szurkolók és a szakvezetők egyöntetű megállapítása, hogy ez a gárda képes arra, hogy tovább folytassa a siker-sorozatát. Erre bizony nagy szükség van, mert már szerdán az MTK ellen, és vasárnap a kifutó formában levő Ferencvárossal szemben is ott kell lennünk: szívvel lélekkel harcolni az újabb sikerért.

V. I. A tartalék csapatok küzdelméből 1:0-ás félidő után 3:0 arányban a szegediek kerültek ki győztesnek.

Az NB I. további eredményei: Vasas—Pécs 2:1, FTC—Dorog 4:0, MTK—Salgótarján 1:1, Tatabánya—Csepel 3:2, Újpesti Dózsa—Ózd 1:0, Győr—Honvéd 1:1.

Az NB I. állása

1. Vasas	16	10	5	2	33:16	27
2. FTC	16	10	4	2	43:19	24
3. Honvéd	18	8	6	4	33:17	22
4. Újpest	17	8	1	7	33:24	19
5-6. Győr	18	7	5	6	25:20	19
5-6. Pécs	18	7	5	6	20:16	19
7. Tatabánya	18	6	7	5	19:21	18
8. Csepel	17	7	4	6	27:21	18
9. MTK	18	5	8	5	22:26	18
10. Ózd	18	6	2	10	18:43	14
11. Komló	18	4	5	9	20:33	13
12. Salgótarján	18	11	6	13	14:24	13
13. Dorog	18	3	6	9	13:29	12
14. Szeged	18	2	7	9	14:26	11
Elmaradt mérkőzések: FTC—Újpesti Dózsa (X. 13.), FTC—Csepel (X. 20.).						

helyezettjével, a PEAC és a Tanárképző Főiskola csapatával veszi fel a küzdelmet.

Bányász bravúr a labdarúgó NB II-ben

Pécsi Bányász—Kaposvári Honvéd 2:0 (0:0)

A Kaposvári Honvéd első helyen álló csapata az NB II. nyugati csoportjának bajnok aspiránsa ellen mérkőzött a hét végén labdarúgó-együttesünk. Az elmúlt hetek jó szerepléséből már sejteni lehetett, hogy nagy küzdelem lesz ezen a mérkőzésen, hiszen a hazai gárda eddigi valamennyi őszi mérkőzésén pontot szerzett, a Honvéd viszont eddig idegenben veretlen volt. Pécsújhegyen a zuhogó eső ellenére is mintegy 3 ezer néző figyelte a találkozót, amelyen a Bányász: Lukács — Bárány, Farkas, Lombosi — Kóvári, Kása — Györök, Ba-

lász, Opova, Koch, Mérei felállításban szerepelt. Az első félidő

NAGY IRAMBAN KEZDŐDÖTT

meg, a kaposváriak főleg a kitűnő Daka révén veszélyeztettek, akik ekkor Kóvári nem tudott tartani. 20 perc elteltével feljött a Bányász is, de csatárai többnyire mélyen hátrahúzóva játszottak és a támadásépítésekkel inkább baloldalt próbálkoztak, ahol az igen jól játszó Tajti minden alkalommal tisztáznia tudott. A második félidőben, a Bányász már jobboldalt is vezetett támadásokat, jobban szethúzódtak a mezőny, de igazán fölénybe csak a második félidő 18. percétől kerültek, amikor a kaposvári fedezetet utánrúgásért kiállították. A Honvéd ekkor már csak

LEFUTÁSOKKAL KISÉRLETEZETT,

amelyek közül azonban több gólvesztéses is volt. A mérkőzés első gólya egy igen éles szögből belőtt szabadrúgásból esett, amelyet a kaposvári kapus alaposan elvétett. A mérkőzés vége felé biztosította meg a győzelmet a hazai együttes, amikor Opova talált a hálóba. Az egyéni teljesítmények közül Lukács, Kása és Koch játéka emelkedett ki.

NB II. állása:

1. Budai Sp.	24	13	7	4	32:16	33
2. Kap. Honv.	24	14	5	5	37:19	33
3. Várpalota	24	11	7	6	49:24	29
4. Autóbusz	24	10	6	8	40:36	26
5. Pápa	24	9	8	7	32:30	26
6. Zalaeg. D.	24	9	7	8	30:29	25
7. Zalaeg. TE	24	9	5	9	32:33	25
8. P. Bányász	24	9	7	8	28:34	25
9. Kap. Kintzsi	24	10	4	10	40:34	24
10. Pécsi VSK	24	9	6	9	30:35	24
11. Szf. MÁV	24	8	8	8	24:36	24
12. Veszprém	24	8	6	10	36:30	22
13. Ikarus	24	8	6	10	32:33	22
14. Esztergom	24	5	12	7	23:29	22
15. Mosonm. TE	24	8	3	13	24:49	19
16. Győri D.	24	5	8	11	28:35	18
17. Láng SK	24	5	8	11	26:39	17
18. Pécsi BTC	24	5	7	12	24:41	17

Három győzelem a kézilabda NB I-ben

Kézilabda-csapatunk közül ezúttal a férfiak is Budapesten léptek pályára, a kiesésre álló Vasas ellen, míg a lányok ez alkalommal is két mérkőzésen indultak pontszerzési reményekkel, amikor szombaton az Ózd, vasárnap pedig a harmadik helyért folytatott versenyfutás riválisa ellen, a Budapesti Postás csapatával játszott. A három mérkőzésen Bányász-győzelem született.

Pécsi Bányász—Ózd 9:4 (2:3). A végig zuhogó esőben szoros első félidő alakult ki, elsősorban néhány kihagyott helyzet miatt. A második félidő első perceiben főleg a két fiatal. Sztranyák és Müller remekbeszabott gólokat ért el és megfordította az eredményt, biztos győzelmet aratott együttesünk. Góllövők: Sztranyák, Müller 3-3, Schmidt-né 2, Szamos 1.

Pécsi Bányász—Budapesti Postás 7:2 (4:1). A több gyors játékkal, de nem nagy lövésekkel rendelkező fővárosiak ellen taktikai küzdelmet vívtak a piros-feketék. A játékosok példamutató fegyvellemmel tartották be azt az edzői utasítást, hogy ha önálló van a labda, akkor nem kaphatnak gólt és ezért csak a legbiztosabb helyzetekből löttek kapura. A jól szervezett védekezéssel, valamint Bubrek kitűnő védésével az ellenfél kevés próbálkozásait is megakadályozták, és ezzel a két győzelemmel megérdemelten kerültek a tabella harmadik helyére.

A bajnokság végleges helyezéseinek kérdése a jövő héten dől el, amikor szombaton a Budapesti Vasas együttese ellen, vasárnap pedig a Győri Textiles csapata ellen mérkőznek. Ezzel a két mérkőzéssel be is fejeződik a bajnokság és lányainknak minden reményük megvan a harmadik hely végleges biztosítására.

A két hét múlva betervezett jugoszláv túra a Jugoszláv Kézilabda Szövetség értesítése alapján elmarad, így a Népköztársasági Kupa mérkőzések megindulásáig egyelőre mérkőzések nélkül maradnak a lányok.

A férfiak a Vasas együttesét 9:3-as félidő után 15:14-re győzték le.

Az első félidőben vegyesen alkalmazott támadási formák ellen nem találták meg az ellenszert a fővárosiak. A második félidőben azonban az utolsó lehetőség szem előtt tartásával mindent megpróbáltak a győzelem érdekében, hiszen ez a vereségük a biztos kiesést is jelentette. Ebben az időszakban különösen Balási jó védése jelentett nagy előnyt együttesünknek. A gólok: Balogh (3), Baranyai (4), Horfobágyi, Árvai, Wágner (2-2), Weber és Sudár (1-1) osztózt.

Csapatunk legközelebbi ellenfele az Ózdi Kohász lesz. Ez a mérkőzés vasárnap Pécsújhegyen kerül sorra.

Befejeződéshez közelednek a megyebajnoki küzdelmek is. A Pécsi Bányász II. vasárnap Siklóson aratott 20:15 arányú győzelmet és ezzel biztosan szerezte meg a nyugati csoport első helyezését. Az abszolút bajnokság eldöntésére a keleti csoport első és második

Pályacsúccsal győztek

A teke-NB II-ben rangadóra került sor Pécsbányatelepen. A Pécsi Bányász és a PBTC mérkőzött egymással. Csapatunk kitűnő egyéni teljesítményeket nyújtva a többletta biztosításával szerezte meg a győzelmet. Az össz-eredményben alaposan megjavították a Pécsi Szikra által tartott eddigi pályacsúcsot (2517), ugyanis 2560 fát ütöttek. Ezzel a győzelemmel az NB II-ben az 5. helyre léptek elő, és a legjobb pécsi csapat címet érték el — ez ideig. A mérkőzés eredményel, elől a Bányász-versenyzők. Csáki (434) — Harasztí (437), Sabac (430) — Krabát (371), Hodóli (425) — Lukács (390), Weibí (413) — Serbeczki (421), Gyimesi (433) — Relsz (418), Csizsár (425) — Botlik (436).

A következő fordulón Kaposváron, az Építők ellen lépnek pályára tekezőink.

Figyelem!

Az AKÖV komlói üzemigazgatósága közli a helybéli és a vidéki lakossággal, hogy szeptember 14-étől, az illetményezés befizetése a komlói tröszt épületében 8-10-ig, szerda, szombat, vasárnap kivételével.

A NŐI KÉZILABDA NB I. ÁLLÁSA:

1. Bp. Spart.	23	19	2	2	181:110	40
2. Goldberger	24	17	3	4	184:128	37
3. Pécsi B.	24	16	1	7	214:140	33
4. Postás	24	15	2	7	162:133	32
5. TFSE	24	14	2	8	188:171	30
6. FTC	24	13	1	10	162:144	27
7. VM KÖZERT	23	12	1	10	132:112	25
8. Gy. Text.	24	9	5	10	140:157	23
9. Csepel	24	9	3	12	161:155	21
10. Ózdi K.	24	7	4	13	123:141	18
11. Győri ETO	24	7	1	16	105:162	15
12. Vasas	24	6	2	16	104:155	14
13. Híradót.	24	6	1	17	131:188	13
14. Tatabánya	24	2	2	20	104:169	6

Művelődjünk? SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

PARK (Pécs):

Szeptember 14-15-ig: A baracktojvaj. Bolgár film, 14 évtől. 16-21-ig: A fekete tulipán. Francia, színes film. Matiné szeptember 19-én, délelőtt 10 órakor: En és a nagymama. Előadások kezdete: 4, 6, 8.

PETŐFI (Pécs):

Szeptember 14-15-ig: Nehéz szerelem. Olasz film, 14 évtől. 16-19-ig: Büntény a művészpánzióban. NDK film, 10 évtől. 20-21-ig: A fekete tulipán. Francia, színes film. Matiné szeptember 19-én, délelőtt 10 órakor: Egy szélhámos vallomása. Előadások kezdete: 4, 6, 8.

JÓSZERENCSET (Pécsszabolcs):

Szeptember 14-én: Egy szabály naplója. Francia film, 18 évtől. 16-án: Héféker és a hét törpe. Amerikai film, 16-17-ig: 90 perc az élet. Szovjet film, 19-én: Fel a fejfel. Magyar film, 18-20-ig: A hazug lány. Francia, szinkronizált film, 14 évtől. 20-21-ig: Az álmok utcája. Szovjet film. Matiné szeptember 19-én, délelőtt 10 órakor: Lövés a ködben. Előadások kezdete hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

FEKETE GYÉMANT (Gyárváros):

Szeptember 14-én: Fehér karaván. Olasz film, 14 évtől. 18-19-ig: Egy olasz városban. Lengyel film. 20-21-ig: Róli kaland. Francia film. Matiné szeptember 19-én, délelőtt 10 órakor: Tíz aranyérem. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 5, 7.

MESZES (Pécs):

Szeptember 14-15-ig: Phaedra. Amerikai film, 18 évtől. 17-én: A sárka cipő története. Lengyel film. 17-19-ig: Római történetek. Olasz film, 14 évtől. 24-én: Alba Regia. Magyar film, 14 évtől.

ZALKA MATE (Pécsbányatelep):

Szeptember 19-én: Rákóczi hadnagya. Magyar film. Előadások kezdete: 4.

ZRINYI (Komló):

Szeptember 14-15-ig: Szeretjél én az embereket professor úr? NDK film, 16-17, 19-én: Minden megörözténhet. Angol film, 21-én: Különös lány. Jugoszláv film, 14 évtől. Matiné szeptember 19-én, délelőtt 10 órakor: Mágus Miska. Előadások kezdete: fél 4, fél 6.

HIDAS:

Szeptember 14-15-ig: Mi olaszok és a nők. Olasz film, 10 évtől. 17, 19-én: Nyugatalan nyár. Jugoszláv film, 21-én: Az aranyfej. Magyar film. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap fél 6, 8.

ZENGŐ GYÖNGYE (Hosszúhetyű):

Szeptember 14-15-ig: Nyári teremtezo. Csehszlovák film, 10 évtől. 17-én: Matróz a rakétában. Angol film, 18-19-ig: Vadul, vagy engedékenyen. Angol film, 14 évtől. 21-én: Mesevilágsorozat. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap 8, 8.

MAJUS I. (Komló):

Szeptember 14-15-ig: Utársak. Szovjet film, 16-21-ig: Arsene Lupin. Francia film. Előadások kezdete: 4, 6, 8.

JÓSZERENCSET (Szászvár):

Szeptember 14-15-ig: Revüparadé. NDK film, 18-19-ig: Jánosik I. II. Csehszlovák film, 21-én: Lázadás. Argentín film, 10 évtől. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap fél 6, 8.

MAJUS I. (Vasas II.):

Szeptember 14-én: Hajrá franciák! Francia film, 16-17-ig: Egy éjszaka szerelme. Román film, 4 évtől. 20-21-ig: Harc a banditákkal. Szovjet film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7.

MESSEKNADASD:

Szeptember 15-16-ig: Scorsz. Szovjet film, 18-19-ig: Van aki forrón szerel. Amerikai film, 10 évtől. 22-én: Max Linder társaságában. Francia film. Matiné szeptember 19-én, délelőtt 10 órakor: Az arénában. Előadások kezdete: hétköznap 8, vasárnap 6, 8.

MÁNFA:

Szeptember 17-én: Az éjszakai vonat. Lengyel film, 10 évtől. 19-én: A tizedes meg a többiek. Magyar film. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 5.

GESZTENYÉS (Komló):

Szeptember 16-án: Előnt egy asszony. Csehszlovák film, 10 évtől. 19-én: Néma barikád. Csehszlovák film. Előadások kezdete: fél 6 órakor.

A televízió műsora

14., kedd

8.05: Iskola-tv. 9.00: Számítan, mértan, ált. isk. V. oszt. számára. 13.35: Környezet ismeret. 14.30: Számítan, mértan ism. 17.38: Hírek, 17.45: Paletta. 18.15: Világjáró fiatalok, III. 18.55: Az Inségdbomb vidékén. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Elemi iskola. Magyarul beszélő olasz film. 21.25: Vacsora után az Újságíró Klubban. 22.05: Tv-híradó, 2. kiadás.

15., szerda

15.23: Vasas—Győri Vasas ETO labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Fáy úti sporttelepről. 17.23: Hírek 17.30: A rokokó varázsa. 17.40: 100 kérdés — 100 felelet. 18.20: Napló. 18.25: A képzőművészet története. 18.55: Esti mese. 19.05: Duval: Potyautas. Zenés vígjáték 2 részben. Közvetítés a József Attila Színházról. 21.50: Csak felnőtteknek. Öregék a családban. 22.20: Tv-híradó, 2. kiadás.

16., csütörtök

8.05: Iskola-tv. 9.05: Földrajz ált. isk. V. oszt. számára. 9.25: Az Inségdbomb vidékén, ism. 9.50: Elemi iskola, ism. 11.20: A Tv-bébi postája. 11.30: Föld, víz és ember. 13.35: Iskola-tv. 14.35: Földrajz, ism. 17.33: Hírek. 17.40: Házunk-tája. 17.45: Csak egy kicsivel jobban... 18.15: Fehér fejek. Kanada kisfilm. 18.35: Nyelvvizsgára javasoljuk... Beszélgetés az iskolán-kívüli felnőtt orosz nyelvtanulással. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A jövő hét műsora. 20.05: Világírú rendezők. A hóhér halála. 22.20: Tv-híradó, 2. kiadás.

17., péntek

8.20: Iskola-tv. 9.30: Győzelem a K—2-n, ism. 10.55: Sandy, a nemeslelkű cowboy. 11.40: Telesport. 11.55: A jövő hét műsora. 17.15: Iskola-tv. 17.40: Angol nyelv ism. 18.10: Az Iskola-tv postája. Műsor-kalauz — pedagógusoknak.

18., szombat

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYASZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

KEDD, 1965. Szeptember 21.

ÁRA: 40 FILLÉR

III. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM

Egy hónap múlva befejeződik a Széchenyi-aknai új döntőhid szerelése

Köztudomású, hogy a bányászati palahányóira kidöntött meddő az idők folyamán lassú égésbe kezd, melynek hatására kénes gáz képződik. Ez rövid idő alatt megtámadja a palahányók vasberendezéseit, így azokat ki kell cserélni.

Ezre a sorsra jutott ebben az évben a Széchenyi-akna melletti meddőhányó berendezése is, amely kerek tíz esztendővel ezelőtt készült. S mivel amúgyis új berendezésre volt szükség, a szakemberek elhatározták, hogy olyan döntőhidat készítsenek, amely a mai megnövekedett igényeknek jobban megfelel, s mely házilag előállítható.

Az építéshez szükséges rajzdokumentációt Széchenyi-akna gépészeti csoportjának terve-

ző részlege készítette, a kivitelezést pedig az üzem lakatosműhelye. A munkához mintegy 80 tonna vasat használtak fel.

Az új berendezés három dologban tér el lényegesen a régitől.

Az első, hogy míg a régi döntőhid kiszolgálásához hét fő kellett, addig az újhoz mindössze három, így a napi megtakarítás négy teljes műszak. Emellett a buktatórendszert automatizálták, s elszívóberendezést szereltek fel, hogy a dolgozók egészségesebb körülmények között végezhesék munkájukat.

A második lényeges tulajdonsága, hogy a korábbi 90 fokkal szemben 180 fokkal mozgatható el, nagyobb tehát a terítési sugara, előrehaladá-

sa pedig 16 méter a régi 8 méterrel szemben. Ez egyben azt is jelenti, hogy míg eddig évente kétszer kellett a berendezést előbbre vinni, esetenként 40—50 műszak felhasználásával, addig most két évente csak egyszer lesz erre szükség.

A harmadik eltérés, hogy az új döntőhidat egy olyan speciális berendezéssel látták el, amelynek használatával a bányából kikerült szenesmeddőt visszaratálhatják, s azt eladhatják az Erőműnek tüzelési célra. Lehetővé válik tehát a legrosszabb minőségű szén hasznosítása is.

A gépészeti csoporttól kapott tájékoztatás szerint a berendezés szerelése október közepére befejeződik, s az új döntőhid megkezdí működését.

Mi van a 113 százalék mögött?

Látogatás az Anyagellátó Üzem egyik szállító brigádjánál, az Urwald-brigádnál, akik a „szocialista brigád” címért küzdenek

Az Anyagellátó Üzemenél 19 brigád küzd a „szocialista brigád” címért. E tizenkilenc közül egyik Urwald Ferenc szállítóbrigádja, mely fával, építőanyaggal látja el bányáinkat az altárón és a kötélpályán keresztül.

Nem volt rossz a csapat eddig sem, de valahogy sosem akadt különösebb mondánivaló a brigádról. Csendesesen dolgoztak, a teljesítményük mindig elérte, s egy kicsit túl is haladta a 100 százalékot. Nem voltak világraszóló tetteik, de fegyvelemértés, bumliázás, baleset sem volt.

Jó, jó az ilyen munka, de őszintén szólva — nem nagyon csikiandozza az újságíró tollát.

Egyik nap azonban szárnyra kelt a hír: az Urwald-brigád kiugrott: 113 százalékra teljesítette a termelésre vonatkozó felajánlását, ami a műszakonként egy főre eső kivettetésben 47,3 csillét jelent a vállalt 42-vel szemben.

A régi brigádvezető, Povács Árpád, magasabb beosztásba került. A brigádtagok szorgalmához továbbra is sikeresen párosult az egyetértés, a jó összhang — és íme az eredmény 113 százalék —. Pedig sokan öten-hatan dolgoztunk állandóan a hét helyett — mondja, szinte indokolásként a brigádvezető. De nem akartuk cserben hagyni az üzemet.

Eközben jöttünk rá a jó, és mind jobb munka ízére. Egyre inkább javult az összhang a brigádban, fokozódott a kölcsönös megértés. Összegeztünk a Kossuth-bányai oldalon dolgozó társainkkal, azok meg viszonzták ezt máskor — mondják, már nem csak a brigádvezető, hanem ketten, hárman is. Így jön össze a mondat és a kép, ahogy ez a „kiugrás” megszületett — most meg már a lendület is éltet bennünket.

Lendület? Összhang? Különös megértés? És hogy nem akarták cserben hagyni az üzemet? Ez volna hát a 113 százalék mögött? Vagy inkább az, amit egyik brigádtag említett? „A jó munka íze?” A szivesen végzett munka?

— Mennyi az átlagkeresetük? — tesszük fel a kérdést. Kis számolgatás:

— 1900 forint.
— Meg vannak elégedve?

Csak mosolyognak. — Hát bizony meg kell érte dolgozni, de...

— Szóval igen? De mi az a „de...”?

— Csatlóskabát kellene nekünk, nem esőköpeny. Ezek az esőköpenyek, amiket kapunk, hosszúak, nem lehet bennük mozogni és hamar átáznak. Ezért ilyenkor, amikor jönnek a nagy, hideg, hetesezők, megszapornak a megfázások, s azért olyan sok a reumás és ízületi köztünk. Csatlósruha kellene.

Brigádgylést — kifejezett brigádgylést ugyan nem tartottunk még, de — minden reggel alatt megbeszéljük a dolgokat úgy, mintha értekezlet lenne, még talán jobban is.

— És miről beszélgetnek akkor, amikor „jobban is” megtartják?

A brigád szeret olvasni, színházba, moziba járni, sűrűn hallgatnak rádiót, tv-t néznek, s mindazt megbeszélnek ilyenkor. Ebben elől jár Németh Sándor.

Németh Sándor fiatal ember. Szereti a könyveket, különösen a szépirodalmat. De műszaki munkákkal is szívesen tölti idejét. Az autók, motorok, a bányászati gépek érdeklik, mert elvégezte már a

bányaiipari technikum 3. évfolyamát, de családi okokból abba kellett hagynia.

Biztatjuk, miért nem vág neki még annak az egynek, de nem kell sokat magyarázni. Tudja ő, és tervbe is vette már, csak előbb még autót vesz közösen az öccsével.

Megszerzi a nemzetközi jogosítványt, s akkor bejárják az egész országot, majd Cseh-szlovákiát. Valamiért nagyon érdekli őt a Szovjetunió feketetengeri környéke — oda is elmenne előbb — Szocsi-ba. Aztán, valóban, ismét nekilát a tanuláshoz, most már gondtalanul. Addig is sokat olvas. Minden fizetésekor vesz 2—3 könyvet. Már egész tekintélyes kis könyvtára van otthon. Amikor a brigádhoz került — meséli még — a fiúk nagyon szépen fogadták. Kiképezték türelemmel a szak-szerűsége, a tudnivalókra, ezért hamar belejött a munkába és megszerette munkatársait.

Kár, hogy a brigádnaplót nem vezetik, pedig mennyi szöveg és jót lehetett volna beleírni. Mindent, ami emögött a 113 százalék mögött rejlik.

Csikós Ferenc

Továbbra is Zobák az élen

Szeptember 18-ig a tröszt összes termelése 97,3 százalék, 6246 tonna adósság. Minőségi széntermelésben 96,3 százalékot teljesített, amely 7603 tonna adósságnak felel meg. Szentesmeddőben plusz 1357 tonna többlet jelentkezik, itt a százalékos eredmény 105,6 százalék. Az üzemek közötti termelési versenyben továbbra is Zobák áll az élen, és az elmúlt hetilap képeit növelte előnyét. A három utolsó helyen lévő üzem, bár javult, de adósságuk eredményezi a tröszt lemaradását. Az élen lévő Zobák mögött csak annyi változás történt, hogy az Északi Üzemek és Vasas, valamint Kossuth-bánya helyét cserélt egymással.

Az üzemek sorrendje:

1. Zobák	103,7%	828 tonna többlet
2. Északi Üzemek	101,1%	104 tonna többlet
3. Vasasbánya	101,0%	206 tonna többlet
4. Kossuth-bánya	99,0%	571 tonna adósság
5. Béta-akna	93,7%	1610 tonna adósság
6. Pécsbánya	93,1%	1737 tonna adósság
7. Szabolcsbánya	91,2%	3512 tonna adósság

Az összevont tanbánya 37 százalékot teljesített, adóssága 1311 tonna.

A völgyteknő labdázik a fegyverek zajával. Játékosan dobálja oda-vissza a pisztolyok pattogását, a géppisztolyok, golyószórók kelepelését, s gurítja-hömpölygeti domtól dombig a gránátok öblös mordulását. Persze, az emberek számára, akik szürke egyenruhájukban ott hasálnak a fűben, vagy a fedezékben lapulnak, ez egyáltalán nem játék. Sőt, nagyon is komoly próbatétel; azt kell bizonyítaniuk, hogy bármely pillanatban készek szerszámaikat fegyverekre cserélni, s éppoly mesterien bánnak az utóbbiakkal, mint az előbbiekkel.

Trösztünk munkásor zászlóaljának ezt a századát — a harmadikat — Kossuth-bányai századnak is mondják. S látni is az embereken — az összekötöttségük, jó együttműködésük bizonyítja ezt —, hogy „civilben” valamennyien munkatársak, barátok. Szabó Józsefnek, az alegység parancsnokának, míg a jelentéseket fogadja „parancsnok elvtárs” megszólítás dukál, de ha nem hivatalos úgyról van szó, többnyire csak Józsi bácsinak mondják. És így van ez viszont is. Az imént, ahogy a felsorakozott század előtt a lögyakorlat feladatairól beszélt, keményen, katonásan pattogott a hangja. Most, a löteret járva, már baráti alapon biztatja „katonáit”.

— A jó eredményre azért is szükség van — mondja —, mert versenyben vagyunk a sásdi járási önálló századdal. A fegyverek állapotán, a riadók végrehajtásán, a foglalkozásokon való részvételen és egyebeken kívül a lögyakorlatok eredményét is pontozzuk. Az első félévben mi vezetünk. Az egy munkásóra jutó pontszám nálunk 17,3, a sásdiaknál 16,5 volt. És persze, szeretnénk tartani vagy növelni az előnyöket.

A löter széle felé tartunk, ahol szabályos időközönként füstfelhőt csapva robbannak a kézigránátok. A harmadik szakasz küzd itt a jó eredmé-

nyekért. Tóth István szakaszparancsnok-helyettes egy lövészgödörben állva vezényel embereinek, akik vagy húsz méterrel hátrább várakoznak,

A levegőben pattan a csapantú és huszonöt méterrel tavolabb földrögöket csap fel robbanás.

Minden úgy megv, ahogy a szabályzatban írva van.

Simó Domonkos raja a géppisztoly lögyakorlatot hajtja végre.

s egyenként szaladnak előre a feladat végrehajtásához, — Gránátot élesíts!

Terkovics Ferenc kiváló munkásor, a géppuskás szakasz parancsnoka adja kézre a gránát „alkatrészeit”.

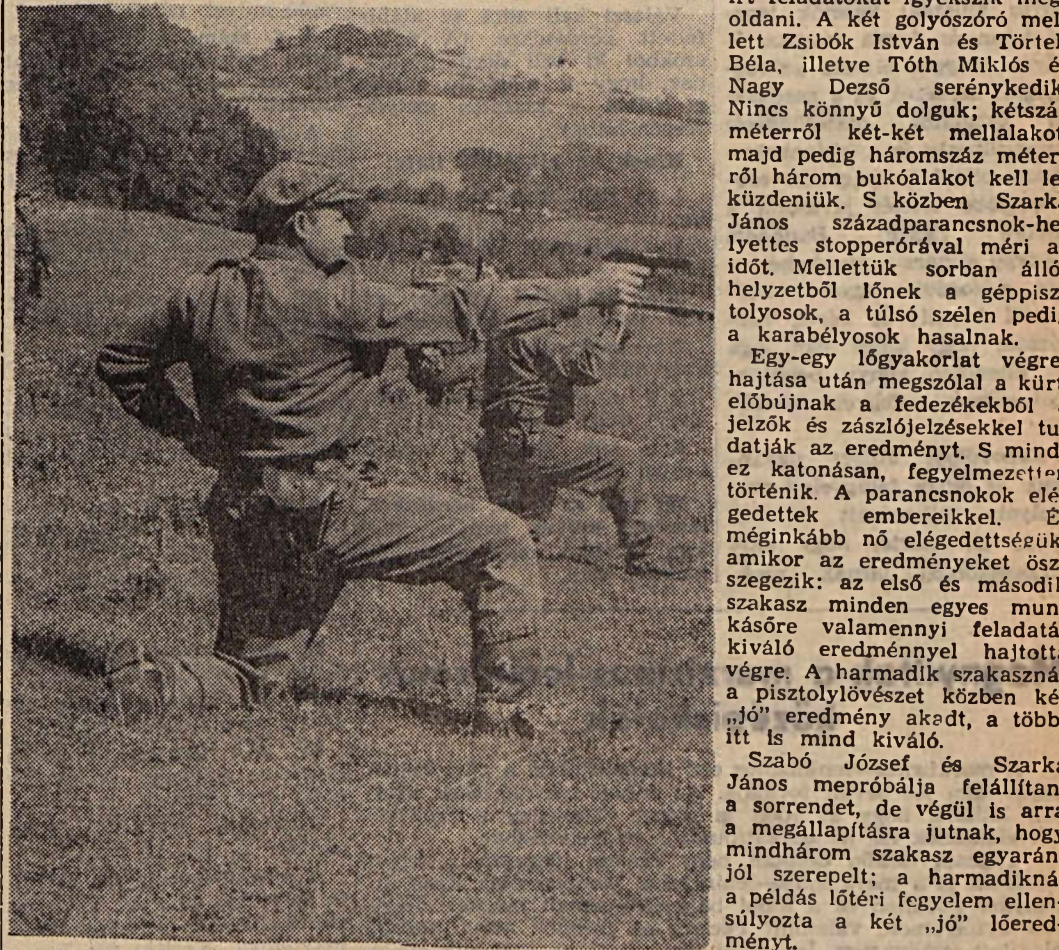
— A Cél a két zászló közötti terület. Kézigránát tűz! Nagy ívben repül a gránát.

Szabó elvtárs is elégedett. s már indulunk is tovább, oda, ahol a löfegyverek ropognak.

Ifj. Vukicsévics Géza szakasza most a pisztoly-lögyakorlatot hajtja végre, a második szakasz pedig — Dobos József vezetésével — a golyószórósok, géppisztolyosok és karabélyosok számára előírt feladatokat igyekszik megoldani. A két golyószóró mellett Zsibók István és Törteli Béla, illetve Tóth Miklós és Nagy Dezső serénykedik. Nincs könnyű dolguk; kétszáz méterrel két-két mellalakat, majd pedig három bukóalakot kell leküzdeniük. S közben Szarka János századparancsnok-helyettes stopperórával méri az időt. Mellettük sorban álló helyzetből lönek a géppisztolyosok, a túlsó szélen pedig a karabélyosok hasálnak.

Egy-egy lögyakorlat végrehajtása után megszólal a kürt, előbújnak a fedezékekből a jelzők és zászlójelzésekkel tudatják az eredményt. S mind-ez katonásan, fegyelmestten történik. A parancsnokok elégedettek embereikkel. És méginkább nő elégedettséjük, amikor az eredményeket összegezik: az első és második szakasz minden egyes munkásóra valamennyi feladatát kiváló eredménnyel hajtotta végre. A harmadik szakasznál a pisztolylövészet közben két „jó” eredmény akadt, a többi itt is mind kiváló.

Szabó József és Szarka János mepróbálja felállítani a sorrendet, de végül is arra a megállapításra jutnak, hogy mindhárom szakasz egyaránt jól szerepelt; a harmadiknál a példás löteri fegyelem ellen-súlyozta a két „jó” löeredményt.

Pintér László kezében biztosan áll a pisztoly. Ő is egyike az első szakasz kiváló lövőinek.

Kép és szöveg: Berkics János

A sport kérdéseit vitatta meg a pártbizottság vb-ülése

Az MSZMP Mecseki Székbizottsági Tröszt Bizottságának Végrehajtó Bizottsága szeptember 17-én megtárgyalta a sportegyesületek munkáját, a tömörítést és a minőségi sport helyzetét a TB 1965. március 25-i ülésének határozata alapján, valamint a

sportvezetőség-választások lebonyolításának tervét. A vb-ülésen Kovács István elvtárs a pártbizottság PTO-vezetője elnökölt. Megjelent és résztvett a jelentés feletti vitában Mesztergyei József, a párt megyebizottsága PTO-jának munkatársa, Csetneki István trösztigazgató helyettes,

Pintér József, a tröszt sportbizottságának elnöke, Bódi Dezső, a Pécsi Bányász Sportkör elnöke, Bódi László, a megyei TST elnökségének képviselője, Mihály Péter, a Komló Bányász Sportkör elnöksége képviselője. A sportkörök szakosztályainak életéről élénk vita alakult

ki. Megvizsgálta a vb-ülés azt is, hogy milyen mértékben vesznek részt a sportolók az üzemi és a hivatali munkában, nem élnek-e vissza azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a sportolással kapcsolatban élveznek. A vb-ülés a jelentést elfogadta.

Ideológiai feladatainkat tárgyalják a párt-taggyűlések

Megkezdődtek az MSZMP néhány időszerű ideológiai feladatát tárgyaló taggyűlések.

Miért van ezeknek a taggyűléseknek különösen fontos szerepük a pártéletben?

Elsősorban azért, mert olyan témát vitatnak meg, amely szorosan és közvetlenül kapcsolódik a szocialista építés mai feladataihoz. Nem csak úgy általában vitatják meg a taggyűlések a marxista ideológia alapvető tételeit, hanem a mindennapi élet gyakorlatával szoros összefüggésben.

A Központi Bizottság irányelvei nem öncélú tézisek. Nem azért adta ki őket a Központi Bizottság, hogy csupán csak hangsúlyozza: a mi pártunk marxista-leninista párt. Ez eddig is félreérthetetlen volt. Hogy ezt a tényt hangsúlyozzák az irányelvek, az azért van, hogy a marxizmus-leninizmus ideológiájának sarkalatos tételeit ebből a kétségtelen tényből kiindulva világítsák meg. Marxista-leninista párt beszél ezekben az irányelvekben a marxizmus leninizmusról. A párt mondja meg, hogy mit kell tenni ma, napjainkban Magyarországon azért, hogy a szocialista építés gyorsabban haladjon előre a gazdaságban és az emberek gondolkodásában egyaránt.

Ezeket a gyakorlatra alkalmazva a taggyűlések is ki kell mondani. Az eddig lezajlott taggyűlések tapasztalatai azt mutatják, hogy a kommunisták értik és helyeslik az irányelveket. Kimondják a taggyűlések az emberek gondolkodásában, magatartásában megvilágított nézeteket, megvilágítják: hol, mit és hogyan kell cselekedni, hogy a tudatos kommunista magatartás tovább erősödjék a gazdasági munkában, a tudományos és kulturális életben, a nevelésben, a szocialista munkaerőkölcsönös elterjedésében.

Az elméleti munka a gyakorlatból táplálkozik, annak tapasztalatait általánosítja és maga is a gyakorlat céljait szolgálja — állapítják meg az irányelvek.

Amikor a szocialista építőmunkát gátló akadályozó, fékező nézetekkel vittünk, azok legyőzését segítjük elő. Ezek a taggyűlések, amikor az irányelveket tárgyaljuk meg, az ilyen visszaható nézetekkel vitatkozunk.

Amikor a szocialista építőmunkát elősegítő, gyorsító, erősítő marxista-leninista nézeteket hirdetjük, a szocializmus győzelmét segítjük. Nem lehet azonban csupán a helytelen nézeteket idézni és kimondani, hogy azok helytelenek. Amikor ezt tesszük, ki kell mondani azt is, ami helyes és képes legyőzni a helytelen nézeteket. Amikor megállapítjuk valamiről, hogy az rossz, szembe kell állítani vele azt ami jó, csak így lehet eredményesen küzdeni a visszaható nézetek ellen.

A taggyűlések ilyen vitának voltak tanúit eddig és biztosak lehetünk benne, hogy a hátralevő taggyűlések is ilyen viták folynak. Az osztályharc fő területe ma a gazdasági építőmunka és az ideológiai harc. Ennek fő módszerei a vezetés, szervezés és a nevelés. Ez a munka azonban csak úgy lehet sikeres, ha a párt vezető szerepe érvényesül az élet minden területén.

A párt vezető szerepét fogják erősíteni a trösztökhöz tartozó üzemekben a most folyó ideológiai taggyűlések.

A termelő munka szervezésében, vezetésében, irányításában olyan emberek dolgoznak üzemünkben, akik elismerik a párt vezető szerepét. Vezetői és irányító munkakörükben meg is valószínűsítik, úgy vezetnek, hogy érvényre jusson a párt politikája az üzemben. A lenini típusú üzemi vezető örül annak, ha a dolgozók részt vesznek az üzem elnöközésében, a tömegszervezetek, elsősorban a szakosztályok útján a termelési tanácskozásokon való aktív részvétellel, az SZB társadalmi munkabizottságaiban, a szocialista brigádok gyűlésein, és más úton is.

Az élet gyakorlati oldala ez: a szocialista nagyüzemek vezetésének marxista-leninista gyakorlata. Ezt a marxizmus-leninizmus elemelése így tanítja, ez a tanítás része — és fontos része — a kommunista vezető elméletének. Aki nem segíti a dolgozók üzemi szervezeteinek működését, nem érti a párt vezető szerepét. A most folyó ideológiai taggyűlések ilyen kérdéseket is meg kell vitatni, ezért jól teszik az alapszervezetek, ha már a beszámolóikban is beszélnek ezekről.

Bizonyára lehet majd példákat találni arra, hogy az anyagi érdekesség elve hogyan érvényesül a munkában. Arra is, hogy az anyagi érdek érvényesülése önmagában még nem teszi szocialistává a tudatot. Arra is, hogy az anyagi elismerés mellett az erkölcsi megbecsülés is érvényesül-e vagy sem. Arra is vannak példák — jók is, rosszak is —, hogy a társadalmi funkciók, a kitüntetések, a kiválóak népszerűsítése mellett hogyan jut mind nagyobb szerephez — illetve valóban szerephez jut-e — a szocialista munka helyes értelmezése: a munka jó megszervezése, átgondolt rendje, a beleszólási jog biztosítása.

Ha a dolgozó nem csupán az utasítások végrehajtójának érzi magát a munkahelyén, hanem gondolkodó és öntudatos közreműködőnek, a szocialista tudat erősödésének folyamatát bizonyítja. Ez jó érzést kelt a becsületes dolgozóknál. Ez ösztönző erő és a gondolkodás átférfalódásának is pozitív tényezője.

Ezzel kapcsolatban a munkafegyelmek megsértőit is pellengérré lehet állítani, bátran meg lehet mondani ezeken a taggyűléseken, hogy ha X, vagy Y pontosan teljesítette volna a kötelességét, ilyen meg ilyen előnyök származhattak volna abból az egész brigád számára. El lehet mondani, hogy mert nem teljesítette amit vártak tőle, ilyen meg ilyen hátrány érte a brigádot. Sok emberben már pusztán a hiba említése is szégyenérzetet kelt és igyekszik fog adandó alkalommal azt kijavítani, jóvá tenni.

Nyilvánvaló tehát, hogy a most folyó ideológiai taggyűlések nagymértékben elősegítik majd szocialista építő munkánkat. Erősíteni fogják mindnyájunkban azt a meggyőződést, hogy a párt és a munkásállam helyes úton jár: a marxista-leninista tanítások útján.

Gyevi Károly

Felkészülés a sportvezetők újjaválasztására

A különböző sportkörökben, sportegyesületekben megkezdődtek az előkészületek az év végén, illetve a jövő esztendő elején esedékes beszámoló- és vezetőség újjaválasztó közgyűlésekre. Az MTS ezzel kapcsolatban határozata értelmében a Testnevelési és Sportszövetség komlói elnöksége megtárgyalta a feladatokat és intézkedési tervet dolgozott ki a teendőkről. (Ez az intézkedési terv lesz egyik napirendi pontja a szeptember 24-i VT tanácsülésnek is.)

A terv időrendben először az előkészítő időszak feladatait részletezi. Minden sportegyesületnek fontos teendője, hogy a közgyűlés összehívása előtt rendezze tagsága soraiból, felülvizsgálja a tagnyilvántartást, a tagdíjfizetést. Az adminisztratív tennivalókon túl ez az időszakot fel kell használni a tagság bővítésére is, s mindenek előtt a nők aktívabb sporttevékenységét kell szorgalmazni.

A közgyűlés beszámolójának elkészítése előtt a sportegyesületek elnökségi üléseken ismét megtárgyalják, felrészlik az MTS első kongresszusának anyagát, továbbá a saját legutóbbi — 1963-as — vezetőségválasztó közgyűlésük határozatainak végrehajtását. E két tényező adja az új beszámoló alapját, amelyen a továbbiakban elemezni lehet az elmúlt két esztendő eredményeit, problémáit. A beszámolóval együtt elő kell terjeszteni a sportegyesület elnökségének határozati javaslatát, amely a lehetőség szerint tartalmazza az ötéves létesítményfejlesztési tervet és a hároméves versenynaptárt.

Az intézkedési terv fontos teendőnek jelöli meg a javasolt új vezetőség megfelelő kijelölését. A sportegyesületek ebben vegyék igénybe a párt és tömegszervezetek segítségét, javaslatát. Lehetőség szerint az új elnökségekben helyet kell biztosítani a KISZ és a szakszervezet képviselőinek, hogy a sportmunka és a tömegszervezetek kapcsolata a továbbiakban is fennmaradjon és fejlődjék. Ajánlatos továbbá, hogy a vezetőségben a női sportolók is képviseltethessék magukat.

Az MTS megyei elnöksége előkészületekhez a legmesszebbmenőkig támogatást nyújt a sportegyesületeknek. Ez a támogatás és segítség

természetesen a közgyűlések idején is érvényesülni fog; a városi elnökség minden közgyűlésen képviselteti magát.

A közgyűlésen a rendes tagok — a sportolók — kivétel nélkül szavazati joggal vehetnek részt. Ezen felül — a rendes tagság 25 százalékáig — a pártoló tagok is résztvehetnek és szavazhatnak a közgyűléseken.

Az MTS megyei elnöksége által készített intézkedési terv lehetővé teszi, hogy a KBSK-nál a közgyűléseket szakosztályonként küldöttválasztó jelleggel tartsák és a sportkör

elnökségét küldöttterkezeleten válasszák meg. Indokolt esetben a városi elnökség hasonló eljárást engedélyezhet a Helyiipar és az Építők SK részére is.

A közgyűléseken, illetve a küldöttterkezeleteken a sportegyesület, vagy a sportkör létszámától függően 3—17 tagú elnökséget és 3—7 tagú számvizsgáló bizottságot választanak. Az elnökséget, illetőleg a számvizsgáló bizottsági funkciókat elnökségi ülésen osztják el.

Az intézkedési terv végezetül kijelöli azokat a sportve-

zetőket, akik egyes sportegyesületek közgyűlésén az elnökséget képviselik, illetve akik már a felkészülés időszakában is segítségét nyújtanak.

Itt említi meg a terv, hogy a középfokú iskolákban (az ipari tanuló-intézetben és a gimnáziumban) nem az év végén, hanem a tanév kezdete után — tehát a közeljövőben — kell megtartani a közgyűléseket, továbbá, hogy az idén alakult sportegyesületekben (Mánfai Mecsek Gyöngye és az AKÖV Előre SK) a közgyűlést csupán beszámoló jelleggel tartják, a vezetőséget nem kell újjaválasztani.

Új prémiumrendszer lép életbe

A Minisztertanács a múlt hét csütörtökén ülést tartott. A munkügyi miniszter és a pénzügyminiszter közös előterjesztése alapján határozatot hozott a minisztériumi iparban és a minisztériumi kivitelező építőiparban dolgozó alkalmazottak prémiumrendszerének továbbfejlesztéséről. A határozat 1966. január 1-ével lép hatályba.

A Minisztertanács megvitatta és tudomásul vette a földművelésügyi miniszter beszámolóját a mezőgazdasági munkák helyzetéről.

A kormány felhívta a mezőgazdasági üzemek dolgozóit: jól szervezett és odaadó munkával igyekezzenek leküzdeni a hosszú idő óta tartó rendkívül kedvezőtlen időjárás miatt bekövetkezett nehézségeket, a termelőszövetkezeti tagok családtagjai is kapcsolódjanak be nagyobb számban a munkába. Szükségesnek látja a kormány, hogy az ipari és más üzemek segítsék, minden lehetséges támogatással mozgósítsák elő az őszi betakarítás, szántás-velés eredményes elvégzését.

A Minisztertanács a minisztériumi iparban és a minisztériumi kivitelező építőiparban dolgozó alkalmazottak prémizálásának továbbfejlesztéséről hozott határozat megállapítja,

hogy a jelenlegi prémiumrendszer már nem felel meg a gazdasági élet új követelményeinek.

A Minisztertanács határozata alapján bevezetésre kerülő új prémiumrendszerben az eddiginél általában nagyobb méretű lesz az a prémiumkeret, amelyet a vállalatok kaphatnak. Ez a keret a vezetői prémiuma nélkül számított eddigi vállalati összes prémiumkeretnek mintegy 70 százaléka. (Ennek legfeljebb 20 százalékát — egy-egy vállalatra vonatkozóan kivételes esetben — a felügyeleti szerv feladattól függően teheti.)

A prémiumkeretet növelni lehet. A növekedés a vállalat nyereségétől, illetve nyereségrészesedésétől függ. Ha a vállalat eléri a felügyeleti szerv által meghatározott nyereségrészesedési szintet, a prémiumkeret kiegészül az eddigi teljes prémiumkeret mértékére. A nyereségrészesedés összegének további növekedése esetén a prémiumkeret arányosan növekszik s elérheti a régi rendszerű prémiumkeret mintegy 130 százalékát. A nyereségrészesedéstől függő prémiumot a nyereségből az eddigi nyereségrészesedésen felül tarthatja vissza a vállalat. A prémiumnak ez a része is beleszámít az érintett dolgozók átlagkeresetébe minden olyan esetben, amikor az átlagkeresetet veszik számításba a táppénz, a fizetett szabadság, a nyugdíjalap stb. kiszámításánál.

A prémiumkeret növelésének az a célja, hogy fokozódjék a vállalatok önállósága, az egyes dolgozók részére olyan prémiumfeladatokat írassanak elő, amelyek munkakörükre jellemzők, s ne tüzessen eléljük vállalati szinten megoldandó olyan feladatokat, amelyeknek eredményes megoldására tulajdonképpen nem is tudnak közvetlen hatást gyakorolni. Ennek megfelelően a határozat elő is írja, hogy vállalati szintű mutató teljesítését csak olyan dolgozóknak lehet prémiumfeltételként megszabni, akiknek a teljesítésre számottevő közvetlen befolyásuk van.

A népgazdaság és a vállalatok részére egyaránt előnyös, hogy a prémiumok összege a nyereséggel, illetve a nyereségrészesedéssel szorosan összefüggjön. Fokozottabb lehetőség nyílik az egyéni prémiumok közötti nagyobb differenciálásra, arra, hogy aki többet tesz a népgazdaság érdekében, az számottevően többet kapjon. Ennek érdekében az új intézkedés megszünteti az egyéni prémiumok felső határát.

Új módon történik a vállalatoknál a vezérigazgató, az igazgató és helyettesek prémizálása: a vállalat egészének működése alapján, a gazdasági évet követően, utólag kerül megállapításra prémiumok mértéke. Természetesen megmarad a felügyeleti szerv lehetősége, hogy előre felhívja a vezetőket figyelmükre, főként milyen eredmények alapján állapítja meg majd utólagosan a prémium mértékét. Év közben egy alkalommal, az első felév után, prémiumelőleg lehet folyósítani az említett vezető beosztású dolgozóknak.

A kormány határozata intézkedéseket tartalmaz annak eredményesebb ösztönzésére is, hogy a vállalatok a népgazdaság szempontjából különösen fontos exportkötelezett-segeinknek kiváló minőségű gyártmányok szállításával határozottan tegyenek eleget.

Az új prémiumrendszer 1966. január 1-ével a minisztériumi iparban és a minisztériumi kivitelező építőiparban vezetik be. Az ipar más területein is alkalmazzák az új határozat néhány intézkedését, de ezeken a helyeken a prémiumkeret általában az eddigi rendszer szerinti keret mértékéig használható fel.

Klubot kérnek a Kossuth-aknaiak

Harmincöt aláírással levelet kaptunk a Kossuth-aknai lakótelepről. A probléma, amit ebben felvetnek, illetve a segítség, amelyet megoldásához kérnek, nem túl nagy, de mégis jogos igényeket fejez ki. S most, hogy az alábbiakra felhívjuk az illetékesek figyelmét, szeretnénk bevezetőben is hangsúlyozni: a jórészt cigányokból álló lakosság kulturális, szociális fejlődéséről van szó, kérésük az emberibb életmód iránti igényüknek ad hangot, s már csak ezért is támogatást érdemel. És most kivonatossan közöljük a levelet:

„Nagy meglepődéssel fogadtuk a Villamos Üzem volt irodaépületében létesített kultúrotthon, a könyvtár, olvasóhelyiséget és egyébeket. Nagy előrehaladás az a lakótelep kulturális igényeinek kielégítésében. A megoldás azonban mégsem teljes. Mert a kultúrotthon ugyan biztosítja az esti szórakozást, művelődést, de akik napközben és esetleg egy-egy pohár

sör mellett szeretnék eltölteni szabadidejüket, továbbra is a rossz hírű „szabadteri” büféhez kényserülnek. Ez a körülmény — különösen fizetésnapokon — veszekedést szül, táplálja a kulturálatlan, primitív viselkedést, az ocsmány beszédet. S mellékhatások hiányában az egész környéken terjed a bűz, szóval mindenképpen áldatlan ez az állapot.

Véleményünk szerint lényegesen javítana a helyzeten, ha a kultúrotthonban — erre helyiségek is lenne — létrehoznanak egy kis klubszervezést, ahol asztalnál ülve, esetleg sakkozva, kártyázva, kényelmes és kulturált környezetben fogyaszthatnánk el a néhány pohár sör, s beszélhetnénk meg gondjainkat, örömeinket.

Ellenvetésként itt megkérdezhetnénk, mi a biztosíték, hogy ez a létesítendő klub nem válik rossz értelemben vett kocsmává? Értéken bizonyítják, hogy a kulturált környezet jó hatással van a ci-

gány lakosságra is. Az új kultúrotthonban már két esetben tartottunk táncmulatságot, amelyen nagyon sok cigány is résztvett, sőt, a rendezők többsége is a cigányok közül került ki. Állíthatjuk, hogy az emberek többsége igen rendszeresen, fegyelmезetten szórakozott. Persze, akadtak néhányan, akik az ital hatására megkísérelték a rendbontást, s ha a figyelmeztetés nem használt, a rendezők gondoskodtak róla, hogy a fegyelmetlenkedők rövid úton elhagyják a kultúrotthon.

Véleményünk szerint ez a „társadalmi” fegyelmезés érvényesülne és jó hatással lenne a klub esetében is. Hiszen a lakótelep iskolájában — s nem csak a nappali tagozaton — sok és egyre több cigány képezi tovább magát. Jórészt a munkahelyén is szorgalmasan, fegyelmезetten dolgozik, s jelenlegi kérsünk teljesítése újabb előrelépés lenne a cigánykérdés megoldásában.”

Havasházi László:

SZERELMES PAJTÁSOM

...Lent a völgy lapályán, ahol a patak siet, áll két testvérvány. Körül zsenge fűz, egy-két meggörbödött nyárfatárs — mert nyugatnak nyitott, süvöltőszelű ez a táj — s csak ők ketten magasodnak ki, nem is ketten, hisz egyiknek látszanak, összefonódva, mintha egymásért élnének itt s hogy ellenszegüljenek a szelkeknek. A patak melyre járta már útját medrében, s oldalt a homokfal szakadozott szegélyéből bogos szövedékként kúszik elő az ikerfa gyökere. Nehéz lenne kiválogatni, melyik melyiküké. Az ő életük már szinte egy, fenn is, ahol a korona ugyan még két homlokzatban van és lenn a földben, ahonnan minden élet ered.

Itt, a testvérványfák alatt, a rét gyepölén volt titkos találkahelyük...

...Semmiiben nem különbözött tőlünk. A leventeoktató kétszer meggöfozta s ha nem volt mit ennünk, ő is éhes volt. Ilyenkor unottan álltunk az utcaszélien és a léckeriést faragcsáltuk.

— Így van ez, szerelmes pajtásom. De lesz még más-képp is — szól.

Bekattantottam a bicskát és zsebreavágtam.

— Abból nem élünk meg — horkantottam. — Gyerünk le a káposztásba.

A rét szélén lefejtelt káposztatorzsák ezre haldokolt. Összesel ez volt a mi rejtett élelemraktárunk: amíg a fagy le nem harapta előlünk, mi ettük.

— Oda nem megyek. Hul-ladékre — mondta Géza.

Ilyen volt. Együtt jártunk mindig, de ha kamaszos csínyre szövetkeztünk vagy hajtott a gyomrunk, leintett bennünket.

— Mi az apád? — kérdezte.

— Bányász.

— Na, azért mondom — felelte s mi ücsörögtünk tovább az utacskán. „Itt rohadtunk meg”, dűnnyögtük, de ha este nem jött közénk, nagyon hiányzott. Pedig egyre gyakrabban maradt el. Ebben volt valami titokzatos, de ez is jól esett: a közös titok. Csak egyszer tette szavát Sandri, aki alig egy évvel volt fiatalabb nála:

— Mit akarsz te a felnőttéktől? Ugysem érted, miről beszélnek. Meg mi lesz, ha elkapnak a zsaruk, mint a bátyámat?

— Látod, szerelmes pajtásom, ezért — felelte ő. — A bátyád helyett megyek. Aztán egyszer lehet, hogy ti is velem jöttök. Meg nagyon sokan, itt ez az egész telep.

Furcsa volt, ahogy ezeket mondta s az is, ahogy mi hallgattuk. Mintha hirtelen kinőve a kamaszvérből, gólyalábakon lépkednének a telep fölött utcáról utcára s mögöttünk iszonyú tömeg sötétedne az alkonyi homályban. Összehajolva néztük Gézát s megszükkült, szigorú szemében egy tágas világot láttunk, amit nem ismertünk és nem értettünk. De beleszédültünk a nagyságába.

— Nincs egy fél cigi, szerelmes pajtásom? — oldott fel bennünket a varázs alól.

— Elég egy slukk is...

...A lány hiába volt utcánkbeli, apja, a felvigyázó nem engedte közénk. Büszke lány volt, de nem úgy büszke, ahogy más altiszt csitri. Tiszta homloka, fejartása, nagy sűrű szeméi valahogy elérhetetlenül távolivá tették

őt, ám mi tudtuk, hogy közvetlen, meghitt pajtás. Titokban mind odavoltunk érte s amikor egy bánya-mester lány-képző fia már harmadszor járt náluk, este meglestük a lova-gót.

— Oppardon — mondta Sandri és vállat meglökte. Az úrfi kitért és elsápadva motyogott valamit.

— Mi az, még szidod az anyámat? — hördült fel Sandri és már ütött is.

Ha Géza nem toppan közénk, csúnyán meglökte a selyemképzőt. Így is örült, hogy elszabadult, s írva tűnt el az utcasaroknál.

— Mire volt ez jó, srácok — kérdezte komoran Géza.

— Klári a miénk... Mit keres itt ez a nyápic... Klári nem engedjük, nem ilyen ficsúrnak való — adtuk versenyben a választ. De Géza neheztelve nézett ránk.

— Ezt nem ti mondjátok meg. A lány dolga eldönteni, ki udvaroljon neki és ki nem.

A bánya-mester-csemete mindenestre elmaradt. Klári akkor már a negyedik gimnáziumba járt, vonattal, s mi mindig tudtuk, mikor érkezik. Ilyenkor, ha csak lehetett, ott üldögéltünk az utacskán és integettünk neki. Ő is visszaintott, ettől kezdve talán még barátságosabban. Csak — ha közöttünk volt — Géza maradt szótlán és nézett más-felé. Ezért csodálkoztam, amikor egy nyárvégi estén kihívott otthonról.

— Valamire megkérlek, pajtás — mondta, s már az előlőnsnek tűnt elöttem, hogy nem úgy szólított: szerelmes pajtásom — Klári lent vár az ikernyárnál. Mondd meg neki, hogy ma nem mehetek, sürgős dologban elhívtak. A többi ő már érti. Megteszed, pajtás?

Némán bölintottam. A halott titok fojtva fejeztet belül, mintha egyszerre elveszítettem és nyertem volna valamit. Zavart és gyerekes lettem, hol futottam, hol alig andalogtam a réti úton, hogy megemésszem a szavait. Már erősen sötétedett. A nyárfák mellől karcú lányalak indult elém, aztán hirtelen megállt, visszahúzódott. Lihogva érttem oda, szólni akartam, de ő megelőzött.

A távolban, ahol a csapásvágat elkanyarodik a 27-es csapat felé, valamit látni lehetett az oldalban, bányásznyelven az „ulni”-ban. Közélebb érve az aknász egy emberi alakot látott lekuporodva, fejét előrehajtván, mintha keresne vagy figyelne valamit.

Az alak a rácsapódó fénykéve hatására meg se mozdult. Úgy tűnt, mintha nem élne.

— Ez alszik — morogta az aknász olyan elégedetten, mint amikor egy rendőr szilvatolvajt fog, a ruhájáról felszerve az alvó alakot. Az orvosságos Tóth volt az.

Ennek a Tóthnak minden zsebe tele volt orvossággal. Kicsi és nagy tablettákkal, különböző színű üveges csodaszerekkel. Negyvenévi bánya-munka már mögötte van, de egy pár év még hátra van a

— Ugye, nem jöhet? Ők hívták el?... Mondd!

— Igen.

— Jó. — Hangja inkább szomorú volt, mintsem neheztelő vagy megbántott. A nyárfáknak dőlt s nézte a patak holdfény-játékát. Nem tudom, mit láthatott benne, de sokáig álltam ott, már torkomban vert a némaság.

— Nem jössz? — kérdeztem végül.

— Még maradok egy kicsit. Te csak menj. Lehet, hogy utolérlek. — S nézte tovább a csillámokat.

Lassan kocogtam hazafelé, meghajgáltam a békákat, mindebe belebotlottam. De nem ért utol.

A titok másnapig nyomott, fullasztott. Első eset volt, hogy nem mondhattam el valamit a fiúknak. S amikor Klára megjött az iskolából és mi vidámon integettünk neki, szinte fájt, hogy adnom kell az ártatlant. Később Géza is előkerült valahonnan.

— Ott találtad Klárit az este? Nem tévesztetted el a helyet? — fordult egyenesen hozzám.

— Én, a duplányfát? Ne röhögtes. De máskor magad menj a randevúra — feleltem fellélegezve.

A fiúk bámulva néztek össze. Tudtam, az játszódik le bennük most, ami bennem az este. Azt is tudtam, hogy az ő döntésük is végül az lesz: így a jó, így igazságos. S hogy a titok közös marad.

Valaki mégis elárulta a szerelmeseket. A büszke lányt meggöfozta az apja, esténként szabafogságot kapott és a bánya-mester fia újra járt hozzájuk. De mi hiába mérgeledtünk, Géza leintett bennünket.

— Ezzel nem segítik. És már úgysem tart sokáig.

Valóban nem tartott. Egy téli délután meg riadt nyílások szaladgáltak az utcán, ám alkonykor felkelepeltek a géppuskák. Mi kiálltunk a házvégi grádicsra és onnan lestük a harci muzsikát, hogyan peng le a golyó feletünk s jön le a tetőről csámpás gellerrrel. Hősöknek éreztük magunkat, hogy nem félünk, mert akkora már mindenki behúzódott a légópincékbe.

— A felsősoron már bent vannak — hozta a hírt egy utcabeli fiú s mi azonmód felkerekedtünk. Sandriék a felsősoron laktak, arra lohol-tunk a házközkön át.

De ott is csak a fegyver-roppogást hallhattuk közelebről. Két házzal odább, a kö-part alá lapulva német raj nyomkodta a géppuskába a hevedert, válaszul is bőven jött a lövedék. Most már mi sem maradhattunk kint, Sandri apja amúgyis kijött értünk, hogy legalább a lakásba menjünk be, ne hősködjünk feleslegesen.

Míg kint besötétedett, mi odabent tanakodtunk a harci helyzetről. Az első érdes tor-rokhangra csak akkor neszel-tünk fel, amikor már az ajtó-hoz ért. Fiatal, kerekarcú, szörmesapós katona állt a küszöbön, mögötte még vagy hat váll, kucsma, puskavég. Látva gyerekes szajátásunkat, az idegen katona arca mosoly-ba szaladt.

— Hlapci? — mondta. Nyers, télies szagot hoztak a lakásba és valami erőteljes nyugalmat.

Velünk aztán nem sokat tö-rődtek. A fiatal tiszt elment, a többiek gúlába rakták a fegyvereket, ettek és egymás után dőltek le ruhástól a pad-lóra. Csak egy idősebb kato-na maradt fent. Mi bizalma-sakat pislogtunk rá, de nem érdekeltük őt: fáradt volt, a puskáját térde közé fogva bóbiskolt. Csak néha hunyorgott felénk, ahogy itt izgatottan beszélgettünk.

Nemsokára visszajött a fiatal tiszt s vele nagy bámu-latunkra Géza is betoppant. És érdekes: valahogy mégis természetesnek vettük ezt.

A tiszt az őrt aludni küld-te s ők ketten strázsáltak Gé-zával éjfélig. Szlovákul, ma-gyarul, meg kézzel mutogatva diskuráltak, mi meg borzong-va hallgattuk a sejtelmes sza-vakat: komonyiszt, szocialiszt.

Petró — ahogy a tisztet ott nyomban elneveztük — azután sokat volt együtt Gézával, mivel hetekig állt nálunk a front. Ők járták sorra a telep szélső házait, átköltöztetni a lakókat, ha a rét felől német támadás volt várható. Petró még a „szerelmes pajtásom”-at is eltanulta.

Egy nap aztán mégis meg-lódult a front, gépkocsi, sze-kerék vonultak az utcákon szakadatlanul. Géza megint velem hívatta ki Klárit. A ház végében várta, ott ácsorogtak a fiúk is.

— Éppen te hiányzol oda. Maradj nyugodtan a feneke-den — mondta egyikünk Gé-zának, de csak a formáság kedvéért. Tudtuk, ügyis hiába.

— Menned kell? — kérdez-te Klári is, amikor kijött.

— Igen. Valamit nekünk is kell tenni azért, ami ránk vár. Ugye, megérted? Meg kell értened — felelte a fiú halkán. Két tenyerébe fogta Klári arcát, mi meg egyszerre Petró fegyverét vizsgáltuk el-merülve.

Géza nem egyedül ment el a szovjet frontkatonákkal. Ve-lük ment Sandri bátyja is, aki néhány napja szökött meg valahonnan a büntetőszázad-ból. Vállas, erősarcú legény volt, közel a harminchoz. A szóval fukarál bánt s így amikor megjött, hetekbe telt, mire mindent megtudtunk Gézáról.

Náluk ügyelegtünk estén-ként. Ilyenkor Sandri bátyja a bakancsát klopfolta vagy új hűrt szárazott a citerába. De nem zenélt, csak babrált a hangszerral s tette, mintha ott sem lennének. Csak néha eresztett meg egy-egy monda-tot, olyan befelé szólót, akár-ha bíróság faggatná ott leg-belül.

— Nem tehetünk érte sem-mit. Hiába no... Ketten volt-ak és Petró megebesült, nem hagyhatta el, nagy táma-dás volt, tankokkal jöttek ránk. Nem lehetett segíteni.

Zavartan csavart egyet a hűrsrófjon, pengetni akart, de csak megálit a keze a levegő-ben, mintha hessegetni akar-na valamit.

— És ahogy ölelték egy-mást. Még a verükben is. Már nem éltek, de csak ölelték egymást, mint a szerelmes pajtások...

Klári is ott ült naphosszat Sandriéknál. Később, nyári estéken lesétáltak ketten az ikernyárfáj. A szótlán legény háttal a fának dőlt, a lány pedig némán állt meg mellet-te. Parány árnyak voltak csak a nagy törzsek alatt s ami-kor Klári a férfi kezébe emel-te ujjait, olyannak tűnt ez, mint az ágak között fenn a levélrebbenés.

Ritkán szóltak. Hallgatva fi-gyelték a patak habfodrait. S mi tudtuk, hogy Géza még mindig velük van, vele be-szélnek ilyenkor.

Versek

Ifjú hősök emlékére

Jöttél a véres földön
Romok, holttettek között,
Meggyalázott búzatáblákon át,
Messziről jöttél.
Aggódó anyád barna pillantása
Elkísért.
Gránát és golyó esőkön át
[jöttél],
Láttad meghalni barátod
Berlin alatt:
Láttál csonttá aszott
[hullahegyeket]
Bergen—Belsenben:
Megbecstelenített kiskorú
[lánykák]
Tört virág tetemét.
Láttad a foszforhalál
[piromániás]
Lángtébolyát.
Hallottad Lidice, Oradur
[egekbe]
Hajító borzalmas sikolyát,
Stukák aljas vonítását.
Meggörkölt emberi hajak
[sercegését],
Láncos bombák robbanása,
Leomlott otthonok dübörgő
[robaja]
Tépte, hasítottá dobhártyádat,
De Te győztél, Te itt vagy
[köztünk]
Te élsz.
S Ti kik elestetek a Dontól s
Dunáig. Ifjú testetek mely
[talán]
Még lányt sem ölelt
Ott maradt a sárban a
Mocsokban, de emléketek
Tovább izzik azoknak a
Szívében kitöltöhetetlenül,
Kik most búzákat vetnek,
Abban a földben, hol egykoron
Meggyilkolt ifjú testetek
[hevert]

RABITOVSKY ANDRÁS

Pillanat

Illatos kis cukrászdában
Üdögélek csendesen.
Üveg, sör és kávé mellett
Ahogy szoktam, rendszeren
Asztaloknál beszélgetnek
Kellemes e társaság!
Tarkaruhás lányok arcán
Sugárzik az ifjúság.
Rövidrenyírt hajú férfi
Vig történetet mesél
Felnevet a partnernője
Vidám kacaja zenél
Amott szemben összebújva
sugdolóznak. Kedvesek.
Nem is figyelek a szóra
Mert indiszkrét nem leszek.
Másik asztalhoz tekintek
— Jaj de forró pillanat!
Feje búbjág piroslik
Mindkettő a csók alatt.
Mit tehetek így egyedül?
— Ifjúságom elszaladt —
Emelem poharam rájuk
S titkolom a csúzomat.

MÜLLER GYULA

A gondolkodó
meg az ő pechje

nyel egy kortyot. Most egyiket se csinálja, mert alszik. Az aknász, aki talán még meg se született, amikor az öreg mint vajar részelt a szentet, szétvetett lábakkal eléje állt és a lámpája fénykévéjét az alvó fejére irányította.

— Maga mit csinál itt??
A kérdés fülsértően éles volt.

Az alvó nem riadt meg, nem kapkodott a lámpája után, nem dadogott sületlenségeket: Felnegett nyugodtan és azt mondta:

— Gondolkodom...

— Akkor miről gondolkodik?

Az aknász hangja vészjósló, barátságosan csengett.

— Azon gondolkodom — dőlt hátra Tóth — hogy, hányfajta hülye ember van a világon.

— Igeen??
— Igen...

— Na és hányfajta hülye ember van?

— Van egy pár...
— De mégis...?

— Vegyük például azt, aki leverli a diót a fáról. Ez az ember hülye, mert tudhatná, hogy nem kell azt leverni, le-

potyog az magától is. Még so-hasem fordult elő, hogy a dió odaaszalódott volna az ághoz. Igaz???

— Igaz... van még?
— Még van.

— Na halljuk.
— Hát — — a dióverő ember az hülye, de aki az alvó embert felébreszti, az nagyon hülye.

— Nagyon? Miért?

— Azért, mert ha okos volna, tudhatná, hogy nem kell az alvót felébreszteni. Felébred az ha kialudta magát...

Az aknász csak nézte, nézte az orvosságos Tóth ravasz-kásan mosolygó arcát, aki mintha mi sem történt volna, a zsebében kotorászott a szokott tableta adagja után.

A lámpa fénykévéje meglódult és se kukk, se bakk, az aknász elrohant. Mint aki megsértődött.

Orvosságos Tóth pedig — azt mondják — csudálatosan élénk volt, amikor a fizetési borítékján bizonyos minusz jelekkel találkozott. Csak otthon lett csöndes és halk szavú, amikor az asszony néhány kérdést intézett hozzá e tárgyban...

Hódi Attila

A felelőtlenség és a hanyag munka következményei

A rádió és a televízió, de főleg a napi és hetilapok újszólva állandóan hírt adnak arról, hogy itt és ott, ilyen és ilyen körülmények között halálos, súlyos és könnyű lefolyású balesetek történtek. S mi ennek emlékezők nem elsősorban a közúti balesetekre gondolunk, hanem azokra, amelyek ipari üzemekben történtek. S az okot, a miért-et legtöbbször a felelőtlenségben, a hanyag munkavégzésben, a technológiai és munkavédelmi előírások be nem tartásában, a felesleges virtuskodásban találjuk meg.

Mondhatná persze erre valaki, hogy „jó, jó, ezek a szavak nagyon ismerősek, elcsépeltek, nem minden baleset következik be ebből, miért nem azokról beszélünk, amikor a rossz vagy hiányos műszaki előkészítés veszélyezteti a dolgozók testi épségét, mert ilyen is van?”

Ez igaz. Ilyen is van. De nem ez a jellemző. A műszaki vezetőség, ma igyekszik a lehetőséghez képest minden igényt kielégíteni, hiszen a tárgyi feltételek zömmel megvannak. S a másik ok: senki sem viszi szívesen vásárra a bőrét — ahogy ezt mondani szokás.

De vajon milyen „műszaki feltételek” kellett volna biztosítani Zobák-aknán, ahol a napokban Dani Sándor II. vajúrnak könnyen végzetesé válható balul esett okozott? Az történt ugyanis, hogy Dani Sándor késve érkezett az aknához, emiatt kiszállni csak egy későbbi időpontban tudott volna. E feletti dühében a kezében levő szételt padlóhoz vágta. A felvágódó fejsze foka a közelben álló Nyisztor Antal csatlós bal arcának vágódott és azt a bal szeme alatt felhasította.

Műszaki feltétel? Bertus István csillós Kosuth-bánya VII. szinti, szinklinális keresztvágat 12-es te-

lepi fejtésében dolgozott Sirokmán István és Neutzer István csillósokkal. Tőzopallót szállítottak a fejtés légvágatába beszerelt rázócsúszda rakaton. Munka közben a rázómotor megállt anélkül, hogy a sűrített levegőt elzárták volna. Bertus István ekkor anélkül, hogy bárkinek is szólt volna, a rázócsúszda és a motorrud között, a beömlő pipa alatt, a járóosztály felől átnyúlt, hogy a kipufogó lyukat befogja, s ezzel ismét működésbe jöjjön a motor. Amint a lyukat befogta, a motor a rudat hirtelen visszarántotta, és Bertus István jobb felső karja a villa és a tömszelence közé szorult. Nyílt törést szenvedett.

Műszaki feltétel? Eckert József vajúrnak Kosuth-bányán, a VI. szinti, déli főkereztvágatban bővítési munkán dolgozott társaival. Az új TH ácsolat beépítése után a régi ácsolat kiszédesztését akarták elvégezni. Az ácsolat alsó és két oldalsó ívét azonban nem szerelték szét, hanem azt hátrahátra mozgatóval igyekeztek helyéről kifordítani. Eckert József az álláson segített az ívek mozgásában, míg társai a talpon állva végezték a munkát. A meglazult ívek váratlanul hátra billentek és magukkal rántották Eckert Imrét. Eckert érezve a veszélyt, leugrott az állásról, az állás alatt levő csille szélére, majd onnan a talpra, így szerencsére csak lábrándulást szenvedett.

Műszaki feltétel? Nem. Csak három esetet eleveztünk fel a közelmúlt balesetei közül, de ennyiből is látszik, hogy hiába a műszaki feltétel, ha a dolgozó nem tartja be a legegyszerűbb, de a legfontosabb és leghatásosabb „műszaki” feltételt: az elővigyázatosságot, az óvatosságot, a fegyelmet.

— csazó —

Amire jut, s amire nem jut a községfejlesztési alaphól

Téczy Károllyal, Szászvár község tanácsának v. b. titkárával beszélgettünk a minap a községfejlesztési terv teljesítéséről.

— Igen nagy gondokkal kell megküzdünk. Nagyon az igények, s ahol az igények felmerülnek, az emberek nem veszik figyelembe, hogy milyen nehézségek jelentkeznek az ügyintézés közben. A sok engedélyeztetés, az utánjárás rendkívül sok időt vesz igénybe. Ebben az évben odáig már eljutottunk, hogy megtörtént a törpevizmú építéséhez szükséges egyik kút fúrása. Jelenleg 360 liter vizet szolgáltat percenként. Fűrjék a másik kút is, amelyből ugyanannyi vízre van szükség, hogy a község lakosságának vizigénye hozzávetőlegesen kielégíthető legyen. A jövő évben kerül megtervezésre a törpevizmú, illetve építésre a víznyomóve-

zeték, amely mintegy négy kilométer hosszú lesz. Természetesen ehhez szükséges a vízügyi társulás megszervezése is. Számukra is nagy feladat lesz annak megoldása, hogy a község lakóházainál lévő rossz kutak víze mellőzhető legyen.

— Úgy hallottuk, hogy a házhelyhiány is gondot okoz a községben.

— Igen. Ez valóban fennáll. A házhelyrendezési terv már elkészült, megtörtént a házhelyek felmérése is, és az építkezni szándékozók már várják a kisajátítás megtételét. OTP úttján 200 négyzetméteres házhelyeket adunk el. A kártalanításra több mint fél millió forintot kell községfejlesztési alaphól biztosítani, ami sajnos felemészti kétévi községfejlesztési alapunkat. De kétséges, hogy ez az összeg elegendő lesz-e. Pedig a jövő évi költségvetésünk is igen

szoros, hiszen 90 ezer forintot terveztünk be a víznyomóvezeték tervekészítésére, 80 ezer forintot pedig a kárász orvosi rendelő felépítésére. Nem szerepel a községfejlesztési tervben, de igen nagy szükség lenne új tanterem építésére. Ebben az évben ugyanis ismét a kis negyedikesek iskolájának délutáni iskolába, ami azt jelenti, hogy este hat órákor térhetnek csak haza. Egy oldalsó tanterem azonnal szükség lenne. S további négy tanterem építését is tervbe kellene venni, ahhoz, hogy ilyen irányú problémáink enyhüljenek. Nem akarok jóslogatni, de beruházási hitel hiánya miatt ezt a problémát valószínűleg saját erőből kell megoldanunk, a lakosság segítségével, munkájával.

Cs. Z.

Még egyszer egy kiállításról

A „Mecseki Bányász”-ban ugyan a közelmúltban megjelent egy cikk Timár István és Torbó Gyula kiállításáról, de én mégis szükségesnek tartom újra írni róla, már csak azért is, mert egyrészt a kezdet óta ismerem a kiállító művészek munkásságát, másrészt a kiállított képek egy némelyike megérdemli, hogy pár szavas írással elődjünk mellettük.

Amint az ismeretes, mindkét művész állított már ki Komlón, és mindketten útjuk elején járó fiatal művészek. E két tény szükségesnek tartom előjáróban hangsúlyozni, mert egyrészt a jelenlegi kiállításuk az előzőkhöz mérten merce, másrészt éppen a kezdő és fiatal művészekhez mérten bizonyított érettségük az, ami a kiállítás legnagyobb meglepetését nyújtja.

Érdekes feladat — ha nem is hálás — kettőjük művészetét között párhuzamot vonni. Érdekes feladat, mert szinte kézzelfogható látásmódjuk, témaválasztásuk, technikai fogalmazásmódjuk kontrasztja. Ugyanakkor nem túlzottan hálás a párhuzam vonás, mert ilyen kontraszt együttlátása és értékelése egymáshoz való hasonlításra úgy pozitív, mint negatív irányban esetleg igazságtalan túlzásokra csábíthatják a szemlélőt. Egyet leszögezhetünk — mindentől függetlenül — a kiállítás mindenképpen nívós — sőt, „előző kiállításaihoz mérten meglepően nívós.

Timár István és Torbó Gyula is nagyot léptek előre, és ezek az előrelépések külön utakon, de közös célok irányában történtek.

A közös célok: az expresszivitás felkocázása az egzaktság határain belül, az egyéniséggel rendelkező kolorizáció megtalálása és művelése.

E közös célok irányában — meglátásom szerint — jól, és megnyugtatóan halad a két művész, de féltésem is jogos azért, hogy nehogy engedve a konvencionális csabításoknak letérjenek a jól kiválasztott útról feladva egyéniségüket, elveszve a képzőművészetet művelők sűrűjében.

És most pár mondatot egyenként róluk és egy-két alkotásukról. Timár István a paletta minden színével színez, de visszafogja azok dekoratív hajlamát a mondanivaló tisztaságának megőrzése érdekében.

Színeli tiszták és határozottak. Festészetét ténylegesen a színek hatására építi és jól hozza közös nevezőre szépen épített kompozícióival együtt a néha szinte lírává lágyuló, de nem egyszer markáns rajzosságával.

Timár István sok témával jelentkezik és érdekes szemlélni, hogy témától függően, hogy és miként oldja meg technikai képeit, hogy kerül előző törekvéssel, sőt, néha a főiskolán megtanult törekvése, és új elképzelései hatása alá.

Kiállított grafikái — ha kevés számmal is — de bőszesen bizonyítják alkotójuk kiváló szakképzettségét.

Timár István kitűnő rajzos. Ezt bizonyítják a „Kalapos önarckép”, a „Mama beteg” című képek, melyek szépen és becsületesen, sőt, ezeken túlmenően művészi megcsinált képek, de sokkal kevesebb van bennük Timár István egyéniségéből, mint például grafikáiban. Az említett képek bizonyítják kitűnő mesterségbeli tudását, és emocionális értékük is vitathatatlan, de már a kerámia fal-képterv, konstruktívista csendélete, (lámpás csendélete) egy érett utat talált művészről beszélnek.

A kerámia fal-képterv nonfiguratív kompozíciónak itélendő mai szemléletünk szerint, de én mégsem tartom annak. A képek — mely témájához híven a Dunaújvárosi Kohászati Művek irodájához készült, — a dekorációs célon kívül mondanivalója, hangulata van. A nagy fekete hátterén keresztül folyik a csapolt vas vörös láva folyamként, színes fényeket terítve a környezetére. A két említett csendélet ugyan a konstruktívizmus jegyében született, de nem tudta alkotójuk megtagadni rajzos kedvét, mely kedv kiélése csak a kompozíciók javára szolgált.

Külön kell szólnom a művész kisméretű kétszínű önarcképéről. A kép kiállításának talán legértékesebb darabja. A legszebben égő vörösből finom rajzossággal elevenedik meg az őszintén látott — zenei nyelven szólva spirituoso módon előadott — portré feketével. Szinte a vörös szüli meg a feketét.

Szépek Timár István képei és nagy ígérettel tanúsítják, hogy egy elkövetkezendő jelentkezős egyéniségében még értebb művészt fog bemutatni.

Torbó Gyula egyenesen a mélybe ugrott.

Alkalmazott színeinek számát három-négy színre korlátozta és azok felhívásával és tónus értékeikkel széles skálájával tette gazdaggá koloritját. Ecsetkezelésével, festék felrakási technikájával kísérti a több dimenziót mélyre. Képeinek mélységértékelte nem bízza csupán a fény és az árnyék játékára, hanem technikájával húst és vért adva figuráinak, kilép a térbe.

Festendő felületet nem színező hatással kelti életre, hanem Seurat pontillizmusa szellemében folthatásokra bízva azok létét, és értelmét, kicsit talán érintve a sokat vitatott tassizmus szelétől is oldottabb megnyilvánulással.

Uj útkeresés ez a javából, és hogy ez az út hová vezet az alkotóművész kezét, azt majd elődönti a romboló, de egyben megszépítő idő.

Tény még az, hogy valami új születésénél bábkodunk és az új születés mindig tiszteletet ébreszt a szemlélőben.

Festői képzetét leginkább az arc, az emberi formák világa izgatja ugyan, de véleményem szerint a „Lány virággal” című figurális kompozíciója mellett kiállításának két legszebb darabja a kisméretű tájkép és az ugyan-csak kisméretű csendélet.

Ezeknél a képeknél ugyan Torbó Gyula szakít részben az általa kutató festési formákkal, de azt csak oly mértékben teszi, amennyire a kisméretű tájkép és csendélet indulat és feszültség megköveteli. Így válik a két kisméretű kép és mondanivalója komoly értékű találkozájává.

Ezen a kisméretű képeken minden a helyén van. Artisztikus tisztasággal van korába szorítva a művész nagyméretű kompozícióin előmlő indulat.

Torbó Gyula képei egy mélységben járó művész új kifejezési formákért vívott küzdelmének szép tanúbizonyságai.

Timár István és Torbó Gyula is modern művészek, akik nem mondanak le a bővülő tudat, a jelenkor diktálta tempó látomásának megfogalmazásáról.

Előre néző emberek ők, akik új utakat keresnek. Köz tudomású — minthogy az az idevonatkozó vitákból és tanulmányokból is kitűnik — hogy az útkeresés válsága a képzőművészetben ma a legmélyebb.

Mélyebb mint az irodalomban, vagy a zenében. Néha úgy tűnik, hogy a képzőművész ma már nem tudja tartani egyenrangú pozícióját az irodalommal, és a zenével.

A képzőművészetek művelőit sokkal előbb hintik meg a dekadencia vádjának szenteltvízével, mint bármilyen művészeti ág művelőjét. A képzőművészetek körül folyóknak a legnagyobb viták. Talán ezért, mert a kép, a szobor látható hivatalainkban, közterein, lakásainkban, velünk élő tényezők. A modern képzőművészet virágzásának ideje ma még nem meghatározható.

Az impresszionizmus óta ahhoz mérhető mérföldkő értékű általános hatású fellendülés a képzőművészetben nem volt.

Természetesen a képzőművészet is igyekszik lépést tartani az irodalommal és a zenével. A küzdelem folyik, és ennek a küzdelemnek részesei fiatal, kiállító művészeink is.

Biztosan tudom, hogy mindketten meg fogják találni — minthogy részben már megtalálták — egyéniségüknek a legmegfelelőbb utat, melyen haladva jelentőset alkotó tagjai lesznek az egyetemes képzőművészetnek.

Akikre büszkék vagyunk

HORVÁTH MÁTYÁS

kőműves

Fbhen az évben végezte el az Építőipari Technikumot. A Kiváló dolgozó oklevél és Jelvény tulajdonosa Építési Üzem

GOMBOS KÁROLYNÉ

könyvelési csoportvezető

Most végezte el a mérlegképes könyvelői tanfolyamot. A Kiváló dolgozó oklevél tulajdonosa Építési Üzem

TAKÁCS LAJOS

kőműves

Ebben az évben végezte el az Építőipari Technikumot.

SZABÓ BELÁNÉ

bércsoportvezető

1963-ban végezte el a Közgazdasági Technikumot. A Kiváló dolgozó oklevél és Jelvény tulajdonosa Építési Üzem

KIEFER PÁL

kőműves

Az Építőipari Technikum II. évfolyamának hallgatója. Az idén frösztilgázástól dicsőítő oklevélben részesült

Két szerző — egy üzembről

Eszembe jut a múlt héten „Ami már jó és ami még nem jó Zobák-on” címen megjelent írás néhány érdekessége.

Feltétlenül önkritikát kell gyakorolnom, határoztam el. Nem visszavágni, hanem önkritikát gyakorolni. Ez lehet az egyedül helyes módszer. S milyen nehéz ezt megtenni. De nincs más kiút. Nem lehet elkerülni.

Legutóbbi írásomban többször vétettem a kötelező tárgyalgatóság ellen. A cikkem elejében túlzott elismeréssel írtam saját üzembem, saját köztem eredményeiről. A végében pedig alaposan megbíráltam a vizes színtől üzememet.

Most már tudom, hogy mit kellett volna tennem. Az első, „jó” résznél meg kellett volna kérdeznem mondjuk B-ét, hogy neki mi a véleménye ezekről a kérdésekről. E. biztosan ellenkezőjét állította volna. Ezek után ózatosan magamba szálltam volna és az eredmények mellett feltüntettem volna a hiányosságokat is. Így realisabb kép alakult volna ki a szállítókörletről.

A „nem jó” résznél viszont pont az ellenkezőjét tettem. Alaposan leszédtem a keresztvizet azokról, akik nem találnak módot arra, hogy ilyen vizes színt ne töltsenek a csillébe. Elhallgattam egy-két dolgot, amit most utólag pótolok. A tűzfészek lokalizálása miatt igen gyakori az izapolás az említett fejtésben. Az izapolás következménye pedig az, hogy a gátak átengednek bizonyos mennyiségű vizet és ez miatt a kaparóban átmedvededik a szén. Két álláspont közül lehet válogatni.

Az egyik, hogy a 10—15 ngy-csille vizes szén mellett 500—600 normálcillének megfelelő

jó minőségű színt termel a fejtés. A másik az, hogy nem izapolunk és hagyjuk leégni a fejtést. Vagyis nem adunk egyetlen csille jó minőségű színt sem.

Az üzembetűzés az első álláspontot tartotta és tartja helyesnek. Mondanom sem kell, hogy mindent elkövetnek a hiba orvoslására.

Ugyanakkor szándékosan elhallgattam azt is, hogy Kosuth-bánya is tölt ilyen vizes csilléket, bár nem ilyen nagy számban. Úgy látszik, hogy ott is hasonlóképpen gondolkodnak és azt a megoldást választják, ami a leghelyesebb ebben az esetben.

Most még arra kellene magyarázatot adnom, hogy hogyan tudtam a két részben — ellenkező — hangnemben írni. Mert ez történt. Az első részben csak dicsértem magunkat, míg a másodikban csak elmarasztaltam.

Természetesnek fog tűnni, ha azt írom, hogy az első akkor írtam, amikor felvettem a prémiumot. A másikat pedig akkor, amikor azt visszavonták. Pedig nem az történt. Az első részt magaménak valloam, mert a szállítókörlet brigádjai megérdemlik 3 évi jó munkájuk után. Az eredmények mellett persze illet volna a hiányosságokról is beszélni, mert azok is vannak. A másik részt pedig ahelyett igazítottam ki, aki tulajdonképpen írta. Csupán azért a szíveségért, hogy a szerzője azt eifelejtette aláírni, így az én nevem került alája. Így legalább nem tartozunk egymásnak.

Róti József

A szerkesztő megjegyzése: A másik cikket Berkics János írta.

SPORT

HOL művelődünk?
SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

A szerdai rossz csapatjáték után kitűnő teljesítményt nyújtott vasárnap a Komló

Az elmúlt héten kettős forduló rendeztek a labdarúgó NB I-ben. Szerdán az MTK látogatott a bányavárosba. A találkozó megelégedéssel véget ért: a hazai csapat győzött. A mérkőzés eredménye annál inkább meglepetés, mert a Bányász a tavaszi összecsapáson 3:1-re a Népszabadságnak győzte le a fővárosi kék-fehéreket. Szinte egyetlen játékosunk sem érte el az átlagos formát.

Vasárnap a komlóiak feledteték a hétközi kiábrándító játékot. A közönség mintha megérezte volna, hogy nagyszerű küzdelemre lesz kilátás. Sokan fogadkoztak szerdán, hogy hosszú ideig nem mennek ki a mérkőzésre, a Ferencváros vendégjátékát azonban nagyon sok embert vonzott. Ennek ellenére, hogy a megye székhelyén is volt NB I-es találkozó (Pécs-Dorog 1:1), mégis mintegy 8 ezer néző foglalt helyet a lelátókon.

Újv indult a játék, hogy a hazaiak súlyos vereséget szenvednek. Az FTC már a második percben megszerezte a vezetést. A baloldali beívelt labdát védőink elnézték, és a szemfüles Albert három lépésről a kapu közébe felelte. 1:0. (Az akció pillanataiban Borzasi partjelző magasan tartotta zászlaját. Egy ideig ki is tartott, de amikor a komlói játékosok nem reklámláltak, Kaposi játékvezető a partbíró felülbíráva, megadta a gólt. A szünetben meg-

kérdeztük Borzást, hogy miért inett. Azt mondta, hogy Albert kapu előtti tartózkodásáért teshetnek — mégpedig passzív lesnek — mindössze, s ezért emelte fel a zászlaját. Ezek szerint az Albert-fejes lesből született, hiszen a válogatott csatár közbeavatkozása passzív helyzetből aktívá lépett elő.)

A Ferencváros vezetése után még egy ideig jobban szötte támadásait, a féldő középtől azonban feljött a Bányász. A 33. percben egy mintaszerű akcióból született az egyenlítő gól — Rónai révén. Szünet után mindkét oldalon akad néhány igen jó góllélelet, de a csatárok lövéseit nem kísérté szerencse.

Sokan mondják, hogy az 50. percben Mátrai szabálytalanságért 11-et kellett volna ítélni! Erre vonatkozóan kiváló szakemberek is egyetelműen vallják, hogy Bodai már a 16-oson belül lárt, amikor Mátrai utólréte és elkaszálta.

A mérkőzés eredménye igazságos. A komlóiak lelkes csapatjátékkal, jól szervezett védekezéssel végig nyitották a küzdelemet. (Mészáros József, az FTC edzője éppen emiatt keseregte: — A főműr védekezéssel szemben nem találjuk meg az ellenszert. Igaz, ebben a két szélső is ludas, keveset vállalkozott játékra.) A Ferencváros egyébként elmaradt a megszokott teljesítményétől, játéka családást keltett. A Kiss — Jerabek, Sós, Csordás — Lutz, Pataki I. — Józsa, Rónai, Garai, Bodács, Bodai összetételű hazai együttes valamennyi tagja dicséretet érdemel a nagyszerű küzdelemért.

A Bányász tartalék-gárdája mind szerdán, (MTK—Komló 3:1), mind pedig vasárnap (FTC—Komló 2:1) gyengén szerepelt: a körülmenyes csapatjáték nem hozhatott jó eredményt. Az NB I. legutóbbi két fordulójában a Dorog és a Salgótarján három pontot szerzett, s így a táblázaton megelőzte csapatunkat. Az Ózd viszont az Újpesttel és a Salgótarjántól is kikapott — ott-honban — így a Bányász a jobb gólarányával megelőzte a Kohászt. A komlóiaknál nagyjából sikerült megszerezni az eddig tervezett pontokat: hat pontot gyűjtöttek a tavaszi 8-hoz. A következő forduló ismét nagy erődróbbára teszi együttesünket. Az Újpesti Dózsa szombaton rendez a mérkőzést,

ahol a kék-fehér gárda — a vasárnapi játékkal — pontot is szerezhet. A forduló további párosításai: Pécs—FTC, Győr—MTK, Honvéd—Szeged, Vasas—Csepel, Dorog—Salgótarján, Ózd—Tatabánya.

A Komló Bányász szerdán Szekszárdon vendégszerepelt. A tartalékok a Petőfi, a Bányász I. az NB III-as Dózsával mérkőztek.

AZ NB I. ÁLLÁSA:

1. Vasas	20	13	5	2	40:16	31
2. Ferencváros	18	10	6	2	45:21	26
3. Bp. Honvéd	20	9	6	5	36:21	24
4. U. Dózsa	19	10	2	7	38:26	22
5. Csepel	19	9	4	6	29:21	22
6. Tatabánya	20	7	6	7	23:24	21
7. Győr	20	7	6	7	26:23	20
8. Pécs	20	7	6	7	21:21	20
9. MTK	20	6	8	6	24:27	20
10. Salgótarján	20	2	12	6	15:25	16
11. Dorog	20	4	7	9	19:32	15
12. Komló	20	4	6	10	21:36	14
13. Ózd	20	6	2	12	20:49	14
14. Szeged	20	2	7	11	14:30	11

Megszakadt a veretlenségi sorozat

A labdarúgó NB II-ben, az őszi idényben kitűnően szereplő és a 15. helyről a 8. helyre felzárkózó Pécsi Bányász labdarúgó a legutóbbi fordulóban Zalaegerszegen elvesztette az őszi veretlenségi sorozatát. Már a féldőben 2:0 arányban vezetett a hazai csapat, és végérményben a négy gólról együttesünk Balázs révén csak egyet tudott válaszolni. A végig nagy iramú mérkőzésen a hazaiak támadtak többször. Csatáraink Lukács kapuja előtt sok gólléleletet teremtettek, míg a pécsi támadások erőteljesek voltak. A Lukács — Bárány, Farkas, Lombosi — Kóvári, Kása — Györkö, Opo, Koch, Balázs, Mérei összetételű csapat, bár küzdőképességéből ez alkalommal is jól vizsgázott, a hazai pálya előnyét jól kihasználó ZTE megérdemelten szerezte meg a két pontot. Az NB II. nyugati csoportjának további eredményei: BPTC—Láng 0:0, PVSK—Pápa 2:1, Budai Spartacus—Várpalota 4:0, Mosonmagyaróvár—Icarus 3:0, Veszprém—Z. Dózsa 1:0, K. Honvéd—Győri Dózsa 5:0, Székesfehérvár—K. Kinizsi 1:0, Esztergom—Autóbusz 3:1.

A női kézilabda NB I-ben 3. a Pécsi Bányász

Az őszi fordulóban, a szombaton és vasárnap lejátszott fordulók miatt, már végétért a bajnokság a lányoknál. A legutóbbi két forduló lányaink szempontjából sorsdöntő volt, hiszen nem kevesebb, mint a harmadik hely megszerzése forgott kockán. Szombaton a kiesés ellen küzdő Budapesti Vasas ellen léptek pályára kézilabdázóink és 4:4-es féldő után 6:4 arányban vereséget szenvedtek.

A mérkőzésen talán az egész bajnoki igény leggyengébb játékát nyújtották és a nagyany keményen játszó fővárosiak ellen a távoli átlóvások helyett betörésekkel próbálkoztak, amelyek azonban nem sikerültek.

Az egész találkozóra jellemző, hogy a második féldőben mindössze egy gólvesszőes lövés ment a Vasas kapujára. A gólokát Kisné (2), Szamos és Cakóné szerezte. Vasárnap az FTC-nek a Postás ellen aratott győzelme után lépett pályára a pécsi csapat a Győri Textiles ellen. A harmadik hely megszerzéséhez már egyetlen pont is elegendő volt, ez azonban a vártnál jóval nehezebben sikerült, a tiszta helyzetek egész

Tekézőink veresége

Már az első két versenyző eredménye után eldőlt a találkozó sorsa Kaposváron, a teke NB II. legutóbbi fordulója során. A jó formát kilógó kaposvári versenyzők ellen formájuk alatt szerepeltek egyénileg is tekézőink. Végeredményben csak Gyimesi tudta legyőzni ellenfelét, és döntetlenül is csak Weibl végzett. Csáko, Sabacz, Hodoli és Csizsár vereséggel hagyta el a pályát. A mérkőzés végeredménye 6,5:1,5 (2569:2425) volt az Éptők javára. 26-án, vasárnap reggel 7 órai kezdettel Pécsbányán a Szombathelyi SE versenyzői eleln küzdenek a Bányász tekézők.

A női kézilabda NB I-ben 3. a Pécsi Bányász

sora maradt ki és a lelátón ülő postás lányok a mérkőzés befejezése előtt három perccel 6:4-es győri vezetéseket örülhettek, ami az ő számukra jelentette a harmadik helyet. Az utolsó percekben azonban óriási hajrába kezdett a Bányász csapat,

előbb Czakóné átlóvéeses gólt szerzett, majd a befejezés előtt 15 másodperccel indításból ugyancsak ő ért el gólt, és a mérkőzés lefújása után boldogan ölelkeztek össze a lányok, mert a döntetlen a harmadik hely megszerzését jelentette.

PÉCSI BANYÁSZ—CSÖMÖR 19:13 (10:2)

A férfiak küzdelméből még öt mérkőzés van hátra. A Bányász jelenleg a 4. helyen áll 23 ponttal, a harmadik helyen lévő Győri Textiles 26 pontja van. Ahhoz, hogy a férfiak is a harmadik helyen végezzenek, az utolsó fordulóban is Győrben kell nyerni. Vasárnap a Csömör együttesét fogadták Újhegyen és 10:2-es féldő után 19:13 arányban győztek. A gólok: Nagy (4), Árvai, Balogh, Baranyai (5—5—5) szerezte.

A Vasas I. Bányász nyerte a rangadót

Rücker-aknán játszották le a két testvércsapat, a Vasas I. Bányász és a Pécszabolcsi Bányász labdarúgóinak találkozója. A két együttes végig igen sportzerű mérkőzést vívott, és az első féldőben a szél ellen játszó hazaiak kezdeményeztek többször, amikor Zombár révén gólt is értek el. A második féldőben is hazai fölény jellemezte a találkozót, amit három kapufa is bizonyított. A Szabolcs főleg a Rózsa testvérek révén veszélyeztetett eredménytelenül. A győztes csapat Forró — Abel, Darázs, Németh — Barka, Nagy — Zombár, Szalai, Bauer, Bakó, Szakál összeállításban játszott és közülük Bakó és Zombár nyújtott kiemelkedő teljesítményt, míg a Pécszabolcsból a kapus Marton dicséretel, aki kitűnő védekezéssel a mezőny legjobbjának bizonyult. A Vasas I. győzelmével felszárkózott a 4. helyre, és csak gólarányát sorol a Pécsi Vasas mögé.

A Maza-Szászvár Bátaszéken szerepelt és 1:0-as féldő után 3:1 arányban diadalmaskodott. A gólokát Weber, Szócs és Jónás szerezte. A hazaiak széptől góljá 11-esből esett. A közepes tramú mérkőzésen a Bányász játékosok nagyobb technikai tudása érvényesült. A legközelebbi fordulóban az elmúlt évben ugyancsak NB III-as Szekszárdi Petőfi ellen mérkőztek a Maza-Szászvár hazai pályán.

— VASÁRNAP de. 10 óra-
kor a Kossuth-bányai kultúr-
teremben szurkoló-anketra ke-
rül sor. A vezetőség kéri az érdeklődőket, hogy a Baráti
Érdeklődők, vagy a Baráti
Kör vezetőségével való együtt-
működést értekezletre minél
nagyobb számban jelenjenek
meg.

AZ NB II. ÁLLÁSA:

1. Budapesti Spart.	23	14	7	4	36:13	35
2. Kap. Honvéd	25	15	5	5	42:19	35
3. Várpalota	25	11	7	7	48:28	29
4. Zalaegersz. TE	25	11	5	9	36:34	27
5. Autóbusz	25	10	6	9	41:39	26
6. Pápa	25	9	8	8	33:32	26
7. Pécsi VSK	25	10	6	9	32:36	26
8. Szf. MÁV	25	9	8	8	25:36	26
9. Zalaeg. D.	25	9	7	9	30:30	25
10. P. Bányász	25	9	7	9	29:38	25
11. Veszprém	25	8	10	7	37:30	24
12. Kap. Kinizsi	25	10	4	11	40:35	24
13. Esztergom	25	6	12	7	28:30	24
14. Ikarus	25	8	6	11	32:38	22
15. Moson. TE	25	9	3	13	35:43	21
16. Láng SK	25	3	9	11	26:39	19
17. Győri Dózsa	25	5	8	12	28:40	18
18. Pécsi BTC	25	6	8	12	24:41	18

Komló—Ércbányász 19:11

Komló, 400 néző. NB II-es férfi kézilabda-mérkőzés. Vezetete: Radnai.

A Győri Vasas ETO-nál súlyos vereséget szenvedett (38:11) Komló Bányász vasárnap délelőtt a Pécsi Ércbányászt fogadta. A mérkőzés nagy iramban kezdődött, s már a játék elején vezetésre tett szert a hazai csapat. A találkozó végig a komlóiak fölényének jegyében telt el. Ezúttal a védekezés is ki-

elégített, nemcsak a támadásszövés. A komlói gárda a 19:11-es győzelemmel ki-egyenlítette a kapott gólok számát, és így egyenlő adottságot gólaránnyal továbbra is a negyedik helyet foglalja el a táblázaton.

A győztes csapat résztvevői: Buvári, Balázs (2), Szalai, Jeszensák (7), Zachomer (3), Pálfi (3), Kispál (1), Schwarz (2), Appelhoffer (1).

Komlói párbeszéd

Titok

— Elvtársam, járt mostanában a Kökönyösbe vezető lépcsősoron?
— Hogyne, többször is.
— Szóval akkor maga is bosszankodott. Nem tudja, miért zárták le az utat a Juhász Gyula klub előtt?
— Fogalmam sincs. Csak azt láttam, hogy vagy két hónapja feltúrták a földet. De hogy mit csinálnak ott, az mélységes titok.
— Talán atombunkert?
— Ugyan...!
— Vagy földalatti rakétatámaszpontot?
— Menjen már a csudába az ilyen ötleteivel!
— De hát akkor mit csinálnak?
— Mondtam, hogy titok. De magának elárulom. Hajoljon csak közelebb, nem csinálnak semmit.
— Ne vicceljen! Miért kell ezt titkolni?
— Mert a tervek szerint szennyvízcsatornát kellene ott csinálni.
— Közönséges szennyvízcsatornát?
— Azt.
— Es ezért kellett két hónapja lezárni az utat?
— Ugy van. De mivel nem csinálják, vagyis nem tartják be a tervfeladatot, ezt el kell titkolni. Különben még megbüntetnék valakit.
— A, talán nincs építvány.
— Amikor félbehagyták a munkát, akkor még volt. Azóta széthordták, tönkretették a gyerekek. Mert senki se gondoskodott róla, hogy ne tehessek.
— S persze, ezt is titkolni kell.
— Bizony, bizony. Mert takarékosági rendelet is van a világon. És erre hivatkozva megbüntetnék az illetékest.
— Es ha jön az esős idő, a torlaszt kerülgetve elcsúszik valaki, kitéri a lábát, azt is el kell titkolni?
— Azt is, mert a balesetokozásért ugyancsak megbüntetnék valakit.
— De ha mindez kitudódna és tényleg megbüntetnék valakit...
— Azt is el kellene titkolni. Mert ha nyilvánosságra hoznák, lejártnák egyes vezetők tekintélyét. És ezért megbüntetnék valakit.

— Bernos —

A televízió műsora

20, hétfő:

19.30: Budapesti Zenei Hetek, 1965. Megnyitó hangverseny közvetítése az Erkel Színházból.

21, kedd:

8.05: Iskola-tv. 16.20: Két-száz kilométer a Volgán. 17.03: Hírek. 17.10: Tapasztalatok, tanulások. 17.30: Trofeo Itália vízilabdamerkőzés. 18.30: Mérnökök, technikusok, figyelem! 18.55: Esti mese. 19.05: Ibsen: Peer Gint. Dráma 3 felvonásban. Az I. szünetben: Tv-híradó. Napi jegyzetünk. A II. szünetben: 21.25: Mátrai Betegh Béla jegyzete. 22.15: Tv-híradó 2. kiadás.

22, szerda:

17.28: Hírek. 17.35: Hol volt, hol nem volt... 18.05: A Magyar Hírdető műsora. 18.15: Munkásnépkarok. 18.30: Trofeo Itália vízilabdamerkőzés. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Esti mese. 20.00: Róma szellem. Magyarul beszélő olasz film. 16. évtől. 21.35: Illusztrációk az Irodalmi Lexikonhoz. Látogatás Benedek Marcellnál. 21.55: Iskolások lettünk. 22.30: Tv-híradó 2. kiadás.

23, csütörtök:

8.05: Iskola-tv. 10.15: Római szemmel. Magyarul beszélő olasz film. 11.50: Illusztrációk az Irodalmi Lexikonhoz. 13.30: Iskola-tv. 17.20: Hírek. 17.25: Falusi dolgokról. 17.30: Kukantó. 18.10: A muzsikáról. A harmónia. 18.30: Trofeo Itália vízilabdamerkőzés. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Esti mese. 20.05: A jövő hét műsora. 20.15: A megérzés. Magyarul beszélő francia kis-játékfilm. 21.15: Öttusa VB. Filmösszefoglaló. 22.00: Tv-híradó 2. kiadás.

24, péntek:

8.05: Iskola-tv. 9.30: Romeo és Julia. Magyarul beszélő amerikai film. 11.30: A jövő hét műsora. 13.35: Iskola-tv. 18.40: Ipari rovatműsor.

25, szombat:

15.25: Magyarország—Csehszlovákia atlétikai viadal. 17.30: Zenekedvelő gyerekek. Bartók Bélára emlékezünk. 18.15: Robinson Crusoe kalandjai. Defoe regényéből készült filmsorozat. XIII. 18.45: A tv jelenti. 19.25: Esti mese. 19.35: Tv-híradó. 19.55: Trofeo Itália vízilabdamerkőzés. 20.20: Ambrus Zoltán: Gyémántgyűrű. Tv-játék. 20.45: Ines Taddio énekel. 21.15: Laclerc felügyelő. Magyarul beszélő francia kisjátékfilmsorozat. A vadászát. 21.40: Bál a Savoyban. Részletek Ábrahám Pál revüoperettjéből. 22.25: Tv-híradó 2. kiadás.

26, vasárnap:

9.15: Iskola-tv. 10.00: Vakáció a rajzlapon. Az Inter-vízió gyermekműsora Budapestről. 11.00: Foxi Maxi kalandjai. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. — 11.25: Könyvismertetés. 11.30: Trofeo Itália vízilabdamerkőzés. 13.28: Magyarország—Csehszlovákia atlétikai viadal. 15.30: Magyar Hírdető műsora. 17.30: Egy táncművész története. Magyarul beszélő amerikai kisfilm. 17.55: Munkásőrök. Riportfilm. 18.25: Bélyegsarok. 18.40: Levél Tanganyikából. 18.50: A Tv könyvesboltjában. Ifjúság és a könyv. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Sporthírek. 20.00: Kár a benzínért. Magyar film. 21.10: „Szeretnék haza menni...” Emlékezés Bartók Bélára, halálának 20. évfordulóján. 22.10: Tv-híradó 2. kiadás.

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. SZEPTEMBER 28.

Máza leállása és Béke-akna belépése a termelésbe új feladatok elé állítja az Északi Üzem vezetőségét

A Mecseki Szénbányászati Tröszt legkisebb termelőegysége az Északi Üzem. A munkás és alkalmazotti létszám alig valamivel több ezernél. Ami azonban a munkát illeti, abban követendő példát mutatnak sok nagyüzemnek. Az ő esetükben beigazolódik a közmondás, hogy kicsi a bors, de erős. Termelésüket az egyenletesség jellemzi, tervelőirányzatukat — elenyészően csekély kivételtől eltekintve — mindig teljesítik. Az üzemek közötti versenyben mindig a legjobbak között szerepelnek.

Pedig náluk is, akár csak a többi üzemnél, van gond, nehézség bőven. Az még a legkisebbek közé tartozik, hogy a harmadik negyedévi 45 ezer 240 tonnás tervüket — a tröszt kérésére — 1247 tonnával fel emelték, pedig ezt a plusz mennyiséget Máza legyengülése következtében csak fokozott erőfeszítéssel tudják teljesíteni. Ennek ellenére az

Északi Üzem jelenleg is tartja jó eredményét.

A problémák, amelyek pillanatnyilag a legnagyobb nehézséget okozzák, másutt jelentkeznek. Ezek között elsőként kell megemlíteni Mázat. Köztudomású, hogy ez az üzem 1966-ban leáll. Jelenlegi termelését fokozatosan Szászvár veszi át. Ezzel kapcsolatban elmerül a mázai bányászok elhelyezésének problémája. — Körülmenyessé teszi a kiválasztást az a körülmény, hogy a mázai bányászok nagy többsége már alaposan „benne van a korban”. Közbeszólnak az orvosok is, akik csak a legjobb egészségi és fizikai erőnlétben lévőket javasolják a komlói területre. Az Északi Üzem vezetősége, pártszervezete és a szakszervezet azonban bízik abban, hogy amint sikerült közmegegyezésre megoldani a nagymányoki üzem dolgozóinak szétosztását, úgy Máza-nál sem lesz nagyobb probléma.

A másik, de talán legna-

gyobb gond, Béke-akna jövő évi belépése a termelésbe. — Szászváron jelenleg két akna, az Alkotmány és az Új-akna bonyolítja le a szállítást. — Béke-akna üzembeállításával azonban ezeknél megszűnik minden tevékenység, s a továbbiakban csak mint légaknák működnek majd. Ez idáig mindenben is volna, a nehézséget azonban az okozza, hogy Béke-aknát már eleve nagy-csillás szállításra építették, a többi meglévő berendezés azonban mind kicsillás szállításra van építve. A jövő évi koncentrált lesz a szállítás, a termelt szén teljes egészét a negyedik mélyszintről szállítják fel. S hogy a termelvény a többi három szintről ide lejusson, nagy döntő-gurítókat kell kialakítani. A mélyszinten azonban sok a metán, most a Kutatási Osztály közreműködésével mosás-ka és szenet, hogy elkerüljék a balesetet, s hozzáláthassanak a munkához, illetőleg azt folytatni tudják.

Nehezíti a munkát az a körülmény is, hogy december 31-ig még kicsillékben kell szállítaniuk, viszont január másodikával már nagycillékben. A jelenlegi 42 milliméteres nyomtávot viszonylag rövid idő alatt 60 milliméteresre kell átépíteniük. Ez nagyfokú szervezethez, jó előkészítéssel s nem utolsósorban a dolgozók lelkes munkáját igényli.

Megkezdődött a szénosztályozó átépítése is, illetőleg annak előkészítése, hogy a régit az új helyére költöztessék. Előreláthatóan lesz egy hónap, amikor nem tudnak majd osztályozott szén adni a brikettgyárnak az átépítés következtében. Ezért a napokban az

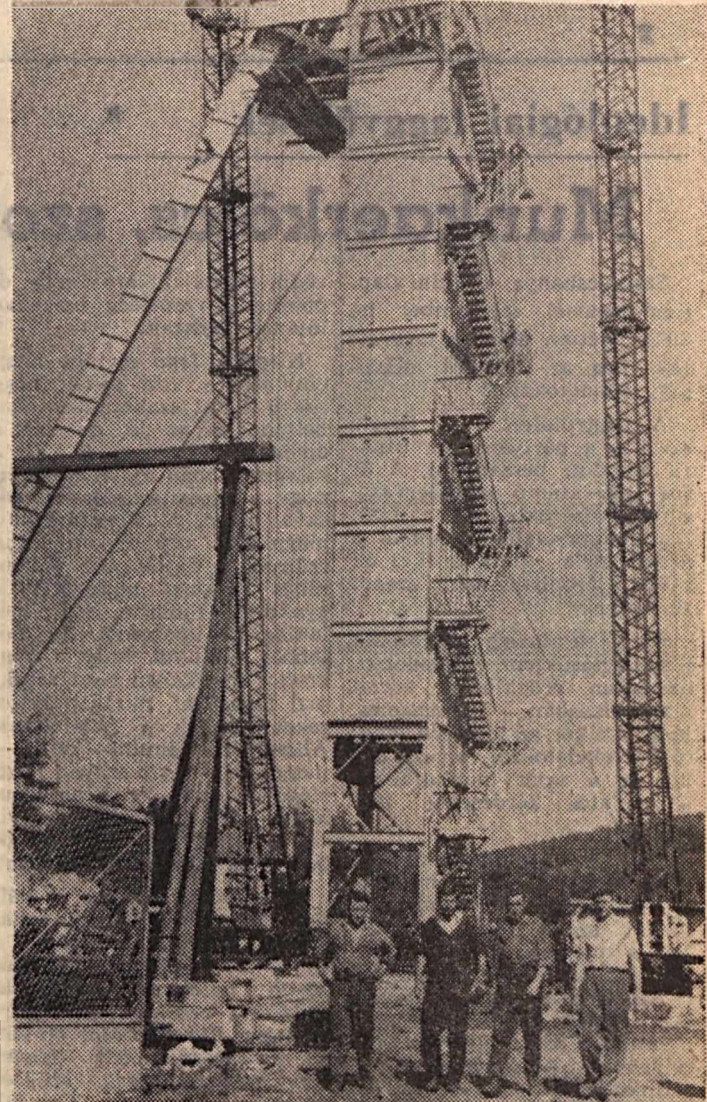
Északi Üzem vezetősége felvette a kapcsolatot a brikettgyár főmérnökével, hogy megbeszéljék, ebben az időszakban hogyan tudják majd elszállítani és feldolgozni a nyers aknaszén.

Nem megoldott még a bányavíz kivezetése sem, mert az eredetileg tervezett szivattyúk kapacitása és emelő-képessége alatta van a kívánalomnak, így jelentős mennyiségű csővezeték beépítése válik szükségessé. Hogy azonban ezt honnan szerzik be, azt még nem tudják. A kezdetben tervezett szállítószalagok jogosultságát az üzem műszaki vezetősége felülvizsgálta, s megállapították, hogy mozdony szállítással sokkal gyorsabb és gazdaságosabb a munka. Jelenleg azonban a mozdonyok még nem érkeztek meg, pedig az idő sürget, hiszen mindössze három hónap van csak vissza ebből az évből.

Nagyon sok vállalat munkásai dolgoznak most az Északi Üzemnél, hogy a jövő évi átállítás zökkenőmentes legyen. Ezeknek tevékenységét fogja szoros egységbe Pápai István üzemfőmérnök helyettes.

Csak kis részét vázoltuk azoknak a nehézségeknek, amelyek megoldása most zömmel az üzem vezetőségén és a dolgozókon múlik. Az Északi Üzem eddigi tevékenysége, munkája, a dolgozók, a szocialista munkabrigádok hozzáállása azonban biztosították arra, hogy most is kiválóan megoldják ezeket a feladatokat, s a jövő esztendőben, csakúgy, mint 1965-ben, a trösztnek ez a termelő egysége ismét a legjobbak között szerepel majd a versenyben.

Császár Zoltán

Impozáns látványt nyújt a szerelés alatt álló, nemrégiben felállított István-aknai légakna. (Foto: Császár Zoltán)

A tröszt összes termelése 99,2 százalék

A tröszt szeptember 20-ig bezárólag 99,2 százalékot ért el. Az adósság 2487 tonna a havi időarányos tervünknél. A minőségi mutató 98,0 százalék, 5654 tonna hátrány. A szentesmeddőnél 109,5 százalékot jelenthetünk, 3167 tonna többlettel.

Vasas-bánya második helyre való előretörése jellemezte a múlt heti termelési versenyt. Bár az Északi Üzem eredménye is kedvező, a vasasiak kiemelkedő, 103,6 százalékos munkasikere még is helycserét hozott a rang-

1. Zobák-akna	105,4 %	1649 tonna többlet
2. Vasasbánya	103,6 „	1037 „
3. Északi Üzemek	102,0 „	262 „
4. Kossuth-bánya	99,7 „	263 tonna adósság
5. Béta-akna	95,8 „	1475 „
6. Pécsbánya	95,6 „	1511 „
7. Szabolcsbánya	93,2 „	3685 „

Új önkiszolgáló étterem Pécsbányán

Régi, jogos kívánsága teljesült a Pécsbánya Üzem dolgozóinak. Pécsbánya Üzem és a Mecsekvidéki Üzemélelmezési Vállalat vezetőinek jóvoltából az üzem területén belül megnyílt az új, korszerű önkiszolgáló rendszerű étterem.

A régi „Déliab Étterem” — ahol eddig a Pécsbánya Üzem dolgozói étkeztek — az üzem területén kívül körülbelül 400 méterre volt. Az egész étterem, annak berendezése és különösen a környéke nem volt méltó az étterem nevéhez. Az állandóan hulló vakolat, a raktár meg nem felelő volta, az étterem nehezen fűthetősége, a berendezés korszerűtlensége, a mosogatási lehetőség meg nem felelő volta, szociális berendezések hiánya igen sok problémát okozott az étterem dolgozóinak. Különösen a higiénia szempontjából volt sok kifogásolni való. Emiatt a Közegészségügyi és Járványügyi Állomás is többször sürgette a nevéhez nem méltó „Déliab Étterem” megszüntetését.

A szeptember 13-án megnyílt új önkiszolgáló éttermet az étterem lelkes dolgozói vasárnapi rohammunkával tették szombat-óránál hamarabb üzemképesre. Az étterem és a konyha felszerelésére 800 000 forintot költött a Mecsekvidéki Üzemélelmezési Vállalat. Naponta 500 személy részére tudnak főzni és ennyi dolgozót tudnak fél 12-től fél 4-ig megebédeltetni. — Higiénia szempontjából a konyha megfelelő az előírt követelményeknek. Nagyfázisú mosogató biztosítja az edények tisztántartatását, megváltoztatták az étterem dolgozóinak munkafeltételeit is. Az étterem dolgozói sokkal egészségesebb körülmények között végezhetik munkájukat. A levegő tisztántartását egy nagyteljesítményű ventilátor biztosítja. Megfelelő fürdő és öltöző áll az étterem dolgozóinak a rendelkezésére.

Azonfelül, hogy az új önkiszolgáló étterem a régivel szemben minden tekintetben sokkal megfelelőbb, még az az előnye is megvan, hogy sokkal gyorsabban meg lehet ebédelni az önkiszolgáló módszerrel, nem kell várakozni a felszolgálásra. A dolgozók háromféle menü között válogathatnak ki-ki ízlése szerint. Az étteremben minden igényt kielégítő büfé is áll a dolgozók rendelkezésére.

Kiseb-nagyobb termek labirintusa a Május 1 Művelődési Házban. A bányászrádió stúdiója volt egykor ez a szárny; a falakon még ott vannak a hangtompító betétek, a helyiségek között akusztikusan szigetelt nagy üvegablakok, a padlón gumiburkolat, s a mennyezetet a kedvezőbb hanghatás érdekében hullámosra készítették. Tíz éve sincs, hogy a legjobb helyi stúdiók között tartották ezt számon, aztán megszűnt a bányászrádió, a berendezések egy részét leszerelték, a többi itt porosodik meg.

Evekig „gazdátlan” volt ez a stúdió, mígnem a múlt évben — jobb híján — itt adtak helyet a filmszakkörnek. Azóta nyolc-tíz lelkes fiatalember szinte a hét minden napján itt tanyázik. Igaz, hogy „hivatalosan” csupán heti kétszer két óra a szakköri foglalkozás, de látták már innen távozni a filmeseket késő este, sőt kora hajnalban is. A szakkörvezető és a társaság lelke Jenés József. Neki rangja van már a szakmában; a TV Hiradó állandó tudósítója. Komló é a környék nevezetesebb eseményeiről az ő felvételei nyomán értesülhetnek a televízió-nézők. Foglalkozására nézve hegesztő a Villamos Üzemnél. A kör tagjai — akik itt szoronganak a stúdió egyik kis helyiségében — tízenyolc-húsz év körüli fiatal emberek, különböző üze-

Amatőr filmek a stúdióban

Nagyvonalú tervek szűkmarkú támogatással

mek és különféle szakmák dolgozói.

— Most éppen a holnapi felvételre készülünk — mondja Jenés József. — A TV a tröszt kutatási osztályáról kért tudósítást; a süjtőlégbiztos berendezések robbantópróbáját akarjuk filmre venni. Egyébként ez lesz az első hangos riportunk.

Persze a hangosítás körül még nehézségek vannak. Ha mindent meg lehetne oldani lelkesedéssel, semmi baj se lenne, hiszen ezek a fiúk, Vermes Zoltán, Somogyi Zoltán, Cvetkó János és a többiek így is annyi mindent tettek már a szakkörért, hogy az szinte felbecsülhetetlen. Igen ám, de a hangos felvételekhez magnafotonok és speciális berendezések is kellenének, ehhez viszont nem elég az a tizenötezer forintnyi költségvetés, amelyet a művelődési ház igazgatósága a jövő esztendőre kilátásba helyezett. Hiszen a filmanyag és a vegyszerek — a szakkör működésének alapfeltételei — is igen drágák.

— Az igazsághoz tartozik persze az is, hogy eddig még ennyi támogatást sem kaptunk. Most már, hogy saját

erőnköből valamennyire helyre rándunk, kezdik felismerni a szakkörben rejlő lehetőségeket.

Melyek ezek a lehetőségek? Támadt például olyan igény, hogy a város és a tröszt fontosabb eseményeit filmre veszik és a filmszínházakban esetenként híradóműsort adnak ezekből.

— De hát ez rengeteg pénzbe kerül!

— Bizonyos, hogy nagyon sokba kerülne, ha nem igyekeznénk saját magunk olcsóbbá tenni. Jelenleg például az Iskola Filmintézetnél hivataluk elő a felvételeinket — mondja Jenés József — és ez eléggé költséges. De készül már a saját előhívó gépünk.

Saját előhívó gép! A laikus, sőt még a fotoamatőr számára is nehéz elképzelni, mit jelent házilag megtervezni és hulladékanyagokból, ócskvasból „összehozni” egy olyan gépet, amely a nyers szalagból vetítésre alkalmas filmet készít. Jenés József az alagsorban lévő műhelybe invitál. Itt áll a háromnegyedrészben kész berendezés. Ne kívánja a kedves olvasó, hogy ezt a szövegéből, műanyagcsövekből, láncáttelekből, jo-

gasdobokból, ventilátorból kredit gépet leírjam, hisz több mint egy órába telt, amíg a szakkörvezető előszóban elmondta róla a lényegét.

— Mennyit dolgoztak rajta?

— Nehéz lenne megmondani, most már vagy két éve minden szabadidőnket ezzel töltjük. De nem is az elkészítése a nehéz. Az okozza a legtöbb problémát, hogy minden hulladékokból kellett venni, hogy anyagi lehetőségeink szinte egyáltalán nincsenek. Sokszor kellett apellálnunk az üzemek jóindulatára, s ebben többnyire nem is csalódtunk. Sokhelyütt segítettek bennünket társadalmi munkával.

Egyik üzemünkben például ellenszolgáltatás nélkül készítették el a legprecízebb alkotórészeket, a fogasdobokat, amelyek a filmszalag perforációjába kapaszkodva a továbbítást végzik.

— Itt azonban egy kis hiba csúszott a dologba. A fogak szélességét héttized milliméterre kellett volna venni — és csak a végén derült ki, hogy a duplája lett. Cvetkó János vállalta, hogy részlelővel minden egyes fogról leszedi a felesleget.

A berendezés — úgy szá-

milják — még ebben az évben üzemképes lesz. A tervezett kapacitása óránként száz méter. Ez azt jelenti, hogy egy-egy fontosabb délelőtti eseményről készült filmet este már bemutatnának a mozikban.

Felmelegünk ismét a stúdióban, amellyel ugyancsak nagy tervek vannak az amatőr filmeknek.

— Némi átalakítással, amelyet már meg is kezdtünk. Ideális szinkron-stúdiót tudunk itt berendezni. Vagyis a filmfelvételekhez utólag „keverjük” a zenét, a zajokat és a beszélgetéseket.

Az elképzelés helyességét nemrég az Iskola Filmintézet és a Televízió neves szakemberei is alátámasztották, akiket Jenés József szakvéleményezésre és tanácsadásra kért fel.

A beszélgetés vége felé előkerül Schraub István, a Villamos Üzem KISZ-titkára, aki inkább patronálójára, mint tagjára a szakkörnek.

— Rengeteget és igen lelkesen dolgoznak a fiúk, csak az a baj, hogy nem kapnak elég támogatást. Mi ugyan az üzemben megteszünk mindent, amit a törvényes lehetőségek engednek, de sokan még mindig nem nézik jó szemmel. Véleményem szerint megérdemelnék más üzemek és szervek hatékonyabb segítségét. Ez a mi véleményünk is.

B. J.

Ideológiai taggyűlések

Munkaerkölcs, szocialista magatartás

Szabolcsbánya külszíni alapszervezeténél szeptember hó 20-án, hétfőn délután tárgyaltak még az időszerű ideológiai feladatokat.

A taggyűlésen Nagy László elvtárs, a pártbizottság titkára mondott beszámolót. A 61 fős taglétszámú alapszervezet tagjainak többsége fiatalokból áll, akik általában kapcsolatban vannak a szocialista munkával, és szorgalmasan nem szentelnek.

Ez a sajátosság tükröződik magatartásukban, gondolkodásukban, érdeklődési körük kialakulásában. Természetes, hogy amikor az időszerű ideológiai feladatokról van szó, akkor is a saját munkájukkal kapcsolatos kérdéseket tárgyalják.

Ezen a taggyűlésen is így volt. Amellett, hogy a munkaerkölcs kérdését vitatták meg főként, szóba került a vitában a marxista irodalom terjesztése, a könyvpropaganda, a külpolitika iránti érdeklődés, a marxizmus-leninizmus oktatása a párt különféle tanfolyamain. A szocialista brigádmozgalom fejlődését is megvitatták, mint a szocialista gondolkodás és magatartás új formáját. Elmondták, hogy 34 brigád 1200 fővel rendelkezik jelenleg is a szocialista camert.

A szakmai képzésben elért előrelépésről is beszámolt a titkár és a pártbizottság vezetői, hangsúlyozta a marxista-leninista eszmék terjesztésében — ezzel kapcsolatban pedig a kispolgári anyagosság megnyilvánulásának veszélyéről viszont már csak a társaságban szólt.

A hozzászólások során kiderült, hogy akad ilyesmire is példa és ez azt bizonyítja, hogy nincs elég bátor és céltudatos felvilágosító munka még ennek leküzdésére. Az alapszervezet propagandistái és más párttagok fellepnek a kispolgáriság megnyilvánulásai ellen, tervszerű nevelőmunkát azonban nem folytatnak ilyen irányban. (Legalábbis a beszámolóban ez a része, — a konkrétumokat nélkülöző és általános eszmefuttatása — erre enged következtetni.)

A taggyűlés résztvevőinek alapos hozzászólása

végül mégis kikerekítette és pótolta a vezetőség beszámolójának hézagait.

Kisgádó Jenő elvtárs megemlítette a vita során, hogy sok a fiatal szakmunkás Szabolcsban és ez jó, de van a dolognak hátránya is. Ez a hátrány abban nyilvánul meg, hogy a gépésítés előrehaladásával nőnek a követelmények, magasabb szaktudásra van szükség, a fiataloknak viszont nincs szakmai tapasztalatuk, gyakorlati tudásuk, bár elméletileg jól képzettek. Az idősöbbség feladata, hogy a gyakorlati munkában bevált szakmai fogásokat, munkamódszereket átadják a fiataloknak. Állandóan tanulni kell — mondotta — nem szabad megelégedni azzal, amit az iskolában elsajátítottunk, ez viszont vonatkozik az idősöbbségre és fiatalokra egyaránt.

Vókó János elvtárs a külföldi utazások „fellazító” hatásáról beszélt és felhívta a figyelmet az erőteljes felvilágosító munkára, szocialista építésünk eredményeinek hirdetésére. Füredi Lajos elvtárs az anyaggyártkodási figyelem szilárdításának szükségességéről beszélt. Koritnik Károly elvtárs pedig a szórakozóhelyeken folytatott agitáció jelentőségéről szólt. A közlekedési eszközökön, vonaton, autóbusszon folytatott beszélgetések, rádióhírek kommentálásának fontosságára mutatott rá és elmondta, hogy aki a mi pártunk tagja, nem lehet közömbös az ellenséges eszmeáramlatokkal szemben, bárhol is találkozik azokkal.

Ezzel kapcsolatban példákat is említett és az 1956-ban „idegenbe szakadt” úgynevezett honfitársak szemtelenségéről, aki disszidálásának idején harmadéves technikum tanuló volt és néhány év múlva azt akarta elhittetni magáról itthon, hogy gyára van és mérnökdiplomája, két autója, cselédei, satöbbi. Az ilyen buta ember nem veszi észre, hogy saját magát is nevetségessé teszi és ugyanakkor árt a nyugati tőkésrendszernek is, pedig népszerűsíteni akarja azt. Ez persze nekünk jó, de

ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy nemcsak ilyen buta emberek folytatnak propagandát a nyugati életformának, hanem raffináit, okos, művelt propagandisták is, akik bomlasztó tevékenységüket mint turisták végzik hazánkban.

Győző Jenő elvtárs Istvánakna pártbizottságának titkára szintén példát mondott el felszólalásában arra, hogy nagyobb nyilvánosság előtt is folytatnak egyesek ellenséges propagandát, például autóbusszban kapcsolják be a Szabad Európa rádió adását. — Hangsúlyozta, hogy nincs légtér az ideológiai nevelésben, ahol a marxizmus-leninizmus propagandája szünetel.

Példamutatással, emberi erényekkel...

Az összejövet Tanbánya lét-számában is megerősödött pártalapszervezete szeptember 21-én tartotta első taggyűlését, amelyen — mint más alapszervezeteknél is ezekben a napokban — napirendre kerültek azok a feladatok, amelyek pártunk ideológiai irányelveiből adódnak. Molnár József titkár beszámolója után — amelyben felelevenítette az irányelvek leglényegesebb vonatkozásait — igen élénk vita alakult ki.

Hucker János azzal az alapvető követelménnyel kezdte felszólalását, hogy minden kommunista a magán- és közéletben egyaránt, legyen a párt politikájának és ideológiájának harcosa. Ezt szükségessé teszi, hogy az ellenséges propaganda rugalmasan alkalmazkodva a körülményekhez, igyekszik egyre nagyobb teret hódítani. Ezzel csak még nagyobb rugalmassággal párosult felelősségérzettel és szocialista tudatossággal lehet szembenézni. Nem elegendő — mondta —, hogy egyes emberek csak az üzemben „fújják” a marxizmust, de a magánéletben megtűrik környezetükben az ellenséges nézeteket. Szükség van arra, hogy minden párttag képezze magát és a tanulókat hasznosítsa is.

ott azonnal működik a burzsoázia nacionalista, sovíniszta, szovjetellenes „nevelő” agitációja.

Gábor Domonkos elvtárs a szocialista tudat erősödésének jó példaként említette a szocialista brigádmozgalmat, mely a külszíni dolgozók között is terjed. Felhívta a fiatalabb technikusok figyelmét arra, hogy az idősebb munkások szakmai tapasztalataiból érdemes tanulni. Kérte őket, hogy támogassák jobban a szocialista címért küzdő brigádokat.

A vitát Nagy László elvtárs, az alapszervezet titkára foglalta össze.

Ehhez kapcsolódott Székely Lajos hozzászólása. Miután megállapította, hogy az ideológiai irányelvek kidolgozása rendkívül időszerű volt, hangsúlyozta, hogy a jövőben a Tanbánya alapszervezeténél is növelni kell a pártoktatás színvonalát. Evről évről az időszerű kérdések szemínáriumát rendezik, de a mélyebb elméleti tudást nyújtó oktatási formákat is meg kellene honosítani. Kiss Dániel az üzemi demokrácia fejlesztésének fontosságáról, a vallásos világnézet elleni küzdelemről és a Tanbányában dolgozó fiatalok nevelési problémáiról beszélt. Lázár János a nyugatimádatról szólva elmondta, hogy a kapitalista országokból hazatérő turisták jelentéktelen dolgokról is dicsőímenyűsöket fújnak, mi pedig megfélédezzünk a saját jelentős eredményeinkről, s nem politizálunk azokkal kellőképpen. Illés Ferenc ugyancsak az ifjúság ideológiai nevelésének problémáiról beszélt. Dr. Kiss István a kommunizmus tekintélyéről szólt. A tagsági könyv — mondotta — nem hozza magával a tekintélyt, a bizalmat. Ezt minden párttagnak magának kell megszereznie, önképzéssel, példamutatással, emberi erényekkel.

A párttagoknak nemcsak a termelésben kell példát mutatniuk

A Kossuth-bányai földalatti gépészet pártalapszervezetének legutóbbi taggyűlésén — szeptember 20-án délután — „érdekes” hozzászólással kezdődött az ideológiai irányelvekből adódó feladatok megvitatása. Az egyik párttag — látszólag a témán kívül — előadta, hogy egy csoportvezető ellenszenvesen viselkedik irányában, ezért ő bejelenti, ekkor és ekkor, tanúkkal igazolhatóan aludni látta az illetőt a bányában és kéri a felelősségrevonását. Eközben ilyen kitételeket használt: „Ha engem nem piszkál, tőlem nyugodtan alhat is...”

A második hozzászóló, Kulcsár Tibor részben erre is utalt, amikor kijelentette: Időszerű volt napirendre tűzni az ideológiai munkát, hiszen a párttagoknak nemcsak a termelésben, a fegyelemben, a politikai tisztánlátásban is példát kell mutatniuk. Márpedig ez nem mindig, s nem minden esetben történik így. A fenti eseten kívül — amikor szerinte az lett volna a helyes, ha az illető párttag a helyszínen figyelmezteti az említett csoportvezetőt helytelen cselekedetére — példaként hozta fel, hogy ebben a hónapban is két olyan párttag akadt a körletben, aki igazolatlanul műszakot mulasztott. Az ilyen dolgokat nem szabad megtűrni.

Már a beszámoló is utalt arra — s ezt a részt Feiner István megbízott titkár külön is hangsúlyozta —, hogy a körletben erősítésre szorúlnak a szocialista brigádok. Benze Károly ezzel kapcsolatban még hozzáfűzte, hogy a termelési vállalásukat teljesítik ugyan, de keveset tesznek a kollektív szellemet erősítő, a szocialista jellemvonásokat kialakító célokért. Benze elvtárs szól még a kommunizmus felelősségéről a párt ideológiai feladatjainak elterjesztésében és megvédésében, bírálta a műszaki dolgozók esetenkénti passzivitását és az okatlan nyugatimádatot.

Ezen a taggyűlésen is szóba került — ezúttal az erkölcsi és anyagi megbecsülés kapcsán — a körlet dolgozóinak régi problémája, hogy a földalatti gépezeti szakemberek 10 százalékkal kevesebb pótlékot kapnak bérükre, s rendszerint a célprémiumokból is ki vannak rekesztve.

— A PÉCSBANYATELEPI FÉRFIKORUS a nemrég felavatott olasz kultúrotthonban szerepelt. A műsort a körlethez tartozó hárságyi művelődési otthonban is bemutatták.

Kömlő 1966. évi költségvetése

Szerdán, vagyis holnap délután 9 órakor tanácsülésre kerül sor Kömlőn. Az első napirendi pont keretében a város köztisztviselésének helyzetét tárgyalják meg. Ezt követően a városi tanács 1966. évi költségvetését és a jövő évi KÖFA-tervét vitatják meg és hagyják jóvá. A harmadik napirendi pontban a tanácsstagok felszólalásait, interpellációit hallgatják meg.

Még két hír a tanácsról: a vb. ügy határozott, hogy a jelenlegi belgyógyászati kórház-

részleget átalakítják bölcsődévé. Erre természetesen csak a jövő esztendőben kerülhet sor, amikor az épülő kórházat átadják rendeltetésének és a belgyógyászat kiköltözik.

A második hír: a NEB megvizsgálta a tröszt kömlői üzemeiben történt lakáselosztás törvényességét. A bizottság szeptember 30-án, csütörtökön délután fél kettő órakor tart ülést, ahol az elnöki beszámoló után a kérdéses tárgykörről készített jelentést vitatják meg.

Rab Ferenc:

Júdas pénz

A köhögés ismét elkapott és a budai emlékek szertejósítottak. Rázkódik a belső részem, már napok óta fejfájás kínoz. S tudom, hogy mi teszi ezt: az álmatlanság, étlenség, reménytelenség. Egy pesti ügyvédbarátságomtól kaptam húsz schillinget, azt mondta, kezdhetnek és is valami, de hát mindennek már egy hete, a húsz schillingből hét maradt. Ezzel a hét schillinggel a zsebemben botorkáltam Bécs sziporkázó, világvárosi fényei alatt. Lassan levándorogtam a Schüttelre, ez már a Duna-part környéke, dokkók, sikátorok sötéten, némán hímáldozó hajók, huzatos lépcsőházak, ételszag.

— Jössz velem, édes?

Molett, fekete — inkább déli, mint germán típusú nő lépett mellém, s mivel nem válaszoltam, hallgatóságom beleegyezésnek vélte, mindjárt belém is karolt. Nagykabátja eléggé kopott, ajféle kis külvárosi „uamp”, több száz korszál belőlük itt a Reichbrücke és a Schüttel környékén. Igen, mert itt a Duna-parton, a sötét és hatalmas rakitárpületek tövében, az elnyúlt testű uszályok és vontatók sötét tömegében, árnyékában nem drága a szerelem, de még az emberélet sem. Az ember? A legolcsóbb. A rakparton a nap minden szakában elnyúlt arcú, komor, lecsúszott férfiak ödöngenek, leülnek a legelső lépcsőre, kézzel kézzé adják a cigarettát, aztán köpködnek a vízbe és hallgatnak. És amikor az uszályok megérkeznek, akkor néhány schillingért kirakják a gyapotot, gyarmatárut, épületfát, hordókat, festéket, meszet, gabonát, az utolsó forduló után egyik parti bódében megkapják a pénzt, ennyi az egész. Akkor szólanul megfordulnak, mennek, bakancsuk egyhangúan kopog az aszfalton...

De a következő percben már ott látod őket a „Rote-Postkutsch”, vagyis a Vörös Postakocsi nevű, németesen tiszta, de mégis füstös matrókocsmában. Most aztán az a kérdés, hogy egy adag mustáros Burenvurst után — amelyet leöblítenek valami olcsó pálinkával — kapnak-e szobát Erich Köghler úrtól. Mert a tulaj csak „lányos vendégeknek” ad egy ágyat, sokszor csak egyetlen órára, mert ez sokkal jobboldalibb. Gréttivel egy sarokszalathoz ültünk. Pálinkát kértem a lánytól is, de eltolta maga elől a poharat. Megrázta a fejét. Nem iszik. Egykedvűen vállalt vonta, különben is mi értelme van ennek az egész ismerkedésnek? Egy háromemeletes bérház kétszobás garzonlakásába vezetett. Izlésezen, szépen berendezett szoba, ragyogó tiszta, s ez a kép eléggé meglepett. Csak úgy, felülében, — még a kezemet

sem vettem ki a kabátom zsebéből — szóltanul leültem a sárgahuzatú, steppelt, francia ágy szélére. A lány lassan kihámozta magát a kabátból, a tükör előtt megigazította haját, s kíváncsi tekintettel állt mellém.

— Nincs munkád...?
Szóltanul ráztam a fejem.
— Hogy hívnak? — kérdezte Gréti.
— Rodyn... Rodyn Miklós — feleltem fásultan.
— Idegen vagy, igaz? — faggatott tovább, de már nem válaszoltam.

Most minden fáradtság feltört belőlem a szoba kellemes melegében. Szemhéjam is elnehezedett, legszívesebben, így, ahogy vagyok, kalapostól, kabátostól, hanyattdőlnek az ágyon. S tudom, a következő percben egyszerűen megszűnnék létezni bárki számára is...

De most a lány közelebb jött és így félig lehunytt szemhéjam alól derekig láttam Gréti. Érdekes, szép fazonú nyersbőr cipőt viselt, lába formás, finom, áttetsző harisnya, gömbölyű csipő... A lány arcát eddig nem is láttam jóformán. Most csak nézem a csipőjét, majd Gréti lassan eltávolodik tőlem, nem nézek fel, de tudom, hogy átment a másik szobába, amelyet egy nehéz rőld függöny választ el az előbbtől.

Miért nem fogadtál el a pálinkát? S mit akar tőlem? Hallom, amint motoszkál a másik szobában, ruha suhog, valószínű átöltözködik. Hirtelen felálltam, előkapartam utolsó hét schillingemet, rádobtam az ágyra, s megindultam az ajtó felé. De a parkett megreccsent a lábam alatt.

— Mit keresel? — szólt át a másik szobából Gréti.
Megtorpantam.
— A hamutálcat — feleltem zavartan.
— Azonnal adom!
Gréti valóban átöltözött, szűk, fekete — finom anyagból készült — szoknya volt rajta, hófehér puflin blúz, hamisan csillogó mandzsetta-gombbal.

— Hiszen nem is cigarettázol?! — jegyezte meg csodálkozva, de azért letette a porcelán hamutartót, engem lenyomott az ágyra, majd egy párnázott fűsülkődő székelt húzott elő és ő is leült. Szóltanul nézett rám, s én is csak most, először — ezen az estén — vizsgáltam fürkészve őt. Merőben más nő ült velem szemben, nagyon értelmes, finom arcával — mint alig másfél órával azelőtt, ott lent a kikötőkocsmában.

— Ki vagy te? — kérdeztem bosszúsán.
Gréti arcán kissé fölényes mosoly suhant át.
— Ezt éppen úgy üntől is kérdezhetném, kedves... Rod... Rod... Roden... és
— Rodyn! — helyesbítettem dühösen. A lány fölényesen lenyomott.
— Mindegy, akkor Rodyn. Tehát? — nézett rám nyugatosan.

(Folytatása következik.)

Erősödő kapcsolatok

A szocialista brigádmozgalom sok érdekes kezdeményezéssel, számos kedves epizóddal gazdagította már üzemünk és dolgozóink életét. Ezek közé tartozik a Kossuth-bányai Kenderes Elek feltárási brigádjának és az orosz-lányi XXI-es aknán dolgozó Mester Márton vágathajtó kollektívájának kapcsolata is.

A kezdeményezés az orosz-lányiak érdeme. Ők foglalták meg az év elején vállalásaik közé, hogy kapcsolatot teremtenek és tartanak fenn egy komlói szocialista brigáddal. Júliusban, mint erről akkor hírt adtunk, a Mester-brigád Kossuth-bányára látogatott, s itt Kenderes Elekék vállalták a házigazda tisztét. Az akkori látogatás — amint a bányajárás és a város nevezetességeinek megtekintése után a Béke Etteremben a két kollektíva megállapította — igen eredményesnek bizonyult. S mindkét részről felvetődött a kívánság: legközelebb a Kossuth-bányaiak látogassanak Oroszlányba.

Kenderes Elek kollektívája a közelmúltban — szeptember 17-én és 18-án — viszonzta a vendégséget: tízenhárom brigádtag és nyolc feleség utazott a testvérvárosba.

— Este érkezünk meg — számolt be a brigádvezető az útról. — Barátaink az állomáson vártak bennünket. — Akik egyedül jöttek, egy munkásszállón kaptak szállást, a házaspárokat pedig a Mester-brigád tagjai otthonukban látták vendégül.

Másnap üzemlátogatással kezdődött a programunk. Valamennyien — az asszonyok is — leszálltunk a bányába. A legérdekesebb látnivaló egy hidraulikus lépegető támkokkal biztosított fejtés volt. Nálunk ezt a nagy nyomás és a rossz geológiai viszonyok miatt sajnos nem lehetne alkalmazni. Ezután megnéztük a Mester-brigád munkahelyét. Hát bizony az ottani vágathajtás egészen más körülmények között történik, mint nálunk. Zömmel fával biztosítanak. Trapézcsatlókkal, mint nálunk tíz-tizenkét évvel ezelőtt.

Kiszállás után megvendégelték bennünket az üzemben, aztán az ebéd következett, majd egy barátságos futball-meccset játszottunk. Az eredmény nem dicsekedhetek: 6:4-re kikaptunk. Este amolyan kis családi est-szerűséget rendeztek a tisztelünk-re. Ott volt mindkét brigád valamennyi tagja és a hozzátartozók is. Itt beszéltük meg, hogy továbbra is fenntartjuk és erősítjük a barátságot a két kollektíva között. Jövőre ismét rendezünk összejövetelt, de „semleges” helyen, valahol a Balaton mellett, hogy megbeszélhessük eredményeinket, problémáinkat. Különben ezt a jövő évi szerződésünkben is rögzítjük, s a szerződés változatát még ebben az évben kölcsönösen megküldjük egymásnak. Szóba jött az is, hogy a későbbiek folyamán esetleg közösen rendezhetnénk külföldi túrákat, tapasztalatcseréket.

Nem nehéz megállapítani — ez a Kenderes-brigád tagjainak is egyöntetű véleménye —, hogy ez a viszontlátogatás ugyancsak eredményes volt, s hasznára válik mindkét kollektívának, sőt, talán a szocialista brigádmozgalomnak is.

Ukrán kulturális napok

Ünnepség és kiállítás a trösztben

Alig néhány hete, hogy a Mecseki Szénbányászati Trösztnél megalakult a Magyar—Szovjet Társaság helyi vezetősége, máris egy emlétre méltó rendezvényei gazdagította az elmúlt hetet. Csütörtökön délután bensőséges ünnepség színhelye volt a tröszt Déryné utcai kultúrterme. Itt gyűltek össze azok, akik az Ukrán Kulturális Na-

pok keretében, ismerkedni kívántak ukrán barátaink életével. Az ünnepségen dr. Takács József, az MSZT megyei titkára méltatta az Ukrán Kulturális Napok jelentőségét. — Hangsúlyozta, a rendezvénysorozatban Ukrajnával, a Szovjetunió legnagyobb európai köztársaságával ismerked-

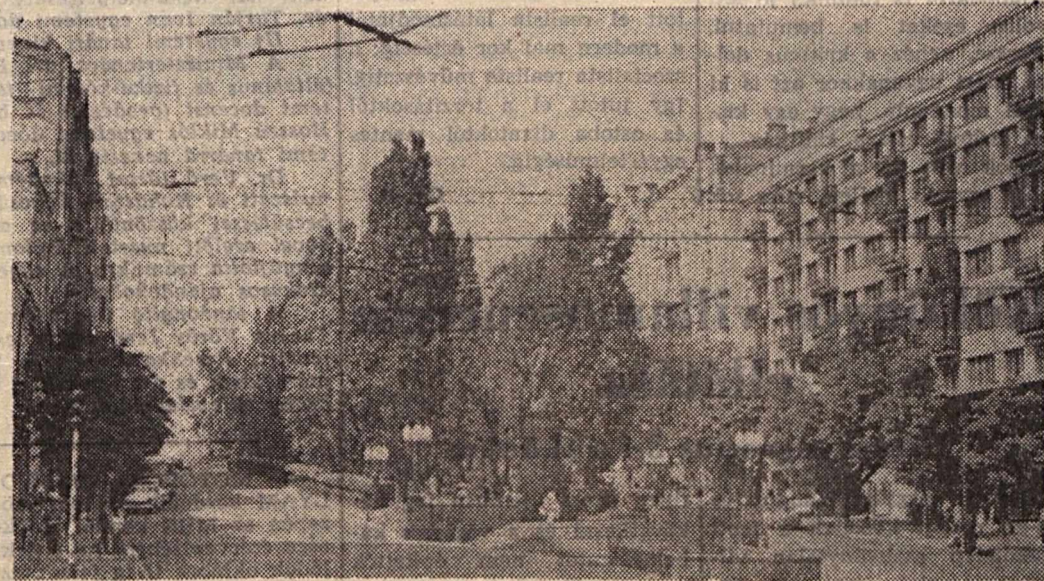
hetnek meg a széntröszt dolgozóit. — Ukrajna természeti és gazdasági adottságai igen szerencsések — mondotta —. Hatalmas szénbányái vannak, amelyből 1964-ben 187 millió tonna szént bányásztak. Ez több mint Franciaország szént-termelésének háromszorosa. — Ebből a szénből annyi kokszot készítenek, hogy Ukrajnán ki-

vül csak az Amerikai Egyesült Államok és a Német Szövetségi Köztársaság termel többet!

Elmondotta, hogy a pécsi és baranyai dolgozók a szokásosnál is melegebb barátságos kapcsolatot tartanak fenn az Ukrán Szocialista Köztársasággal, hiszen Lvov, a Lvovi terület, Pécs testvérvárosa. — Több alkalommal volt már kölcsönös látogatás a két város között, s e sokrétű, gazdag és kölcsönös kapcsolat még tovább mélyül. Kiterjed a barátság a komlói hárvászokra, akikkel a csernovográdiaknak vannak testvérei kapcsolata, a Sopiana Gépgyárral, amelyek egyik szocialista brigádjával, a Lvov műgyémánt-gyár kommunista kollektívájával tartanak fenn kapcsolatot. Befejezésül a jövő távlatáról beszélt. Elmondotta, hogy a KGST-n belül további magyar—ukrán kapcsolatok alakultak.

Az ünnepi beszédet szavallatokkal tarkították, majd a jelenlévők megtekintették a táblákat, amelyek az ukrán nép hétköznapi örökeit mutatták meg.

A nívósan megrendezett magyar—ukrán barátsági napért dicséret illeti az MSZT újjáalakított vezetőségét. (cs. m.)

Kijev, Lenin tér (Kohári József felvétele)

Akikre büszkék vagyunk István aknán

KERESZTURI GYÖRGY technikus

HORVÁTH FERENC falazó

KISS ILONA váltókezelő

BINDIS JENŐ falazó

KELLER JAKAB kovács, brigádvezető

Hol tartunk a december 10-i párthatározat végrehajtásában?

Milyen az anyagi és az erkölcsi ösztönzés a tröszt üzemében?

Szeptember 21-én, kedden délután kibővített pártbizottsági ülést tartott az MSZMP Mecseki Szénbányászati Tröszt Pártbizottsága.

A kibővített PB-ülésen részt vettek a trösztigazgatóság osztályvezetői, a szakszervezeti trösztbizottság funkcionáriusai, a KISZ trösztbizottságának vezetői, az üzemvezetők, az üzemek pártbizottsági és alapszervezeti titkárai, a főmérnökök és más üzemi, gazdasági vezetők.

Az ülés napirendjén szerepelt Pozsgay Károly trösztfőmérnök elvtárs jelentése a Központh Bizottság 1964. december 10-i határozatának végrehajtásáról és a további feladatokról.

Utána Ebert János elvtárs a bér- és normaosztály vezetője adott tájékoztatást az anyagi és erkölcsi ösztönzés a Mecseki Széntrösztben címmel.

A vitában a két jelentést együtt tárgyalták.

Pozsgay Károly trösztfőmérnök elvtárs beszámolójában az 1965. évi feladatok végrehajtásának biztosítására kidolgozott intézkedési tervre hivatkozott. Az intézkedési tervben előírtnalól figyelembe vételével értékelte amit eddig elérték.

A gépesítésről szólva elmondotta, hogy sok anyagi erőt áldoztunk a földalatti szállításra, a gépesített csillemozgatásra, mégse tudunk jelentős munkaerő megtakarítást elérni.

Továbbra is fennáll az a nem kedvező helyzet, hogy a magyar bányagépgyártás első sorban nem a Mecseki Szénbányászati Tröszt bányáinak sajátosságait veszi figyelembe. A mi viszonyaink folyamatos szállítóberendezést, gumiszalagot követelnek, de nem tudjuk mindezt a szükséges ütemben, a szükséges mennyiségben és minőségben biztosítani. Ha a bányagépgyártás a mi igényeink szerint készítené a gépeket, természetesen gyorsabban haladhatnánk előre ezen a téren is.

Mindezek mellett azonban az adott lehetőségeken belül mégis el kell követni mindent, hogy a már meglévő és működő gépeinket a lehető leggazdaságosabban használjuk ki. Trösztünk éves intézkedési tervében az ezelő kapcsolatos feladatok meg van-

nak határozva, csak végre kell hajtani azokat.

Ebert János elvtárs beszámolójában elmondotta, hogy valamennyi alkalmazotti kategóriában bérrendezést hajtottunk végre, a műszakiak bérezésének hibáit azonban mégse tudtuk teljesen kiküszöbölni, ha némi enyhülést sikerült is elérnünk. Egyes üzemekben mégis javult a helyzet, ha javulásnak mondhatjuk, hogy a műszakiak keresete az átlagos vājárkeresettel egyenlő. Több üzemünkben azonban ezt a szintet nem éri el.

A prémiumrendszer bányászati sajátosságairól szólva megemlítette, hogy a tröszt vezetősége a célpremiázás mindenáron való alkalmazását helytelennek tartja. Rámutatott, hogy az anyagi eszközökkel való ösztönzés, a jobb munkára serkentés, eredményes lehet akkor is, ha nem tűzünk ki célpremiát lépésnyomon. Az a vezető, aki mindent magas pénzösszeg kilátásba helyezésével akar elérni, nem jó vezető. A jobb munkára való ösztönzésnek erkölcsi eszközeit is alkalmazni kell — és ezt sok esetben a dolgozók talán még jobban is igénylik, mint a pénzütemet. A kitüntetések, dícsérek, a sajtóban megjelent népszerűsítő cikkek igen jó formái az erkölcsi megbecsülésnek és ösztönzésnek — mutatott rá beszámolójában Ebert János elvtárs.

Vannak a tröszt üzemében Kossuth-díjasok, van a Szocialista Munka Hőse cím elnyert dolgozók, vannak Munkaéremrenddel és a Szocialista Munkaért érdeméremmel kitüntetett dolgozók, a bányászszolgálati érdeméremmel kitüntetett dolgozók száma pedig évről évre nőtt, ami arra mutat, hogy mind többen követik a legjobbakat. Míg 1963-ban 431 és 1964-ben 543 szolgálati érdeméremesünk volt, addig 1965-ben 1521-en kapták meg ezt a kitüntetést.

Az előadó azzal fejezte be beszámolóját, hogy tovább kell fejleszteni mind az anyagi, mind pedig az erkölcsi ösztönzők rendszerét és ennek a fejlesztésére a tröszt vezetősége már meg is kezdte a munkát.

A beszámolók feletti vitában elsőnek Bachmann Mátysz

elvtárs, a tröszt főkönyvelője szólalt fel. Elmondotta, hogy milyen intézkedések történtek és milyenek várhatók a Pozsgay elvtárs által vázolt feladatok végrehajtásának alátámasztására, valamint a bér-és prémiumrendszer fejlesztésére.

Nagy Károly elvtárs az anyagellátó üzem párttitkára a felesleges anyagkészletek feltárásáról és hasznosításáról beszélt. Beszámolt a pártbizottságnak arról, hogy a tröszt anyagellátó üzemének börzenapokat rendezett és ezeken sikerült értékesítenie több olyan anyagot és alkatrészt, amit már a trösztön belül nem használhatunk. Ugyanakkor sikerült beszerezni ezeken a börzéken a számunkra szükséges anyagokat és alkatrészeket. A felesleges készletek feltárásáról szólva elmondotta, hogy az üzem igyekszik feltárni minden felesleges készletet, tekintet nélkül arra, hogy tudja-e értékesíteni vagy sem. Tudunk róla — mondotta Nagy elvtárs —, hogy vannak olyan vállalatok, amelyek csupán annyi készletet tárnak fel, amelyet előzetes piackutatásuk szerint valóban értékesíthetnek. Ezzel elkerüljük a bank által kiszabható büntető rendszabályok alkalmazását.

Jazbinszék Vilmos elvtárs, Zobák-akna főmérnöke felszólalásában kérte azokat, akik a felesleges készletek feltárásával foglalkoznak, hogy valóban csak azokat tárják fel, amikre tényleg nincs szükség a mi bányáüzemeinkben. Bírálta a jelenlegi korlátokat, amelyek lehetlenné teszik, hogy az üzemek vezetői közvetlenül beleszólhassanak a bérek megállapításába. Példaként elmondotta, hogy a gépezetnél az üzemvezetőség véleményének kikérése nélkül rendezték a béreket és mindenben a tröszt döntött. Jazbinszék elvtárs véleménye szerint az se jó, hogy azok kapják a prémiumot, akik egyébként is jól keresnek. Példaként említette, amikor azt mondják egy csapatnak: „Érjétek el ennyi meg ennyi előrehaladást, kaptok — mondjuk — 40 000 forint célpremiát.” Akik elérik a kitűzött mértékű előrehaladást azok már önmagában ezzel is

többet keresnek, plusz még prémiumot is kapnak. Akik nem tudnak ennyi előrehaladást elérni, kevesebbet keresnek és külön jutalmat se kapnak.

Ezzel a nézettel vitakozva Ebert elvtárs kifejtette, hogy ha a fejtési csapat teljesíti a kitűzött célfeladatot, igaz, hogy többet is keres, mégis kell fizetni számára a célpremiát, hiszen éppen azért igyekezett többet teljesíteni, hogy azt is megkapja. Eppen ebben van a célpremiám ösztönző szerepe.

Szokola Ferenc, István-akna főmérnöke a kapcsolat bérek ösztönző szerepét hangsúlyozta. Erre példaként említette, hogy ha az átlag vājárkereset nő, akkor például a szállító személyzet keresete is nőjön. — de ha csökken, akkor a szállítóké is csökkenjen. Kérte, hogy vizsgálja meg a tröszt, nem lehetne-e ezt a bérezési formát alkalmazni.

Pozsgay Károly trösztfőmérnök elvtárs és Ebert János elvtárs, a bér-és normaosztály vezetője választ adott a pártbizottsági ülésen felszólaltaknak, majd Stier József elvtárs, a tröszt pártbizottságának titkára foglalta össze a vitát.

Összefoglalójában kifejezte elégedettségét a pártbizottsági ülés aktivitását illetően ugyanakkor azonban megjegyezte, hogy akik részt vettek a vitában, értékes gondolatokat és javaslatokat vetettek fel. Ezzel elősegítették a megvalósításra váró feladatok jó végrehajtását.

Kívánatos lett volna, hogy a felszólalók azt is elmondják, hogyan állnak a saját munkaterületükön a decemberi tizediki párthatározat végrehajtásában. Erre azonban keveset utaltak.

Stier elvtárs kérte a kibővített pártbizottsági ülés résztvevőit, hogy az ott elhangzottak alapján tartásuk meg a műszaki, illetve a termelési tanácskozásokat. A kibővített pártbizottsági ülésen elhangzott két beszámoló adja a műszaki tanácskozás anyagát is egyúttal. Ezért trösztj méretekben sem tartanak külön műszaki értekezletet.

Gyevi Károly

— KOSSUTH-BÁNYA GÉP-ÜZEM Ifjúsági brigádjával társadalmi munkában vállalták a TH-csavar felújítását. A legutóbbi felmérések szerint eddig mintegy 11 300 darab felújítást végeztek el, és a hónap végéig 15 ezer darabra szóló vállalást tettek.

Érdekességek, furcsaságok

ELKÉSZÜLT
GRIGORIJ ROSAL
MARX-ENGELS FILMJE

A kitűnő szovjet rendező művét a MOSZFILM moszkvai székházában már be is mutatták. A forgatókönyvet a rendező Galina Szelbrjakova közreműködésével írta. Ez az első játékfilm, amely a tudományos szocializmus megalkotásával foglalkozik. Címe: „Egy év, amely hosszú, akár az élet” arra utal, hogy az 1848-49-es év, a Kommunista Kiáltvány kiadásának esztendeje az európai munkásosztály forradalmi megmozdulásának történelmi időpontja volt. A kétrészes film közel két és fél óráig tart.

SKANDINÁV NEONÁCI
HULIGÁNOK

Koppenhágában a bűnügyi rendőrség széleskörű vizsgálatot folytatott, hogy kiderítse: kik okoztak óriási károkat egy koppenhágai zsidó temetőben. Mintegy 65 sírkövet szétzúztak, köztük olyanokat is, amelyeket a koppenhágai zsidó közösség műemlékeknek nyilvánított.

Oslóban a bíróság 60, illetve 90 napi börtönrre ítélte hét 17 éves norvég fiatalembert, akik fenyegető leveleket írtak zsidóknak és azzal biztatták őket, hogy „returjegy nélkül újra meglátogathatják a szép belségi nyári tábort”. A fiatalok bűnözők azt állították, hogy a fenyegető levelek eszméjét egy televízió műsorból nyerték, amelyben zsidók kivégzéséről volt szó náci haláltáborokban.

A FÉRJNEK SZÁNTA

Detroitban Lucie Rancken asszony éjszaka vasalóval fejbe vágott egy betörőt. Súlyosan megsebesítette, majd átadta a rendőrségnek. Mikor a rendőrségen megdicsérték a bátorságáért, Lucie asszony ezt felelte: „Tévedés történt, azt hittem, hogy a férjem érkezett haza”.

VIGYÁZZUNK
A MAJMOKKAL!

Nyugaton nagy divat, hogy egyes családok háziállatként majmot tartanak otthon. Az angol orvosok most felhívták a családanyák figyelmét arra, hogy vigyázzanak: a lakásban tartott majmok vérhas baciussal fertőzhetnek.

Érdy Győző hetedik önálló kiállítása

A Dunántúli Napló kritikususa (Sz. Gy.) szeptember 22-én azt írta Érdy Győzőről, hogy a saját útját jár, határozott célkitűzéssel, szemlélettel dolgozó művész.

Valóban így van.

A szeptember 18-tól 24-ig kiállított képei nagyon is igazolják ezt a megállapítást.

Érdynek ez volt a hetedik önálló kiállítása. Elhozta a meszes új bányász szálló nagytermébe azokat a régebben készült képeit is, amelyekkel negyedik, ötödik, hatodik kiállításán már sikert aratott. Kíváncsi volt: állják-e az idő próbáját ezek a képek. Lemérte ilyen módon közönségének és tisztelőinek ragaszkodását; megfigyelhette a közízlésnek és az esztétikai igényeknek változásait.

Láthatta, hogy a modern formák és harsogó színek kedvelői is elismeréssel szemlélik alkotásait. A mecseki tájak és öreg pécsi utcák békéje, a puha pasztell színek zenélő harmóniája — amelyeket képei élénk hoznak — nem zavarja meg a szemlélőt, inkább fellelkesíti.

Nem vált ki elégedetlenséget abból sem, aki a háromszögek és lila foltok, szörnyek és komor pacnik megfestésére esküszik, mondván, hogy ez a korszerű művészi ábrázolásmód. Nem, — mert Érdy színeiben a mai modern kor embere éppen úgy megtalálja a csodálatosat, mint az egyszerűt. Ebben van Érdy Győző művészetének igazi varázsa. Az ósdi utcák, a virágcsendeletek, a bányásznap vásár lárma halkan beszél az elmúlásról és mégis harsogva kiáltja a jelent Érdy pasztell képein.

Miért tudja mindezt érthetően, egyértelműen és világosan kifejezni?

Azért, mert érti az életet. Mert benne van, — mindig is benne volt — a mindennapok forgatagában. Azért, mert kétkezi munkás emberek érzésvilágában éppen úgy otthon van, mint a jövőt tervező építésmérnök logarlécében. Fekete tusfestményei (de inkább grafikai) bizonyítják, hogy az épülő új világ modern vonalait, szögletes idomait és korszerű építményeit éppen úgy megérti és érti, mint a húszévesek, mint a pályájuk kezdetén álló legtehetségesebb fiatalok. Mintha ő

maga is a legfiatalabbak közül való volna, pedig jól túl van már a hatvanadikon.

Akik látták a Győr városi téglagyár, a György-akna, a Pécsbányatelepi táj, a Meszesi új munkásszálló és a Meszesi építkezések című képeit, igazat adnak a kritikusnak.

Nagy kár, hogy a most zárult önálló kiállításán nem láthattunk több olyan képet, amely a bányászélet minden napjait ábrázolja. Vannak ilyen képei, (régebbiekről is, újabbról is tudunk), jó lett volna ezeket is bemutatni. Persze, nehéz a kritikus dolga, mert ugyanakkor azt is ki kell mondania, hogy egy kisérsé zsúfolt volt a kiállítás.

Sok volt az a harminchét kép egymás mellett, nem sok

levegő volt köztük. Érdy Győző termékenysége, zdagóságát, alkotói frissességét bizonyítani jó volt ez a sok kép, de a látogatókat egy kissé megzavarta a hirtelen átváltás egyik képről a másikra.

Mindamellettt láttuk — és újra felfedeztük Érdy Győzőt, aki négy évtizeddel ezelőtt indult a festészetben s aki indulásakor is a maga korát és emberét ábrázolta és ma is a kor valóságában él. Így jutott el realista látásmódjától a modern mai kor értéséig: a szocialista realista művészetig. Így jutott el a torzításoktól és ostoba divatoktól mentes egyértelműségig.

Gy. K.

Kökönös villamosenergia ellátása

Válasz augusztus 3-i cikkünkre

Fenti tárgyban augusztus 3-án cikket közöltek a fenti lakótelep szabványtalan villamosenergiai ellátásáról. Ezzel kapcsolatosan az alábbiakat közöljük:

A kökönösi lakótelepen a feszültség valóban nem kielégítő, amit az ott végzett méréseinkből is megállapítottunk. Ezenkívül a fogyasztók is mind többször jelentkeznek panaszaikkal a rossz feszültség miatt. Ennek a rossz ellátásnak megszüntetése érdekében vállalatunk ez évben feszültség-javító munkákat végzett 20 kV-os kábel fektetéssel és transzformátor állomások beszerítésével. E munkálatokat e hónapban be is fogjuk fejezni.

Amennyiben ezek az állomások be lesznek kapcsolva, az egész Kökönös területén megnyugtatóan meg fognak járni a feszültségi viszonyok. Ez a megoldás azonban még nem végleges, visszamarad még a szekunder kábelek fektetése és az épületek megcsatlakoztatása.

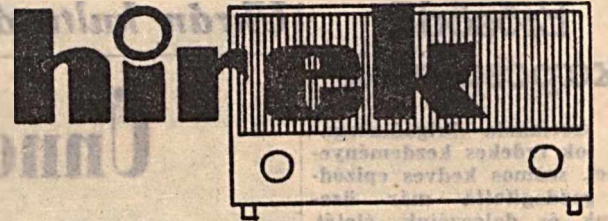
A kökönösi lakótelep megépülésekor az akkori beruházó, tudomásunk szerint a Komló Szénbányászati Tröszt a villamos hálózatot ideiglenes jelleggel építette meg, nem számolva azzal, hogy az energia igény felfejlődése

ilyen gyors ütemben fog következni és a végleges kábelhálózatot nem építették meg. A méréseink alkalmával megállapítottuk, hogy a hálózaton a feszültség még a megengedett 5 százalékos túréson belül van, a feszültségesést inkább az okozza, hogy az épületekben lévő fővezetékek, valamint a lakásokban lévő villamos berendezéseket eladó vezetékek, gyenge keresztmetszetűek. Tudomásunk szerint a második ütemben a fővezetékeknek a cseréje is meg fog történni, ezt azonban a lakóház-tulajdonosoknak kell elvégeztetni.

Jelenleg tehát azt tudjuk közölni, mint már fentebb is közöltük, hogy az új transzformátor állomások bekapcsolásával Kökönös villamosenergiai ellátása megnyugtatóan meg fog javulni.

Farkas József
üzemvezető

— KOMLÓRA ÉRKEZIK A NÉMET VIDÁMPARK október 8-án. A kökönösi sporttelepen felállított vidámparkban mindenki megtalálhatja az őt érdeklő játékokat. Így benzines autó, repülő, hullámvadás, céllövöldé és körhintá is található. A park október 11-ig tart nyitva.

Új tanári kinevezések a Nehézipari Műszaki Egyetemen

A Nehézipari Műszaki Egyetemen szeptember 14-én nyitották meg az új oktatási évet. Dr. Zambó Iános elvtárs, az egyetem rektora ez alkalommal bejelentette, hogy a bányamérnöki karon dr. Bocsánczy János dékánhelyettesnek a meghatározott időre szóló megbízatása lejárt. A bányamérnöki kar dékánhelyettesévé a Művelődésügyi Minisztérium dr. Tarján Iván egyetemi docentet nevezte ki.

Új egyetemi tanári kinevezések is történtek. A Minisztertanács dr. Berecz Endre egyetemi docent (általános és fizika-kémiai tanszék), dr. Hoványi Lehel egyetemi docent (geodéziai és bányamérési tanszék) és dr. Hosszú Miklós egyetemi docent (matematikai tanszék) egyetemi tanárrá nevezte ki.

Dr. Verő József akadémikus, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület alelnöke tisztelettel és megbecsüléssel köszöntötte ez alkalommal azokat, akik 50-60 évvel ezelőtt nyertek diplomát. Az aranydiplomával együtt átnyújtotta számukra az egyesület emlékérmét és az ilyenkor szokásos ajándékokat.

A tanévnyitó ünnepség befejező aktusaként a Rectori Tanács Vörös Jenő okleveles bányamérnöknek gyémánt oklevelet, Raschka Gyula és Takács Mihály okleveles kohómérnöknek és dr. Somoskéri Ödön okleveles bányamérnöknek arany oklevelet adott át.

— MOTOROS TANFOLYAM

kezdődik október közepén az MHS komlói elnöksége szervezésében. Az érdeklődők október 10-ig jelentkezhetnek az MHS Lenin téri irodájában. A tanfolyam 8 hetes. Ugyancsak október közepén kezdenek az autózó vezető jelöltek. (A létszám már betelt).

— HÁZIASSZONYOK FIGYELEM! A mecsekszabolcsi iskolában az V. és a VI. osztályban többen tanulnak az esti foglalkozásokon. A VII. osztályt, azonban az iskola nem tudta beindítani, mert az előírt 18 fős osztálylétszám nincs meg. A nótanács helyi vezetője arra kéri a háziasszonyokat, akik szívesen kapcsolódnának be az oktatásba, jelentkezzenek felvételük miatt az iskolában. Jelenleg öt üres helyet tartanak nyilván.

— A MAGYAR FILMMŰVÉSZ SZÖVETSÉG november 10-14 között Pécsen rendezi meg az első magyar játékfilmfesztivált. A pécsi filmfesztiválok újszerűsége, hogy közönségük nem zárt szakmai és művészi körökből áll majd, hanem a mozinézők sok ezres táborából. A pécsi és baranyai nézők ez alkalommal találkozhatnak a filmek alkotóival is. Hat film kerül bemutatásra: a „Hűsz óra”, az „Almodozások kora”, „A tizedes meg a többiek”, „Igy jöttem”, „Mit csinált felséged 3-5-ig” és a „Nehéz emberek”.

— HÁROM TURBINA MÁR MŰKÖDIK Százhalombattán. (Két ötven és egy harmincnégy megawattos.) Megkezdtek a szovjet gyártmányú, 150 megawattos turbina szerelését is.

— A SZAKMA IFJÚ MESTERE mozgalom vizsgáit Pécs bányá Üzemmélt októberben tartják. Aki a vizsgára benevezni kíván, még jelentkezhet a KISZ-szervezetnél!

— PÉCSETT A LISZT FERENC hangverseny-teremben október 6-án fél 8 órakor kerül sor az évvitő kamarabérelti hangversenyre. Ez alkalommal a nyolcadik budapesti zenei verseny díjnyertesek adnak hangversenyt.

— CSEHSZLOVÁKIA LEGNAGYOBB külszíni szénbányája az ország északi részén levő Billán épül. A termelés 1969-ben kezdődik meg; a bányá kapacitása évente 15 millió tonna szén lesz.

— ÚJ ŐT ÉPÜL Vasas és Béta között. A Petőfi-aknától a Köves-tetői erdőig a tröszt építési üzeme végzi a nagy munkát. A majdani egy kilométeres szakasz költségvetése 850 ezer forint. Az erdőtől a bétal kövesútig terjedő szakaszon más vállalat dolgozik. Kapacitáshiány miatt nem valószínű, hogy a munkálatokat az idén befejezik.

— HAJLIK A RÓZSAFA címmel az Országos Filharmónia október 4-én, hétfőn este 4, 6 és háromnegyed 9 órakor magyarnóta-estet rendez a Pécsi Nemzeti Színházban. A műsorban fellép Tompa Sándor Kossuth-díjas, Kovács Apollónia, Varga András, Szalay László, Gaál Gabriella, Zala Tóth Erzsébet, Mozsár Imre. Kisér: ifj. Bura Pál és népi zenekara. Konferál: Rónai Egon.

Emelkedett az ételforgalom, csökkent az italfogyasztás

Súlyos szabálytalanságokra, rendezetlen körülményekre hívták fel a figyelmet
Vizsgálat a vendéglátónál

A Baranya megyei Vendéglátó Vállalat komlói üzemeiben tartott széleskörű vizsgálatot a Népi Ellenőrzési Bizottság. A legutóbbi öt esztendő forgalmát, az éttermek, italboltok, presszók, büfék tisztaságát, személyi és tárgyi ellátottságát vizsgálták meg. A nyolcnapos szemlérel készített jelentést a napokban tárgyalta meg a NEB városi testülete.

Az összefoglalóból kitűnik, hogy a vállalat komlói üzemeiben (a kirendeltség 34 étterem, italbolt, presszó stb. felett diszponál), fejlődés tapasztalható, de sokat kell még tenni, amíg eléri a kívánt színvonalat. A jobb ellátásra való törekvést bizonyítja, hogy számottevően növekedett az ételforgalom, s csökkent az italfogyasztás. A komlói vendéglátóipar munkáját nehezíti, hogy több egységben nincs meg a kellő tárgyi feltétel. A személyzet létszáma sem kielégítő, hiszen a vállalat vezetői erre való tekintettel nem alkalmazták a keményebb felelősségvonalat.

lítani: a fogyatékosok inkább a szabálytalanságokból erednek. Az ellenőrzés nem egy árdragításra derített fényt. A nem kellő tisztaság is kirívó. A szemle az olcsóbb italárak hiányára, az osztálybatorolási rossz megállapítására is felhívja a figyelmet.

A népi ellenőrök, akik valamennyien kitűnő szakemberek, a vizsgálatot segítő szándékkal végezték. E munkában önzetlenül fáradozott a NEB sádsi elnöke, a sádsi járás kereskedelmi felügyelője és a sádsi fmsz képviselője is. A szemle azt a célt szolgálta, hogy a rendelkezések kiküszöbölésével tovább javuljon a vendégek ellátása, fo-

kozódjék a fogyasztók érdekében. Erre irányult a bizottsági ülés résztvevőinek a hozzászólása, bírálata is.

A vizsgálati anyag azt bizonyítja, hogy az átfogó ellenőrzés már nagyon idősebb volt! Árdragítással találkoztak a Mackó bisztróban, a Sport étteremben és a Vörösmarty kisvendéglőben. — Az utóbbi helyen olyan is előfordult, hogy az előírt nyersanyagnormának csak a 47,5 százalékát kapták a fogyasztók. (Az eddigi fegyelmi intézkedés: az üzletvezetőt egy évre alacsonyabb munkakörbe helyezték.) Visszaélésekre adhatott lehetőséget, hogy italárlap és étlap nem volt kellő számban a Vörösmarty-

ban, a Sportban, a Hangulatan, a Fekete Gyémántban, a Józsefcsésze falatozóban... (A vállalat ellenőrzése révén több mint száz szabálysértési eljárást alkalmaztak a komlói egységekben.)

A népi ellenőrök hibaként említették meg azt is: olcsóbb borokat annak ellenére sem találtak az éttermekben, hogy a raktárban ezzel rendelkeztek. (A megyei tanács kereskedelmi osztályának főelőadója közölte, hogy a vizsgálók elkerülése érdekében elrendelik: az üzletekben jól látható helyen ki kell függeszteni, hogy az adott napon milyen minőségű és árú bort mértek. Fokozottabban

ellenőrzik, hogy mindenütt legyen olcsó asztali bor. Az osztálybatorolást felülvizsgálják s a vállalatnak módot adnak arra, hogy bizonyos időn belül a hiányosságokat felszámolhassa.)

Az egységek kultúráltsága (felszerelése), tisztasága, nem kielégítő: a helyiségek nagy része festésre, felújításra szorul. Nincs a városban egyetlen cukrászda sem. (A presszók jobbára kocsmá jellegűek.) Nem üti meg a besorolási mértéket a sikondal Strand-cukrászda, a budafal, a mánfal italbolt, a Hangulat presszó, a Mecsek borkóstoló, a Misi falatozó és a Pepita italbolt. Szinte minden étte-

remben, italboltban nagy a hiány söröskorsóból. A Béke étteremben (ezt mondják a város legelőkelőbb éttermének) vásárló poharakban (!) szolgálják fel a sört...

A NEB megállapítja: a vendéglátó dolgozók is sokat tehetnek a kulturáltabb kiszolgálásért: feladatuk gondosabb ellátásával — különösképpen beruházás nélkül is — emelkedhetne a színvonal. A jelentésből az is kiténik, hogy a komlói éttermek felújítására nem tartott lépést a mai követelményekkel, főleg a megében is kimagasló forgalommal. (Az elmúlt fél év statisztikája szerint Komlón az egy főre jutó vendéglátó forgalom 1046 forint (!), ezzel szemben Pécsen 570 forint.) Jogos bírálat érte a vállalat vezetőit, hogy az évi 240 milliós forgalomból (ez az egész vállalat forgalma) nagyobb gondoskodást érdemelt volna a bányaváros fogyasztókönosége.

Vizhányó Imre

Ifjúság a szocializmusért

A KISZ Trösztbizottságának havi tájékoztatója

Még egyszer az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalomról

A KISZ V. kongresszusának határozata értelmében az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalom 5 évre meghirdetett szakasza 1965-ben befejeződik. A mozgalom öt évének tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a mozgalom politikailag helyesen megválasztott és pedagógiaiilag átgondolt, hasznos eszköznek bizonyult. Egységes keretbe foglalta a KISZ-munka legfontosabb területeit, sokoldalúan biztosította a kommunista nevelés alapelveinek együttes érvényrejtését az alapszervezeteknél. Tudatosította a fiatalokban a szocialista társadalom felépítésében való aktív részvétel fontosságát, amely ma egyre inkább egyet jelent az ifjúság körében a munka, a tanulás, a kultúra és a sport területén kifejtett tevékenységgel. Erősítette az ifjúsági szövetség eszméleti és cselekvési egységét.

A KISZ V. kongresszusán hozott határozatok végrehajtásában az ISZM elősegítette a KISZ politikai tömegszervezetévé válását és az „együtt” jelző gyakorlati megvalósítását. Öt év alatt országosan mintegy 300 ezer fővel megnövekedett a KISZ taglétszáma. Több százezerre tehető azoknak a KISZ-en kívüli fiataloknak a száma, akik részt vehettek az ISZM követelményeknek teljesítésében s ennek hatására nagy részük felvételét kérte a KISZ-be.

A KISZ VI. kongresszusa határozatot hozott a mozgalom 1965. év utáni továbbfejlesztésére. A kongresszus a továbbfejlesztés alapelveként kimondta, hogy a mozgalom öt évének pozitív tapasztalatai alapján — megszüntetve a helyenként jelentkező formális vonásokat — nagyobb gondot kell fordítani az alapszervezetek adottságaira, az önállóság és öntevékenység biztosítására a követelmények meghatározásában, végrehajtásában és a teljesítés értékelésében.

A KISZ KB határozata leszögezte az „Ifjúság a szocializmusért” mozgalom az ifjúság minden rétegére kiterjedő módszer, amely a KISZ nevelési feladatainak megvalósítását segíti elő. A mozgalom jellegéből adódóan, magában foglalja a KISZ különböző mozgalmait, akcióit. Az ISZM nem egyenlő a KISZ egész munkájával és tevékenységével, de nevelési feladatainak legfontosabb tényezőit öleli fel. A mozgalom három alapkövetelménye:

MUNKA: „A becsületesen elvégzett napi munkád mellett pluszmunkáddal is segítsd a szocializmus teljes felépítését!”

MÜVELŐDÉS: „Ismerd meg és terjeszd a párt eszméit, politikailag és szakmailag képezd magad! Vegyél részt aktívan az alapszervezet kulturális életében, állandóan bővítsd kulturális ismereteket!”

TESTEDZÉS: „Rendszeresen fejleszd testi erődöt a sport különböző ágaiban, hogy egészséges munkabíró ember légy!”

A mozgalom az alapszervezetek programjára épül. Tartalmában az alapszervezetek közössége elé állít követelményeket a munka, a művelődés, a testedzés területén. A KISZ tagjai és a szervezeten kívül álló fiatalok egyéni képességeik, érdeklődési körüknek megfelelően vállalnak feladatokat.

A mozgalomban résztvevő fiatalok munkájának értékelését minden év végén alapszervezeti taggyűlésen a vezetőség végzi el, s a végzett munka alapján tesz javaslatot a jelvények odaítélésére. A javaslat alapján az alapszervezet taggyűlése kollektívan dönt a jelvények odaítéléséről. Az alapszervezetek ilyen irányú tevékenységét évente egyszer az illetékes KISZ-bizottságok értékelik.

A mozgalom 1966-tól, (tanintézetekben 1965 őszétől) évente kerül meghirdetésre.

A mozgalom szervezése, a tömeges jelentkezés az alapszervezet éves programjának elkészítésével és megvitatásával egyidőben — minden év januárjában és februárjában történik. A mozgalomba, a követelmények teljesítésére, azonban év közben is lehet jelentkezni. Tanintézetekben a jelentkezés és a követelmények teljesítése minden év szeptemberében kezdődik.

A fiatalok egyéni vállalásait nagyobb alapszervezeteknél a KISZ-csoportok, másutt az alapszervezetek tartják nyilván — csoportos vállalási lapon, de az időszaki értékeléseket az alapszervezeti vezetőségeknek feladatukul tűzték ki.

Az ISZM jelvényeit évente változtatott formában készítik el, arany és ezüst fokozatokban.

Az a legfontosabb, hogy valamennyi KISZ-csúcshatóság, alapszervezet és KISZ-tag érezze magának az ISZM mozgalmat és már most gondolkodjon azon, hogy milyen új vállalásokkal kívánna benevezni az ifjúsági munkának ebbe a formájába.

Ifjú olvasók figyelmébe!

A nyári szünet után ismét rendszeresen megjelenik a Mecseki Bányász Ifjúsági oldala, amelyen elsősorban a mecseki szénmedence fiataljainak életéről, a KISZ-szervezetek munkájáról kívánunk tájékoztatást nyújtani. Felhívjuk a mecseki szénmedence valamennyi fiataljának, KISZ-vezetőségeinek figyelmét, hogy az Ifjúsági oldalban megjelentetni kívánt cikkeket, javaslatait, hozzászólásait várja a szerkesztő bizottság. Írásait a KISZ Trösztbizottságának, P. Kovács Tibor elvtársnak küldjék meg.

Utazzunk külföldre!

Szovjet, lengyel és német utat szerveznek jövőre

Az Express Ifjúsági és Diák Utazási Iroda szervezésében a jövő évben is számos turistautat indítanak külföldre. A Mecseki Szénbányászati Tröszt KISZ-bizottsága négy önálló út lebonyolítását vállalta. Eszerint a Szovjetunióba, Lengyelországba és a Német Demokratikus Köztársaságba küldhetnek alapszervezetünk bányász-fiatalokat. Jelentkezéseket a KISZ csúcs- és alapszervezetek titkárságánál lehet megtenni, az alábbi utakra:

1. Moszkva—Leningrád—Moszkva. Kilenc napos, 35 fővel, augusztusban, repülővel. Részvételi díj: 2150 forint.

2. Varsó—Swinoujscie (tengerpart). 11,5 napos, 30 fővel, júliusban, vonattal. Részvételi díj: 1600 forint.

3. Zwickau—Karl Marx Stadt—Freiberg—Drezda. (Béta-aknai KISZ-szervezet lefoglalta.) 12 napos, 25 fővel, májusban. Részvételi díj 1530 forint.

4. Berlin—Greifswald. 12 napos, 30 fővel, júliusban. Részvételi díj: 1650 forint.

A KISZ ÉLET HIREI

— OKTATÁST VEZETŐ PROPAGANDISTÁK részére ma egésznapos konferenciát tart a KISZ megyei bizottsága, amelyen főleg a továbbképzés módszertani kérdéseit vitatják meg.

— SZOCIALISTA BRIGAD ALAKÍTÁSÁT tervezik a Zobák-akna Szállító Körletének KISZ-tagjai. A brigád elsősorban a mozdonyszállításnál dolgozók köréből szervezik.

— TAGDIJFIZETÉS ELHANYAGOLÁSA MIATT figyelemre méltóan részvételre szólították a Zobák-akna Előkészítő Körletének KISZ vezetősége Szentcsanak Márton, Horváth István, Lantosinszki Henrik és Lock Attila KISZ-tagokat.

— A SZÉNELŐKESZÍTŐ ÜZEM KISZ alapszervezete ma délután 14 órakor taggyűlést tart, amelyen a vezetőségén belüli változásokat beszéljük meg és értékelik az ISZM-mozgalom állását.

Társadalmi munka Pécsbányatelepen

A pécsbányai KISZ-szervezet vállalta, hogy a Sétátér utcában a lakossággal együtt társadalmi munkában segítkezik az utépítésnél. A társadalmi munka két és fél hónapja alatt, hetenként öt alkalommal, 15—20 fős brigád vesz részt a munkálatokban. Előzetes becslések szerint befejezéskor mintegy 640 ezer forint értékű vállalással dicsekedhetnek a fiatalok.

Mit kell tenni év végéig a bányászati népesítésben a balesetmegelőzésben

A KISZ Trösztbizottsága elkészítette féléves értékelő jelentését a KISZ VI. Kongresszusán a KISZ Központi Bizottsága, a NIM és a Bányászati Dolgozók Szakszervezete és az OBF által meghirdetett — a nőgrádi fiatalok javaslata — „Szénbányászati gépesítéséért” és a „Balesetmegelőzés a bányászokban” című mozgalmakról.

A bányászati gépesítés fejlesztésében a KISZ Trösztbizottsága vállalta, hogy 1965-ben gépi rakodással mintegy 12 ezer tonna termelvényt raknak fel. Az értékelés szerint az első félévben 51863 tonna teljesítéséről adhatnak számot a mecseki fiatalok. Ez azt jelenti, hogy a második félévben fokozni kell — és lehet is — a gépi rakodást.

A gépek kapacitásának kihasználására rakodógépek esetében szénben 27,0 m³/db meddőben 30,0 m³/db teljesítményt vállaltunk. Teljesítés: szénben 27,4 m³/db, meddőben 32,8 m³/db.

Mozdonyszállításon a kapacitáskihasználás 35 százalékos növekedést tűztek ki célul az első félévi teljesítés 36,8 százalék.

Vállalták 3 millió 30 ezer tonna szén gépi elszállítását, úgy, hogy egy berendezésre 52 ezer ton/db essen. Teljesítés gépi szállításon 1572378 tonna, ami egy gépre 31900 ton/db-ot jelent.

A szétszórt kis termelési helyek koncentrációjában, az 1964. évi 14 termelési koncentráció helyett, 1965 első félévére 17 termelési koncentrációra tett jelentést az értékelő bizottság.

Két új területen vezetést nyert a cseh védőháló fejlesztés technológiája. A telepek pontosabb meghatározására szolgáló fűrőgépek felletti védőháló az eredményezte, hogy lényeges kiesés a fűrési munkáknál az első félévben nem volt.

A Szakma Ifjú Mestere mozgalom 31 alapszervezettel (szénhatáiban) indult 214 fővel. Megállapítja az értékelés, hogy a téren jelentős szervezési feladat hárul a KISZ-szervezetekre a második félévben.

A „Kiváló Ifjú Mernők, Technikus és Közgazdász” mozgalmat négy területen indították el 60 fővel. Szükséges, hogy a mozgalom teljesítésére vállaltak a második félévben még eredményesebben tűzzék napirendjükre az alapszervezetek. Eredmények közé sorolható, hogy a szakmai jellegű tanfolyamoknál három területen az FMKT adja az előadást.

A vállalás szerinti az ösztönzési teljesítményről egy százalékos növekedést irányoztak elő. Az értékelés szerint 1964. évi 1064 ton/műszakhoz viszonyítva, 1965 első féléve 1087 ton/műszak teljesítést mutat.

Balesetmegelőzés értékeléséről az első félév hét havi balesetjelentéséről, a súlyosabb mutató (7,5 fa vállalás 18,5, 1964-ben 19 volt). A baleseti gyakorlati mutató 76,8 (vállalás 70, 1964-ben 73,6 volt). E három mutatóból megállapítható, hogy az első félév során annak ellenére, hogy a vállalásban rögzített elvek alapján igyekeztek a balesetek elkerülni, megelőzni, a munkásoknak nem járt eredmény. Ezen munka hatékonyságának növelése valamennyi KISZ alapszervezetnek feladata a közeljövőben.

Az összegezésből kitűnik, hogy a bányászati gépesítés fejlesztésében tett vállalás időarányos részét megközelítően teljesítette a KISZ Trösztbizottsága, a balesetmegelőzésre tett igyekezet azonban nem vezetett eredményre.

A második félévben azon kell lennie minden egyes KISZ-tagjának, alapszervezetnek, hogy a gépesítés fejlesztésére tett vállalást maradéktalanul teljesíteni tudja a tröszt, s hogy a balesetmegelőzésben is javulásról számolhassanak be.

Ez történt az ifjúsági brigadmozgalomban

A KISZ Trösztbizottsága a Mecseki Szénbányászati Trösztben 129 ifjúsági brigádot tart nyilván, ezekből 119 brigád teljesítette az ideig időarányos vállalását. A brigadmozgalom értékelésénél kitűnik, hogy a szervezésben elsősorban a pecsbányai KISZ-csúcshatóság, a Kossuth-bányai KISZ-bizottság, és a Szénelőkészítő Üzemi KISZ-alapszervezet iletli dicséret.

A KISZ Trösztbizottsága értékelése szerint a legkiválóbb munkát az első féléves eredmények alapján az alábbi brigádok érték el:

Kerekes Mihály előkészítő szocialista brigádja, Pécsbánya.
Kálcsu József termelő szocialista brigádja, Kossuth-bánya.
Szabó Ilés termelő szocialista brigádja, Pécsbánya.
Varga brigád, Szénelőkészítő-mű.

Ugy értékelték, hogy az ifjúsági brigadmozgalom további fejlődését, eredményességét csak úgy lehet biztosítani, ha a szükséges támogatást és segítséget, valamint a hatékony ellenőrzést valamennyi KISZ-szervezetben biztosítják.

Zwickaui fiatalok látogatása

Szeptember elején jól sikerült baráti találkozó színhelye volt a tröszt. Déryné utcai kultúrterme. Táncos összejövetelen vettek részt azok az NDK turista fiatalok — zwickaui bányászok is —, akik az Express Ifjúsági és Utazási Iroda szervezésében Baranyába is ellátogattak, és megtekintették a Béta-aknai üzemet és elbeszélgettek a KISZ-fiatalokkal. A kép a vendégek egy csoportjáról a tröszt KISZ-szervezet által rendezett klubdélutánon készült.

SPORT

Csehszlovák sportvezetők Komlón

Három csehszlovák sportvezető — Josef Valenta, a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség osztályvezetője, Katerina Krčmarikova, a nyírtal területi úttörőnöke és Stanislav Vcela, a Honvédelmi Minisztérium sportosztály-vezetője — látogatott csütörtökön délelőtt Komlóra. A vendégek kíséretében volt Szab Csaba, a KISZ Központi Bizottságának sportosztály-vezetője és Tóth László, a megyei KISZ-bizottság munkatársa.

A vendéglátó az MTS városi elnöksége volt. A küldöttség tagjai Vastagh László, a VTS elnöke tájékoztatta a város sportéletéről, a sportegyesületek és szakosztályok munkájáról, a látogatásuk céljainak megfelelően — az ifjúsági szervezetek és a sportszervek együttműködéséről.

A tájékoztató után a vendégek megtekintették a kökönyösi sporttelepet: a futball-, kézilabda-, kosárlabda-pályát, a tornatermet, az újlépcsői és szertárakat. Elsősorban a tömegsport iránt érdeklődtek.

A látogatás végén Josef Valenta nyilatkozatait igen elismerő nyilatkozatot adott.

A tájékoztató és a látogatás során az a benyomás alakult ki bennünk, hogy a sportvezetők jól együttműködnek a társadalmi szervezetekkel és állami szervekkel, s nagyvonalú támogatást élveznek. Komlón valóban ideális feltételek vannak mind a tömeg-, mind a minőség sportnak. Eppen ezért találjuk kissé szokatlannak, hogy csak szervezett sportot folytassanak, s nem elégték ki a spontán sportolási igényeket. Különösen a sportkombinát nagyon szép és teljes kiépülése után ideális sportközponttá válhat.

Annra a szép — fűzte hozzá Katerina Krčmarikova, a küldöttség női tagja —, hogy még kevesebb fizetésért is szívesen elvállalnák itt valami sportvezetői munkakört.

Arra a kérdésre, hogy a látogatás során találkoztak-e olyasmivel, amit otthon is hasznosítani tudnak, Josef Valenta így válaszolt: — Ha rajtam múlna, ezt az egész sporttelepet hazavinném. Mivel azonban erre nincs mód, megelégszünk a jó tapasztalatokkal is, főként a sport- és egyéb szervek együttműködését illetően.

Nem sikerült megismételni a Fradi elleni teljesítményt

Szerdán a nagy rivális: az Ózd szerepel Komlón

Az egykoron híres, sokszoros válogatott jobbátvéd, Balogh II. volt talán a legboldogabb ember Újpesten szombaton. A Dózsa-Komló mérkőzés előtt ugyanis arról beszélt, hogy a 8-8 védőjátékkal felvonuló Bányász-együttessel szemben csak minimális gólkülönbségű győzelemre számított. Attól tartott, hogy szoros emberfogással kikapcsoljuk Benét és Göröcsöt, a többiek pedig éppen úgy nem találnak a kapuba, mint Albert társai Komlón.

Az igazság az, hogy a Fradi elleni döntetlenünk a lila-fehérek házatáján tekintélyt parancsolt. Roppant komolyan készültek ellenünk, és hihetetlen akarással küzdöttek. Ami azt illeti: a miénk is nagy becsvágygal harcoltak. A mérkőzés jelentős részében kiegyensúlyozott volt a játék, csak éppen a kapu előtti nagyobb határozottság és a jobb helyzetfellelmerés döntötte el a két pont sorsát, — az Újpest javára.

Az ifjúsági birkózók sikere

A PVSK tornacsarnokában rendezték meg az 1965. évi megyei ifjúsági kötöttfogású egyéni birkózó bajnokságot. A Pécsi Bányász legyőzte a 28 fős mezőnyben hét versenyzővel képviseltette magát. Sik Béla edző fia a várakozásnak megfelelően szerepelt. Lég-súlyban Vinal Károly bajnokságot nyert, s Balog László ugyanebben a súlycsoportban harcolta ki a 2. helyet. Ezenkívül még két birkózónk mondhatta magának a 2. helyet. Könnyűsúlyban Horváth Ernő, középsúlyban pedig Rottfalu József kapta az ezüstérmet. A nehézsúlyú Tóth Zoltán a könnyűsúlyú Galvácsi Mihály és a nagyközépsúlyú Bódi Lajos a harmadik helyre került.

Az utánpótlás gárda tehát jól vizsgázott, hiszen a rivális PVSK és az ugyancsak jó erőkkel képviselték a Kiszit ellen tekintélyes pontszámot gyűjtött. Ifjúsági versenyzőink október 10-én Kaposváron bizonyíthatják be felkészültségüket, amikor, a területi bajnokság keretében mérlik össze tudásukat fiatal birkózók.

Erdekessége volt a találkozóknak, hogy három dőzsás játékos (Solyósi, Kuharszky és Zámbo) egészen kiemelkedő teljesítményt produkáltak... Balogh Sándor edző elsősorban ezért örült... Ha Göröcsöt és Benét semlegesítette is Sós, illetve Ruppert, a többieknél bejött a számítása az újpesti szakotknak. Solyósi válogatott formában játszott (pontosan most érte el csúcsformáját). Tavoll lövésből szerezte az első gólt, Zámbo pedig kavarodás után talált a hálóba. A 2:0 már lényegében eldöntötte a két pont sorsát... A második félidő első 20 percében volt ugyan lehetőség javítanunk. Ebben az időszakban ugyanis sokatgondolt, játszott a három előretolt csatárunk, de a tavalyi még válogatott Szentmihályi hálóját egyszerűen nem lehetett bevenni... Ezután a fellazult védelmünk mellett újabb előnyre tett szert a hazai gárda, majd egy túlszögölt 11-es után (Kuharszky és Csorádás a 16-os oldalvonalánál csatározott, s a tatabányai Emsberger, aki különben jól bíraskodott, büntetőt ítélt) végleg megpecsételődték a mérkőzés sorsa.

Kiss a négy gól ellenére jól védt. Jerabek nem tudta tartani a válogatott-jelölt Zámbot, Józsa teljesítménye sem elégtett ki, Ruppert Bene semlegesítésével szerzett érdemeket. Csorádás volt a védelem legjobbja. A fedezet közül Lutz nyújtott jobb teljesítményt, fardhatatlanul dolgozott. Garai és Bodai elmaradt a Ferencvárossal szemben mutatott játéktól. Bordács küzdőszelleme érdemel említést. Sós legtöbbször győztesként került ki a Göröccsel való párharcból.

A forduló eredménye alapján az NB I. élen a helyzet változatlan. Annál szorosabb a küzdelem a kiesési régióban. A Salgótarján Dorogon szerzett pontot, míg a szerdai ellenfelünk, az Ózd Kohász otthonában 2:2-es döntetlent ért el. „a vidék legjobbja” címért küzdő Tatabánya ellen. A hét közben esedékes párosítás meglehetősen komoly kérdéseket támaszt. Ha a Szeged-MTK találkozó a fővárosiak nyerne, akkor az egyetemisták helyzetét végleg megpecsételődik, s utána már a Tisza-parti városba látogató Dorog és Ózdnak látszólag nem lesz nehéz pont vagy a pontok szerzése.

Csapatunk szempontjából sem lesz mindegy a szerdai mérkőzés, amely a kökönyösi pályán délután fél 4 órakor kerül sorra, hiszen — mi tagadás — győzünk kellene ahhoz, hogy reményeink ne csappanjának meg. Az ózdiak idegenben — általában — gyengébben szerepeltek az idei bajnokságban, mégsem lehetünk elbizakodottak. Nemcsak a játékosoknak kell tudásuk legjavát adni, de a közönségnek is a csapat mellé kell állni — soha ennyire, mint most!

A B-közép készült is a buzdításra, az újlépcsői középös szektor feletti állórészen bont zászlót, hogy a leglekisebb szurkolók tömörítésével sikerre serkentse a csapatot.

Szőcs János edző az összejáratásra vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy Lazaridisz a sérülése miatt nem jöhet számításba, és kérdőjeles a boka-sérüléssel bajlódó csatáros állása is. Így a hetek óta jó formában levő Perényi szereplése kerül előtérbe. A várható csapat: Kiss — Sós, Józsa, Ruppert, Csorádás — Lutz, Pataki I. — Garai, Perényi, (Rónai) Bordács, Bodai. A Komló — Ózd tartalékmérkőzés 1/2 órakor lesz (a Bányász II. 3:1 arányú vereséget szenvedett).

Művelődünk, Szórakozzunk!

Moziműsor

Park (Pécs):
Szeptember 29-én: Bube szerelme. Olasz film. 10 évtől. Szeptember 30—október 3-ig: A patyolat-akció. Magyar film. 4—5-ig: A tizedes, meg a többiek. Magyar film. 10 évtől. Matiné október 3-án délelőtt 10 órakor: Kísértékastély Spessartban. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Petőfi (Pécs):
Szeptember 29-én: Katonazene. Magyar film. 10 évtől. Szeptember 30-tól október 3-ig: Asszonyok faluja. Jugoszláv film. 10 évtől. 4—5-ig: A patyolat-akció. Magyar film. Matiné október 3-án, délelőtt 10 órakor: Hannibál tanár úr. Előadások kezdete fél 5, fél 7, 9 órakor.

Jószerecsét (Pécsszabolcs):
Szeptember 29-én: Van aki forrón szerel. Amerikai film. 10 évtől. Szeptember 30—október 1-ig: A boldogság napja. Szovjet film. 3-án: A generális. Amerikai film. 4—5-ig: Asszonyok faluja. Jugoszláv film. Matiné október 3-án: Özveg menyasszonyok. Előadások kezdete hétk. 5, 7, vasárnap 3, 5, 7.

Meszes (Pécs):
Október 1-én: Ludas Matyi. Magyar film. 3-án: Hajrá franciák. Francia film. 5-én: A színész szerelme. Előadások kezdete hétk. 6, vasárnap 4, 6.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros):
Szeptember 29-én: A tengeri macska. Román film. Szeptember 30—október 1—3-án: Egy krumpli, két krumpli. Amerikai film. 4—5-ig: Az ötödik lovas a félelem. Csehszlovák film. 10 évtől. Matiné október 3-án: Északi történet. Előadások kezdete hétk. 6, vasárnap 5, 7.

Zrínyi (Komló):
Szeptember 29-én: A tengeri macska. Román film. Szeptember 30—október 1—3-án: Égbolt a sivatag felett. Szovjet film. 5-én: „Preludió”-akció. NDK-film. Matiné október 3-án: Bakfis. Előadások kezdete fél 4, fél 6.

Gesztenyés (Komló):
Szeptember 30-án: Kórhinta. Magyar film. Október 3-án: A körterem. Szovjet film. Előadások kezdete fél 6.

Hosszúhetény:
Szeptember 29-én: Kopaszok bandája. NDK film. Október 1-én: En és a gengszter. Angol film. 2—3-ig: A Saint Tropez-i csendőr. Francia film. 5-én: Hajrá franciák. Francia film. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Május 1 (Komló):
Szeptember 29-én: Hány János. Magyar film. 30—okt. 5-ig: Van aki forrón szerel. Amerikai film. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Hidas:
Szeptember 29-én: Éjszaka. Olasz film. 18 évtől. Október 1, 3-án: A színész szerelme. Szovjet film. 5-én: Ne hagy magad Pitkin. Angol film. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Szászvár:
Szeptember 29-én: Ne fogadj el édességet idegentől. Angol film. 18 évtől. 2—3-ig: Moszkvai séta. Szovjet film. 5-én: Egy taxifofor halála. Lengyel film. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap fél 6, 8.

Május 1 (Vasas II):
Szeptember 30—október 1-ig: Csillagok alatt. Spanyol film. 4-én: Szent Péter esernyője. Magyar film. 5-én: Egy krumpli, két krumpli. Amerikai film. 18 évtől. Előadások kezdete hétk. 7, vasárnap 5, 7.

Mecseknyásd:
Szeptember 29—30-ig: A „Preludió” akció. NDK film. 10 évtől. Október 2—3-ig: Anna Frank naplója. Amerikai film. Matiné: október 3-án: Felőttek és gyerekek. Előadások kezdete hétk. 8, vasárnap 6, 8.

Mánfa:
Október 1-én: Halászegény frakkban. Amerikai film. 3-án: Hurrá nyaralunk. Szovjet film. Előadások kezdete hétk. 6, vasárnap 5.

KÉZILABDA

Nagy küzdelmet hozott a két pécsi NB I-es csapat találkozója

Pécsi Bányász—Pécsi Dózsa 14:11 (8:7). NB I-es kézilabda, Pécsújhegy, ezer néző. Vezető: Csicsmányi.

A pécsi rangadóra mindkét csapat nagy szorgalommal készült. A két együttes évek óta nagy küzdelmet vív egymással. Legutóbb a PVSK-pályán, tavasszal 11:11-es döntetlen született. Nagy taktikai harcra volt kilátás. A közönség nem csalódott. A Bányász legényeége nagyon fegyelmetten betartotta a taktikai utasítást, s váltott vezetést után alakult ki együttesünk győzelme.

Az összecsapásról Wágner László csapatkapitány így nyilatkozott: „Ugy készültünk, hogy megszerezzük mindkét pontot, hiszen ez biztosíthatja a magyar bajnokságban a 3. helyünket. A Dózsnak is fontos volt a találkozó, mert győzelemmel esetleg a bentmaradást biztosíthatná volna. Értetű, hogy emiatt igesed legkőr alakult ki, mind a pályán, mind pedig a nézőtérén. Arra törekedtünk, hogy ne adjuk ki kezünkől a kezdeményezést. Bár egy-két alkalommal a dőzsások vezetésehez jutottak, a fiúk nagyon igyekeztek, s különösen a második félidőben mutatott teljesítmény alapján — úgy gondolom — rászolgáltunk a győzelemre.”

A rangadón a következő összetételben szerepelt a pécsi gárda: Bujáki, Balázs, Horvátbágyi, Sudár (3), Balogh, Weber (3), Baranyai (2), Wág-

ner (3), Nagy (1), Szabó B., Árvai (2). Kitűnt: mindkét kapus, továbbá: Weber és Sudár.

Szerdán a kiesés ellen küzdő Bp. V. Meteor fogadja

Döntetlen a Bányász-rangadón

A kézilabda NB II. vasárnap fordulóiban Bányász-rangadóra került sor Komlón. A kökönyösi pályán találkozott a bajnokjelölt Tatabánya és a hazai gárda. A mérkőzés nagyon egyszerű küzdelem és igazságos döntetlent (21:21) hozott.

Az első félidőben a vendégek játszottak jobban, a 12:9-es vezetéssel fordultak a küzdőfelek. Szünet után a komlóiak régen látott új játékokat produkáltak és 18:17-ra el is húzták. Ekkor a Tatabánya nagyon rákapcsolt, s

csapatunkat, majd vasárnap ismét hazai pályán küzd a Bányász (délelőtt 10 órakor) a jó középcapatnak számító Ózdi Kohász ellen.

21:21-nél utolérta a vendéglátókat. Már csak három perc volt vissza, amikor büntetőhöz jutott a komlói gárda. Balázs azonban a 7 méteresből kapufának dobta a labdát, s ezután már mindkét fél jól védekezett: az eredmény nem változott.

A Komlói Bányász összetétele ez volt: Buudri, Balázs (3), Jeszenszék (9), Zachomer (2), Páfi (2), Klspál (2), Appelzoffer (2), Schwarz (1). Együttesünk legközelebb a Bp. Építőknél vendégszerepel.

TEKE

Az NB II-es teke-bajnokság keretében a Szombathelyi SE együttese látogatott vasárnap Pécsbányatelepre. A tavaszi viadalon (Szombathelyen) győztes pécsi fiúk nem tudták megismételni jó játékkukat, (5:3 arányban diadalmasított a Bányász) s kénytelenek voltak átadni a győzelmet a sokkal szívósabban küzdő vendégeknek. Az elején szoros volt a párharc eredménye, egészen a negyedik dobóig, ettől kezdve azonban a kitűnően dobó szombathelyi Somogyi eldöntötte a találkozó sorsát, ugyanis 46 fa különbséggel maga mögé utasította a gyengén szereplő Hódolót. Végül is az SZSE 6:2 arányban visszavágott.

Eredmények: (elől a Bányász versenyzői) Csákö (415) — Boros (432), Sabacz 429) — Nagy (419), Csizsár (391) — Horváth (392), Hódol (393) — Somogyi (439), Welbi (423) — Nagy (417), Gyimesi (400) — Szépfalvi (417), Oszfai: 2433; 2516 a vendégek javára.

A 12 csapatból álló mezőnyben a Pécsi Bányász a 8. helyre csúszott vissza, reméljük azonban a csapatnak kiesési gondolj nem lesznek. Vasárnap a fővárosban a Bp. Cserzőnél próbál szerencsét együttesünk.

19 ezer 25 dolgozó 1 millió 748 ezer forintja

A bánya- és kiségitő üzemek dolgozói átlagban 91 forint 88 fillérrel járultak hozzá az árvízkarok helyreállításához

A Mecseki Szénbányászati Trösztnél a napokban értékeltek az árvízkarok helyreállításáért indított akció eredményét. A már beérkezett adatok tanúsága szerint összesen 19 025 trösztli dolgozó és alkalmazott ajánlotta fel egy napi bérért. Az így beérkezett összeg értéke 1 748 022 forint. Ebből 1 millió 508 ezer 817 forintot a munkások, 239 ezer 205 forintot pedig az alkalmazottak ajánlottak fel.

A legtöbb pénzt a Kossuthbányaiak küldték be, ami érthető is, hiszen ez a tröszt a legnagyobb üzem. A 3752 munkás és 486 alkalmazott 441 ezer 260 forinttal járult hozzá az országos gondok enyhítéséhez. Az egy főre eső átlag tekintetében azonban Zobák-akna van az élen 105,10 forinttal.

A legtöbb pénzt a Kossuthbányaiak küldték be, ami érthető is, hiszen ez a tröszt a legnagyobb üzem. A 3752 munkás és 486 alkalmazott 441 ezer 260 forinttal járult hozzá az országos gondok enyhítéséhez. Az egy főre eső átlag tekintetében azonban Zobák-akna van az élen 105,10 forinttal.

A televízió műsora

28. kedd
8.05: Iskola-tv. 17.33: Hírek. 17.40: Házuunk tája. 17.45: Ifjúsági filmklub. Vita a „Foxi Maxi kalandjai” című filmsorozatáról. 18.45: A Magyar Hírdető műsora. 18.55: Esti mese. 19.05: Egy szerelem három éjszakája. Zenés játék 3 felvonásban. Az I. szünetben Tv-híradó. Napi jegyzetünk. A II. szünetben: Dersy Tamás színházi jegyzete. 22.25: Tv-híradó. 2. kiadás.

29. szerda
15.23: U. Dózsa—Bp. Honvéd bajnoki labdarúgó-mérkőzés. 17.29: Hírek. 17.33: Sportolók. Lengyel rajzfilm. 17.45: A Magyar Hírdető műsora. 17.58: Kublikok 1965. Rportfilm. 18.15: A fegyveres erők napján. 19.00: A tv-híradó. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. Napi jegyzetünk. 19.55: Míchélangelo. Olasz filmösszeállítás. 20.10: A repülő orvos. Az életmentő rádió. Angol kisjátékfilmsorozat. 20.55: Az Erkel Ferenc nemzetközi énekversenly győztesének díszhangversenye. 22.00: Beleszóljon-e magánéletbe a társadalom? 22.30: Tv-híradó. 2. kiadás.

30. csütörtök
9.05: Iskola-tv. 10.25: Sportolók. Lengyel rajzfilm. 10.35: Neveszüni Most már jobb... Amerikai burleszkfilm. 10.55: A repülő orvos. Ism 11.20: A képzőművészet története. Az öskor művészete. 13.35: Iskola-tv. 17.38: Hírek. 17.45: Sokszemközti. 18.15: Könyvismertetés. 18.20: Tessék kérdezeni, a nyelvész válaszol. Lőrincze Lajos műsora. 18.45: Huangsang szépségek. Kisfilm. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.30: Napi jegyzetünk. 19.55: Tengerparti randevu. Könyvzenél műsor. 20.20: Halenne 100 millió. Magyarul beszélő olasz film. 21.30: Kötélteszt. 21.50: Tv-híradó. 2. kiadás.

31. szombat
17.10: Hírek. 17.25: Bemutatjuk a versengő városokat! 17.50: A Barangolás vendégkönyve. Lesznay Anna bemutatása. 18.10: A

KISZ Központi Művészegyüttes műsora. 18.35: Mai vendégünk: Losonczy Pál földművelésügyi miniszter. 18.55: Esti mese. 19.05: Színházi közvetítés. Molnár Ferenc. Olympia. Vígjáték 3 felvonásban. 14 évtől. Szünetben: Tv-híradó. Színházi jegyzetünk. 21.45: A zene barátainak. 22.10: Tv-híradó. 2. kiadás.

3. vasárnap
9.15: Iskola-tv. 10.00: Hétmértődes kamera. 10.15: Enyém. téd. Lengyel kisfilm. 10.30: Egy kis lány iskolába megy. Játékfilm. 11.45: Csintalan kisseprő. Román kisfilm. 14.53: NB I/B labdarúgó-mérkőzés közvetítése. A közvetítés szünetében: Magyar Hírdető műsora. 17.55: Naprendben. Rportfilm. 18.25: Gázol és felhajt. Magyarul beszélő nyugatnémet kisjátékfilm. 18.50: Nagy felfedezések. „Kallimant”. 19.20: Esti mese. Tv-híradó. 19.30. Sporthírek. 20.00: Napló. 20.05: Magazin. 20.25: Nagy siker volt... Gyártás Miklós: Egérút Az idei első bemutató a József Attila Színházban. 22.15: Tv-híradó. 2. kiadás.

MECSEKI BANYASZ
A mecseki szénbányászati dolgozók otthonja
Felelős szerkesztő: Gyev Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Korház tér 1. II. emelet
Telefon: 63-23. 63-31. 63-38. 36-63 (1-83 mellék)
Kiadja: a Bányász megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 16-32. 16-33. 60-00

PECSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Melics Rezső

Terjesztő a Magyar Posta
Előzetes díj nélkül a helyi postahivataloknál, kézbesítőknel és az üzemi elosztóállomásoknál
Előzetes díj részére 10,20 Ft.
egész évre 20,40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 917